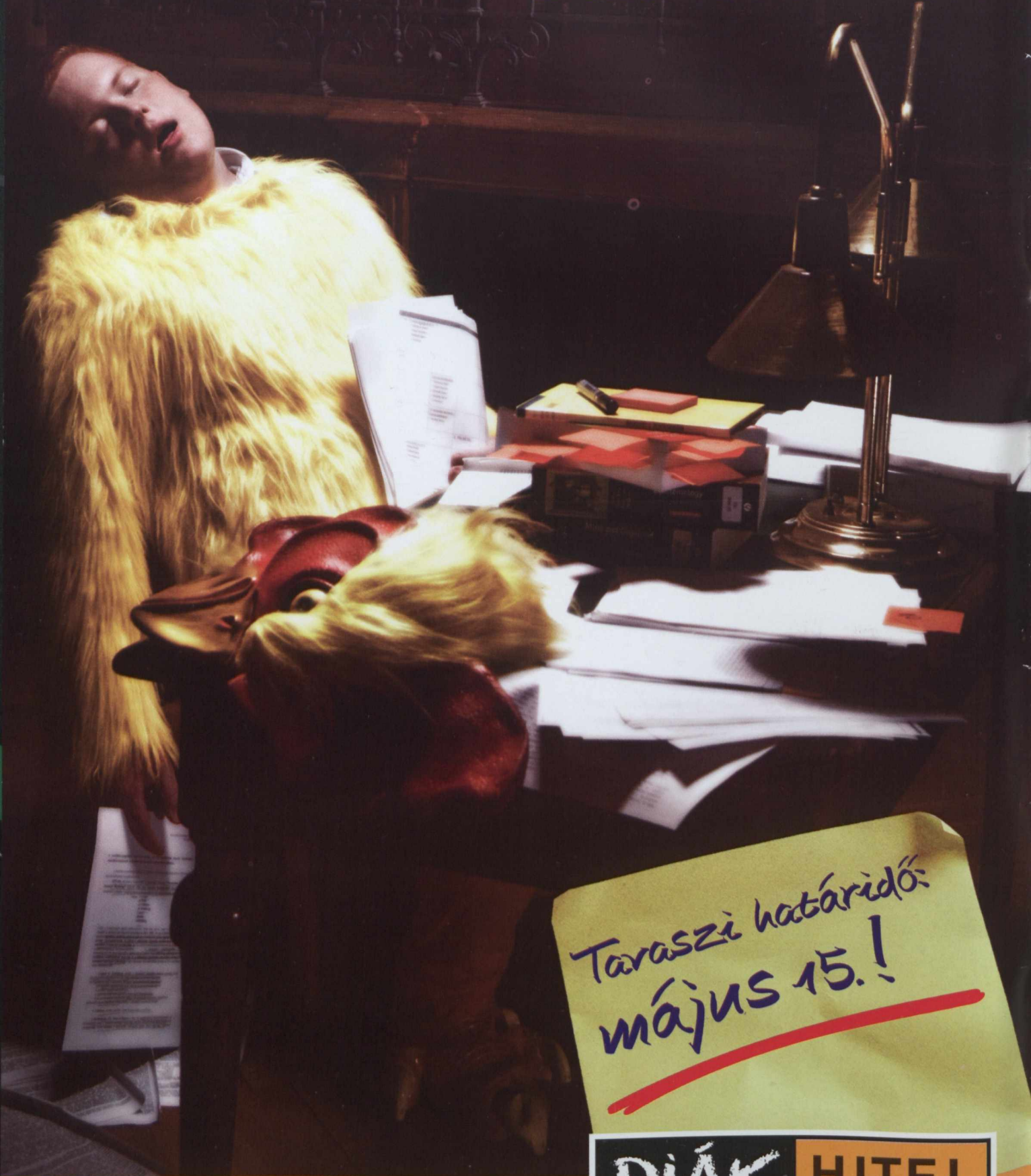

HÖKKENTO!

Az
EGYETEM
ARCA 2009
Varga Regina

**Tényleg erre akarsz emlékezni
a diákéveidből?**

*Tavaszi határidő:
május 15.!*

DIÁK HITEL

www.diakhitel.hu
06-40-24-00-24

Legyél, aki lenni akarsz!

Tehetünk – vehetünk – magunkért

Deák Ferenc vezényletével a passzív ellenállás során bojkottálták a kormány rendezvényeit, kijátszották az intézkedéseiket, és nem fizettek adót. Nekünk ez már történelem, de akkor egy olyan nemzeti összetartás mutatkozott, ami a mostani társadalomnak példaértékű lehetne.

Akkor volt, és most is nemzeti összefogásra lenne szükség, nem kétfelé húzó országra! Meddig szökik felfelé még az euró? Magyarország a környező, már euróval fizető országoknak annyira olcsó, hogy polgárai ide jönnek vásárolni, pihenni, szórakozni. És amíg mi, magyarok megnézzük a prospektusokat, hogy éppen hol, milyen termékek vannak akcióban, és azokat vesszük meg, addig a külföldiek tekintete csak a felhozálat után kerül az árra. Nekünk mindegy hol gyártották, milyen minőségű, mert nem is gondolunk arra, hogy éppen nincs is rá szükség – olcsóbb, ezért most vesszük meg,

„elszalaszthatatlan” lehetőséget kínálnak, nehogy kimaradjunk belőle. Tipikus magyar hozzáállás. Pedig ha a vásárláskor előtérbe helyeznénk és figyelnenék arra, hogy belsőleg készült termékeket fogyasszunk, azzal új munkahelyeket teremthetnénk. És jelenleg jól jönne sok-sok álláslehetőség! Gondoljunk bele, hogy ha a boltok polcain található tejtermékekből csak hazait vásárolnánk, akkor a boltok két héten belül nem rendelnének után a külföldről, mert nem céljuk, hogy az újabb adag is rájuk maradjon. Ezzel fellendülhetne a magyar tejipar, ami kihatna több iparágra is, és az egész mezőgazdaságra hatással lenne. Magyarország mindig is agrár ország volt, annak is kellene lennie! A külföldi termékek vásárlásával jelentős mennyiségű tőke hagyja el az országot. Ha jól tudom, Magyarország nem áll olyan jól, hogy ezt megengedje magának. Céltudatos vásárlással talán a megszorítások is enyhébbek lehetnének.

Tény, hogy néhány termékkínálat alacsony árával nem tudjuk felvenni a versenyt,

például a kínai ruhánál olcsóbb nincs és a tajvani elektronikai cikkeket se lenne egyszerű olyan árban előállítani, mint ahogy nekik sikerül, de fejlesszük azt, amiben mi vagyunk a jobbak! Van nekünk lisztünk, gyümölcsünk, kozmetikumunk stb. Ha a magyar termékek vásárlása beindítaná azt a folyamatot, amiről már említést tettem, azzal csökkentenénk az ország függését másoktól, hiszen határon belül megoldódnának a kereskedelmek. Így is a nem megújuló energiák fogytán vannak, a megújuló energiaforrásokra nem fordítunk elég erőt, a meglévő energia nagy részét pedig szállításra pazaroljuk. Nem a külföldiekkel van a baj, nem egy nép ellen akarok szólni, hanem a magyarok mellett, hiszen magunkért teszünk, ha hazait vásárolunk! Változtatnunk kell! Keressétek a magyar termékeket!

Rácz Bea
főszerkesztő
raczbea@hokkento.hu

Szerinted milyen adottságokkal rendelkezzen az Egyetem Arca?

Dombóvári Áron
TTIK, V. évfolyam,
egység – fizikus

Németh Ágnes Linda
ÁJTK – BTK, IV. évfolyam,
jogász – magyar

Makra Péter
BTK, IV. évfolyam,
angol – történelem

Gregus Barbara
JGYPK, II. évfolyam,
idegenforgalmi szakmenedzser

Kiss Nikolett
JGYPK, III. évfolyam,
tanító

A modellek miatt a mai ideál a magas, hosszú combú, vékony lábú, szőke hosszú hajú, nagy mellű típus. Szerintem nem ezek a legfontosabb dolgok. Egyéntől függ, hogy kinek mi a szép. Egy alacsony nő is ugyanolyan vonzó lehet egy ember szemében, mint például egy magasabb. Az én zsánerem a magyaros típus, bár nem tudom pontosan megmondani, hogy ez milyen. Jó, ha a lány magasabb termetű, mert én is az vagyok. Azt nem lehet megmondani, hogy milyen legyen a haja vagy a szeme színe. Ha valaki tetszik, akkor az azért van, mert ránézel, és azt mondd, hogy „Uram Atyám, ez a csaj milyen jól néz ki”. Ez olyan, mint a szerelem: van egy vonzalom kettőtök között, amit nem lehet leírni.

Ha már Egyetem Arca neve a versenynek, akkor ne feltétlenül az legyen a legfontosabb, hogy egy modellalkatú, rendkívül csinos lány kerüljön a dobogóra, hanem rendelkezzen szép arccal és olyan egyéniséggel, amellyel az egyetemet képviselheti. Talán a tanulmányi eredménye alapján sem árt, ha kiemelkedik az SZTE hallgatói közül, és gondolkodásmódja is legyen olyan, mellyel szintén büszkélkedhetnek az egyetemi polgárok. Nincsen meghatározott zsánerem, mint például csak a szőke vagy csak a barna haj. Szerintem bárki lehet szép a festett hajútól a természetes színűig.

Az Egyetem Arcának biztos, hogy kell valamiféle karakter, tehát semmiféleképpen nem lehet átlagos hölgy. De ne legyen, az én véleményem szerint, olyan sem, aki tipikus „szépségverseny arc”, mert akkor ugyanúgy csak átlagosnak mondhatnánk egy ilyen verseny jelöltjeihez viszonyítva. Valami emelje ki a többiek közül. Hogy mi ez a dolog, az változó, mindenkinek egyéni és kifejezetten egy olyan jelenség, amikor nem tudod megmondani azt, hogy mitől szép valaki, csak azt, hogy tetszik. Egy szőke lány is lehet gyönyörű, és persze egy fekete is. Ez szintén abszolút egyéni döntés.

Mindenekelőtt legyen társaságot kedvelő, mert sok emberrel fog megismerkedni. Legyen türelmes, ne riadjon vissza a beszélőstől, hiszen akárki akármit is mond, egy évig ő lesz az Egyetem Arca. De maradjon ugyanaz, aki a verseny előtt volt. Működjön együtt és segítse a lapot, kötelességeit a legvégsőkig igyekezzon teljesíteni. Az se hátrány, ha okos és értelmes, mert sok esetben a külső mögött rejülő tulajdonságait is meg kell mutatnia, gondolok itt arra, hogy nem makoghat egy interjúadás alatt.

Az Egyetem Arcának biztosan nagyon szépnek kell lennie, ami a külsőt illeti. Ezen kívül legyen intelligens és dekoratív, egy igazi szimpatikus egyéniség. A szépség számomra teljesen relatív. Ami nagyon fontos, az az ápoltság. Hogy valaki milyen magas, milyen színű a haja, az teljesen mindegy. Lehet például egy fekete hajú, kissé molett nő is olyan dekoratív, mint egy szőke „csinibaba”. Egyáltalán nincs olyan ideáltípus, amire én például leginkább hasonlítanék, követem a magam útját.

„Ez olyan, mint a szerelem:
van egy vonzalom kettőtök
között, amit nem lehet leírni.”

Programsorozat a száz éve született Radnóti emlékére

Szegedi egyetemistaként biztosan mindenki tud arról, hogy ebben az esztendőben ünnepeljük Radnóti Miklós születésének 100. évfordulóját. Arról talán kevesebben tudnak, hogy mennyi színes és érdekes program vár a hallgatókra és Szeged város lakóira a Radnóti emlékvé keretein belül. Ezzel kapcsolatban tartott sajtótájékoztatót Dr. Csernus Sándor dékán, a költő alma materének épületében, a Bölcsészettudományi Karon.

Ezen a rendezvényen osztották ki először azokat a programfüzeteket, melyekben mindenki találhat magának alkalmat a Radnóti életműben való elmélyedésre, hiszen az ezzel foglalkozó kiállítások, színházi előadások, irodalmi estek és zenei produkciók április 6-tól egész évben várják az érdeklődőket.

A megemlékezésben szerepet vállal többek között a Radnóti Miklós Gimnázium, az SZTE, illetve a város különböző művelődési házai, könyvtárai. A tájékoztatótán kiemelt szerepet kapott az idén Szegeden tartandó, május 11-12-i Országos Tudományos Diákköri Konferencia, ahol sor kerül majd a Radnóti életmű újraértékelésére, fordítások és elemzések bemutatására.

A közel 50 rendezvényt tartalmazó kis füzet repertoárja mellett még mindig vannak olyan alkalmak, amelyek most körvonalazódnak, és vannak olyanok is, melyek az alkotó munkatá-

bori raboskodásának helyszínén, Bor városában kapnak helyet. Ott is nagy jelentősége lesz a megemlékezéseknek, a szavalóversenyeknek, a Radnóti-szobor megkoszorúzásának, és egy emléktábla elhelyezésének a Radnóti Gimnázium tanulói által felkutatott Heidenau táborban.

A teljes programkínálat március végétől mindenki számára elérhető a Petőfi Irodalmi Múzeum által közzétett hasonmáskiadással együtt, mely a *Radnóti Naptár* című füzet alapján készült.

Ebben a jeles centenáriumi évben sem felejtkezhetünk meg egy másik fontos idevágó dátumról, április 11-ről, a Költészet Napjáról, melyet József Attila születésnapjához kötődően ünneplünk. Ebből az alkalomból országsszerte szerveznek felolvasóesteket, versmondó versenyeket, és tartanak különböző előadásokat. Szegeden a Somogyi Könyvtár második emeletén egész április hónapban megtekinthető kiállítással,

verses összeállítással emlékeznek meg erről a napról *A Költészet Napja 2009* címmel.

Ha pedig költészet, akkor 11-e után nem sokkal következik a Könyv Napja is április 23-án, azaz William Shakespeare és Miguel de Cervantes halálának fordulóján, melyet az UNESCO 1995-ben nyilvánított ünneppé. Ez a gesztus egyébként a katalánok javaslatára történt, és arra sarkall minden embert, hogy forgassa minél többet a könyveket, megszeretve ezzel az olvasás élményét. Az idei Könyv Napján mindennek eleget tehetünk, többek között a szintén az Emlékvé keretében szervezett Radnóti Miklós esten, melynek házi-asszonya a Kossuth-

díjas Érdemes Művész, Halász Judit lesz.

Vass Viki
Fotó: internet

Ég és Föld

Könyvtár és könyvtári éjszaka

Ha március első napjaiban a TIK-be látogattunk, a bejáratnál szemben egy jókora hirdetőabláról kiáltott felénk egy visszaszámláló cetli: 10...9...8... Alig vártam, hogy elérjünk a nullához. Tudtam, ha ez eljön és leszáll az ég, a könyvtár varázslására átváltozik valami újjá, valami mássá, mint ami ezekben a várakozással teli délelőttökben és délutánokban volt.

Mikor fél 9 után megérkeztem, látnom kellett, hogy rajtam kívül még több száz hallgató érdeklődését keltezték fel a plakátok, az első emeletre felaggatott bábu és a visszaszámlálás. Mindenfelé diákok nyüzsgöttek színes kérdőívekkel a kezükben, könyvtári dolgozók masíroztak fel-alá hosszú köpenyükből, idősebb néni, bácsik álltak sorban, hogy jelentkezessenek valamelyik túrára. A könyvtár aznap éjjel mindenki számára egyformán nyitva állt.

Az *Ég és Föld* névre keresztelt negyedik könyvtári éjszaka – nevével ellentétben – nem csak a Természettudományi Kar hallgatóit kényeztette el jobbnál jobb programokkal. A szokásos módon többféle, a témába vágó kérdőívvel mérhettük fel a csillagászatról, a sci-firől, vagy akár a könyvtárról való tudásunkat, ehhez kapcsolódóan megnézhattunk filmeket, vagy körbejárhattuk a könyvtár – az év többi napján a diákok elől szigorúan elzárt – zegzugos raktárait, helységeit. S ha már a túráknál tartunk, aki ott volt, és nem próbálta ki a Galaxis-túrát, hát vessen magára! Nyolcfős csoportokban „mászhattunk fel”

a könyvtár erkélyére, ahol három távcső várt minket – egy kisebb, melyen keresztül a Dóm keresztjét lehetett megvizsgálni, s két nagyobb, ezek közül az egyikből a Szaturnuszt fűrészeltük hosszú percekig. Sajnos a felhősödés miatt a látási viszonyok nem voltak a legjobbak, ám még ilyen körülmények között is csodás látvány tárul a szemünk elé.

Aki részt vett valamilyen túrán, kis kártyácskát kapott, melynek ellenében a megfáradt vándort teával és süttel szolgálták ki a kellemes hangulatú teázóban. Ezek mellett pedig részt vehettünk kosztümös fotózáson; készíthettünk könyvborító montázst; meghallgathattunk érdekes előadásokat a téma szakértőitől; vagy akár megtanulhattunk country zenére táncolni a Riverside együttes jóvoltából, akik egész éjjel fáradhatatlanul zenéltek. A Szafari-sátorban távcsöveket, örökmozgókat próbálhattunk ki, vagy ha kedvünk támadt, akár Activity-ben is bizonyíthattuk kreativitásunkat. Az állandó kiállítások helyét pedig erre az időre ásvány- és könyvkiállítás vette át.

Március 18-a estéjén az Egyetemi Könyvtár egy kicsit megszűnt könyvtárnak lenni, s a csendet jókedvű zsvaj, a tanulást kvízek kitöltése, túrázás és filmnézés, a kölcsönzést pedig a kegyelem óráiban bízó diákok kitaró ácsorgása váltotta fel; s ahogy észrevettem, ezt senki, de senki nem bánta.

Zsófi
Fotó: internet

A problémás „gyerek”

Szociális ösztöndíj

Pénzből sohasem elég, főleg ha ez ember egyetemista. Pénzt kaphatunk diákmunkáért, a szüleinktől, a tanulmányainkért és/vagy az Állam bácsitól. Ha rendesen elvégzed a munkát, akkor kifizetnek. Ha anyu-apu megígérte, akkor vagy ad, vagy utalja a pénzt. Ha jó az átlagod, előbb-utóbb megkapod érte az ösztöndíjadat. De a szociális támogatás valahogy csak nem jön, vagy ha jön, akkor is „minék” – hisz szinte semmire sem elég.

A második félévre járó szociális támogatásért alig egy hónappal ezelőtt kellett pályázni. Sokan kaptak, és még többen nem. Itt a gazdasági válság, mindenkinek jól jön(ne) a pénz.

Ebben a félévben 164 pont volt a határ a 200 pontból, ami valljuk meg, elég sok. De nézzük csak, hogyan is áll össze valakinek a pontja: 100 pontnyi kerül elosztásra az egy főre jutó jövedelem alapján, 80 pont a szociális háttér szerint és végül 20 pont, amit szubjektív pontnak neveznek – ezt az adott kari HÖK-ön állapítják meg. A pontozást egy egységes program végzi, az „emberi tényező” maximum az összpontszám 10%-a (azaz 20 pont) lehet.

Az 51/2007. (III. 26.) Kormányrendelet azonban úgy határozza meg, hogy vannak, akik ezt a pontrendszert megkerülhetik, mert jövedelemtől függetlenül a maximálisan odaadható összeget kapják (pl.: nagycsaládosok). Ez jogos, hiszen 3 vagy több gyermeket felnevelni, eltarítani nem kis összegbe kerül, de vannak olyan helyzetben lévő diákok, akiknek nincs még 2 vagy több testvére, nem árva, nem is félárva (ők mind az államtól közvetlenül, mind az egyetemen keresztül kapnak támogatást), csak egyszerűen szegény.

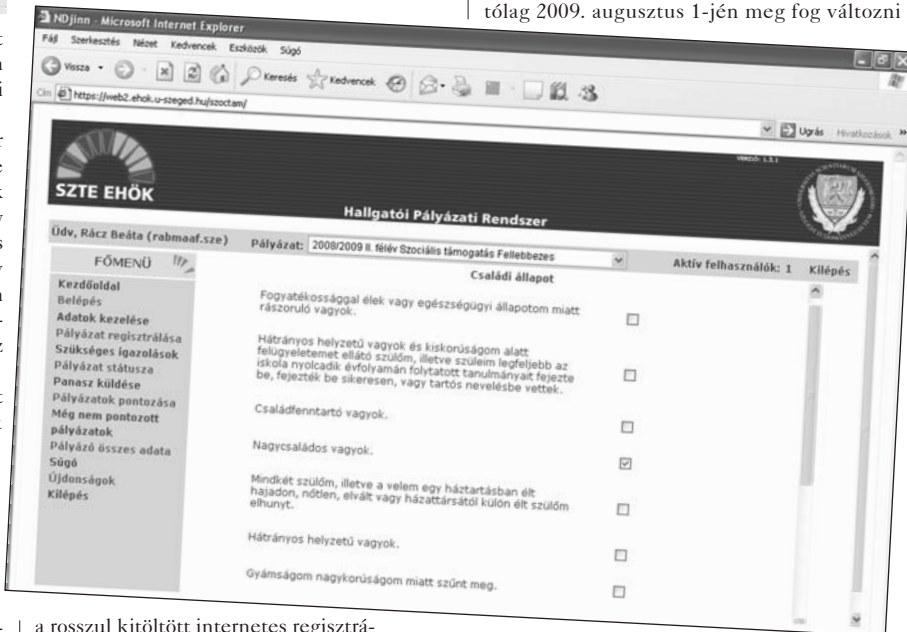
A rendszer úgy lett „fönt” kitalálva, hogy az előnyben részesítetteknek a járó pénzt ki kell fizetni, míg a maradékot lehet a többi pályázó között szétosztani. Ami sajnos kevés (6000-10000 Ft/fő). Az előnyben részesítettek közül a fogyatékossgal élő vagy egészségi állapota miatt rászorult, a halmozottan hátrányos helyzetű, a családfenntartó, a nagycsaládos és az

árva hallgatók az éves hallgatói normatíva 20%-ának megfelelő összegben kapnak havonta szociális ösztöndíjat. Az előnyben részesítettek egy másik része (hátrányos helyzetűek; ha a hallgató gyámsága nagykorúsága miatt szűnt meg; félárva) az éves hallgatói normatíva 10%-ának értékében kap juttatást.

A Kormányrendeleten kívül vannak még az emberi tényezők is: a későn beadott papír,

zett panaszbenyújtás lehetőségével, amit idén március 31-ig lehetett megtenni. Az EHÖK bizottság tagjai egyesével bírálják el a kérelmeket, és ahol jogosnak találják a panaszt, ott visszamenőleg is megadják az összeget.

A törvénnyel sajnos nincs mit tenni. A jelenlegi kormányrendelet eltörölte a lakhatási támogatást is, amely egy kis segítség volt az otthonuktól távol tanuló hallgatóknak. Állítólag 2009. augusztus 1-jén meg fog változni

a rosszul kitöltött internetes regisztrációs oldal, a nem megfelelő igazolás. Ennek a minimalizálására találta ki az SZTE EHÖK, hogy minden félév elején (szeptemberben és februárban) háromszor is tartanak egy-egy tájékoztatót, illetve a regisztráció ideje alatt minden délelőtt „információs standot” állítanak fel a TIK-ben. Mint megtudtam az EHÖK Irodán, ezeket a lehetőségeket sajnos kevesen használják ki. Már többen élnek az úgyneve-

a rendelet, addig pedig marad számunkra a sztehap.hu, és ha ott nem érünk el sikert, akkor lehet panaszt benyújtani. Esetleg jól tanulni, vagy elmenni dolgozni.

Ha további kérdésed merülne fel, az EHÖK Irodán minden információt megtudhatsz.

Kiss Kriszti

ÁTMENETILEG AZ IGÉNYLÉS SZÜNETEL

Nemzetközi diák

Nemzetközi diákigazolványt a József Attila Tanulmányi és Információs Központ földszintjén, a MÁV jegyárúsító pultjánál igényelhetek azok, akiknek szükségük volt rá. Így zajlott ez egészen április 1-jéig, amikor is megszűnt a MÁV „pultja” a TIK-ben, és ezzel azon a helyen befejeződött a vonal- és vonatjegyek árúsítása, az albérlet-közvetítés, valamint a nemzetközi diák kiállítás is.

A külföldön is érvényes diákok elkészítésének feladatát a szintén a Könyvtárban üzemelő Egyetemi Ajándékbolt vette át, azonban átmenetileg ott is szünetel ez a szolgáltatás. Mit tehetnek tehát azok, akik mégis ebben az időszakban szeretnének külföldre utazni, és igénybe venni a nekik járó diákkedvezményeket?

Az Ajándékbolt dolgozói megnyugtattak mindenkit, hogy jelenleg ugyan nekik nem áll módjukban kiállítani ilyen okmányt, de minden hozzájuk betérőnek tud-

nak tanácsot adni, hogy melyik utazási irodához fordulhatnak hasonló kéréssel. Megtudtuk azt is, hogy hamarosan ök maguk is elláthatják majd ezt a feladatot, de egyelőre folyik az egyezkedés az időpontot illetően.

A külföldre vágyók tehát semmiképp ne halasszák el emiatt utazásukat, forduljanak a megfelelő emberekhez, akik elmondják, hol érdemes nemzetközi diákigazolványt igényelni. Ahogyan a ked-

ves hölgy a TIK-ben mondta „hajdanán”: *Viszlát! Jó utat!*

Vass Vikki
Fotó: internet

Legyél Te az Egyetem Arca

A Hetedik Te magad légy! – szölte a Legyél Te az Egyetem Arca arcszépségverseny felhívása. A gálán 31 lányból pontozással választotta ki a zsűri az idei év nyertesét és udvarhölgyeit, valamint hat versenyzőt különdíjban részesítettek.

Készülés a gálára

A verseny előtt két alkalommal a TIK-ben nyílt napot tartottunk. Ott népszerűsítettük a versenyt, leszóltítottuk a lányokat, hogy halott-e már az egészségre, van-e kedve indulni a megmérettetésen. Így bukkantak az előző évek nyertesei Varga Reginára is.

„Az Egyetem Arca nyílt napon hallottam az arcszépségversenyéről. Szabadkoztam először, de aztán úgy voltam vele, hogy legfeljebb egy jó buli lesz, és készül rólam néhány jó fotó.” – emlékezett vissza Regina.

A gálára a bevonulás gyakorlása mellett táncot tanultak be a lányok, valamint volt egy beszélgetés este is, így a lányoknak több ízben volt alkalmuk találkozni egymással. Beindult a szöbeszéd, ki miért jelentkezett, kinek mi az előnyös, ki az esélyes... Persze győztest nem kiáltott ki senki, csak női csacsogás szintjén folyt a latolgatás.

„Az esélyeim nem foglalkoztam, egyszerűen jó volt velük lenni, jó hangulatban telek már a próbák is.”

A jó hangulat mellé kőkemény munka társult, hiszen Ákos (táncitanár) rendszeres megdolgoztatta a lányokat, órákon át tanulták a koreográfiát, nem volt idő lazálásra, szoros volt az ütemterv. Regina egyik hobbija a tánc, így könnyen ment neki a lépések rögzítése.

„Maga a tánc betanulása nem okozott problémát, esetleg az öszkép miatt aggódtam, mivel a kevés próba miatt nem volt eléggé összehangolt a mozgásunk. Én szeretem, ha a fellépés alkalmával minden precízen a helyén van.”

Persze azért van, hogy nála is elmarad a pontosság. Nem mindenben pedáns, gyengébb napjain ő is megcsúszik a teendőivel, de tisztában van azzal, hogy minden esetben megvárják, és neki kell elvégeznie őket.

„Régen jazz balettoztam és társas táncoltam, ott belénk nevelték a tökéletességre törekvést. Ez többnyire összejön, ám néha nem. Egy területen problémát jelent a pontosság, hogy mindig időzavarba kerülök, mert még az utolsó percet is kihasználom valamire, pedig az az utolsó perc már nem is létezik.”

A nagy nap

Regina korábban nem indult szépségversenyen, de volt már olyan rendezvény, ahol kimondva-kimondatlanul megválasztották az adott esemény legszebbjének. A Legyél Te az Egyetem Arca arcszépségversenyre nem készült sokat.

„Semmi különössel nem készültem a gálára, csak magamat adtam, amilyen vagyok.”

Hogy milyen az az „amilyen”?

„Igyekszem a külső, belső harmóniára törekedni. A külső és a belső oda-vissza követül egymásra.”

Azt mondja, ha rosszul érzi magát, az meglát-szik a külsején is. Például ilyen az alváshiány vizsgaidőszakban. Mindent összevetve nem bánta meg, hogy megmérettetett, győztesként nem is mondhatna mást.

„Egy nagy bulinak fogtam fel, így aztán nagyon tetszett és izgalmas volt ez az újszerű megmérettetés. Persze ehhez kellett a jó csapat és azok támogatása, akik nekem sokat jelentenek, a Szerelmem, a családom és a barátok, akik mellett álltak.”

A gálán 31 lány vonult fel és mutatta meg magát először utcai, majd estélyi ruhában. A szép számban összegyűlt zsűri (16 fő) tagjai többségében az egyetemen dolgozók és tanulók, de az est sztárvendége, Nagy Ferő is természetesen a főbb támogatók is voksolhattak a lányokra.

A zsűri szeme Reginára csillogott a legjobban, ezzel őt szavazták meg a 2009-es év

„Jól éreztem magam a fotózáson, és izgatottan várom, hogy milyenek lettek a felvételek.”

Az Egyetem Arca cím elnyerése után nemcsak fotózásokon, hanem interjúadáson is részt vett. Kezdetben még új volt a pozíció, kicsit barátkozni kellett a szokatlan helyzettel, de gyakorlat teszi a mestert – egyre jobban megy neki a szereplés.

„Igyekszem megbarátkozni a helyzettel, de még nem igazán tudatosak az interjúim, véleményem szerint túlságosan nyitott vagyok, de előbb-utóbb belejövök.”

A Legyél Te az Egyetem Arca arcszépségverseny győztese a számos ajándék mellett egy éven keresztül képviseli a Szegedi Tudományegyetemet különböző rendezvényeken (pl. gólyatáborokban, gólyabálókban), részt vesz sok-sok egyetemi bulin, és amennyi meghívásnak, felkérésnek csak tud, eleget tesz.

SZTE nemzetközi tanulmányok

Regina elsőéves a Jogi Karon, ahol nemzetközi tanulmányok szakra jár. A verseny történetében először nyert az ÁJTK-ra járó versenyző. Először gazdasági szakra szeretett volna menni, de német tanárnője e szak irányába terelte, valamint egy ismerőse már erre a szakra járt, akitől csak pozitív dolgokat hallott. A szak nem könnyű, de Regina nem panaszkodik, inkább tanul.

„Tanulás nélkül nem megy, az biztos. Nem kettesre gyúrok, sokkal többet várok el magamtól.”

A diplomázás még elég messze van, néhány évnnyire, de a további tervek már kirajzolódtak.

„Szeretnék jövőre jelentkezni egy másik szakra is, valamint kijutni tanulmányútra Spanyolországba vagy Olaszországba.”

Minél több nyelvet szeretne beszélni, minél magasabb szinten. A nyelvtanulás mellett még sok szabadideje van, amit a legszívesebben rajzolásal és sportolással tölt.

„A rendszeres testedzés energikusabbá tesz. Mindegy, hogy ez úszás vagy futás.”

A rajzolás is hobbi, amit Svájcban is eredményesen gyakorolt.

„A Kőrösi testvériskolájában (Kantonschule Büelrain Winterthur) töltöttem kint egy évet, ahol kiírtak egy művészeti versenyt. Én a szerelem témakörét választottam. A projektben fotókat is készítettem, amiket saját magam hívtam elő, emellett rajzoltam aktokat és fél aktokat, ami elnyerte a tanárok és tanulóitársak elismerését, így első lettem.”

A hat különdíjas versenyző

Csatlós Hanna (EHÖK)
Czirok Zsófia (HÖKKENTŐ)
Gémes Grácia (PartyPonty)
Markó Tímea (SZOTE Klub)
Bakos Bettina (TiszapART Kulturális Televízió)
Palocsay Rita (SZTE JGYPK Hallgatói Ajándékbolt)

Rácz Bea

Fotók: PartyPonty, Ament Balázs

Egyetem Arcának. Regina első udvarhölgyének Balogh Dorottyát, második udvarhölgyének Ombodi Ildikót választották.

Szépségipar

Mindenkinek mást jelent a szépség. Vajon mit ért ezen a fogalmon az új Egyetem Arca?

„Egy külsőleg gyönyörű nő önmagában még kevés, ehhez társulnia kell még egy olyan belső kisugárzásnak, ami harmóniában van a küllemével. Úgy gondolom, ha ez a harmónia adott, abban az esetben beszélhetünk „igazi NŐ-ről.”

Harmóniáról beszélhetünk, de gátlásokról? Ha alkalom adódna rá, akkor egy fotózás erejéig megszabadulna ruháitól az Egyetem Arca?

„Nem.” – hangzik a határozott válasz, és meg is indokolja: „Az már intimitás, amit csak és kizárólag a Szerelmemmel osztok meg.”

Az aktfotózás helyett inkább a modellkedést próbálná ki.

„Nem tervezem, hogy modellkedjek, de valószínűleg nem is mondanék rá nemet. Vonzanak az új, izgalmas dolgok, az is egy új terület lenne, ahol kipróbálhatnám magam.”

Biztos megállná a helyét fotómodellként, mert nagyon fotogén, s szép képek készülnek róla – ezt bizonyítja a Hökkentő címlapfotózáson készült képek kvalitása is.

A két húzónév: Novák Péter és Jáksó László

„Egy híd közted és a kultúra között”

A XVIII. Közművelődési Konferencia bővelkedett a nagy nevekben és a színesebbnél-színesebb elfoglaltságokban, így mindenki megtalálhatta a számára érdekes, élvezetes előadásokat. A KMK keretein belül lehettünk szem- és fültanúi Novák Péter előadóművész, kultúrmunkás és Jáksó László műsorvezető előadásának is. Az idei év szlogenje az „Egy híd közted és a kultúra között” lett, melynél frappansabbat ki sem találhattak volna...

Novák Péter javaslata:

„Fogyasszunk inkább kultúrát!”

A művész érkezése előtt a népes közönség kíváncsian várta, vajon mit takarhat, arra jellemző a *Gondolatok a fenntartható szellemi fejlődésről* című előadás. Novák Péternek már a kiállása sem volt elhanyagolható: megszokott magabiztosságának és retorikájának köszönhetően nehéz lett volna akár csak egy percre is elvonni a lelkes publikum figyelmét. Ami pedig a témát illeti: „fenntartható fejlődés” – nos, itt a napjainkban igen aktuális problémákra, a társadalmi felelősségvállalásra, Földünk megővésére kell gondolni. Novák fejében megfordult, hogy biztosan mindenki azt gondolja, erről eleget hallunk; mit keres itt ez a befutott művész velünk, egyetemistákkal, főiskolásokkal szemben, akiknek, idézem:

„350 forint van a zsebükben”, és semmiféle ötletük arra vonatkozólag, hogy hogyan lehetne egy személyben megmenteni az egész bolygót.

A kultúrmunkás, aki évek óta tagja különböző civil szervezeteknek, arra próbált rávilágítani, hogy igenis mindenki tehet valamit, amihez nem szükséges pénz, csak egy kis odafigyelés a nemtörődömség helyett. Szerinte nincs feltétlenül baj a felgyorsult világgal, az internettel, a nagy bevásárlóközpontokkal, hiszen mindenki

szívesen gyorsan hozzájutni a dolgaihoz, vagy éppen szűrőzni egy-két órát a világhálón. A probléma gyökere az, hogy sok ember nem megfelelően használja ki a meglévő lehetőségeket: például értékes

tartalmak helyett csupán felnőtt filmeket tölt le a netről, a tv-ben a sztárhíreket tartja elsődlegesnek, a bevásárlóközpontban pedig áldozatul esik mindenféle botcsinálta, silány minőségű termékekre vonatkozó akciónak, így számos felesleges dologhoz jut hozzá.

A művész szerint igenis mindenki maga felelős saját „fogyasztásáért”, a fent említettek kivül például az energiafogyasztásért, de ugyanígy a szelektív hulladékgyűjtésért (amit igazán nem bonyolult megvalósítani), vagy a hibrid autók működtetéséért azokban a körökben, ahol egyébként is megtehetik, hogy több milliót kiadjanak egy járműért.

Apróságokról beszélt tehát Novák Péter, olyan tettekről, amelyek kis befektetéssel nagy eredményt hozhatnak; más emberekkel való segítségnyújtásról, ami az előadó szerint nap mint nap ugyanolyan katarzissal jár, mint zenészként egy fergeteges koncert lebonyolítása, mint a tombolás a színpadon. És ha úgy érezzük, tényleg meguntuk a napi felesleges pazarlást, „fogyasszunk inkább kultúrát” minden mennyiségben, mert azzal biztosan senkinek sem árthatunk...

Ják-show

Jáksó László is ellátogatott a KMK-ra. Előadását hatalmas érdeklődés övezte: volt, aki a téma miatt érkezett (*Ha irányítani akarod azt, aminek látszol...*), mások pedig a *Heti Hetes*ből jól ismert arcot akarták megnézni maguknak. De nem is ez a lényeg, hanem az, hogy mennyire sikerült megosztania a véleményeket arról, hogy Győzike hiteles vagy hiteltelen személy, hogyan hat

a médiából ömlő szenny ránk, és egyáltalán számít-e, mit gondolnak rólunk mások. Ezek a témák pedig tökéletesek voltak arra, hogy megvitassuk, ki meri vállalni a véleményét, miért biztonságosabb másodikként felszólalni, és bármennyire tagadjuk, szükségünk van ezen dekoratív médiaszemélyiségekre és showmanekre – a közvélemény-kutatók, nézettségmérők és statisztikák ugyanis lebuktatnak minket. Ahogy

a bulvárt eladják, mi is ugyanúgy eladhatjuk magunkat, már ha megtanuljuk mások véleményét irányítani a mi érdekeinknek megfelelően. Persze mire ezt megtanuljuk és rájövünk, hogy mi számít és mi nem az életben, már ügyis késő lesz.

Érdekes kitérő volt a határozottság kérdése is. Miért akarunk magabiztosnak tűnni? Milyen a határozott ember? És főleg milyen az, aki erre

a tulajdonságra csak vágyik? Ezt pedig egy hallgató kizárásával és „pizkálásával” demonstrálta. Aki határozott, gond nélkül vissza tud vágni a csípős szavakra, vagy egy arcunkba mászó embert is másodpercek alatt leszerel. Am legutóbbunk erre

mégsem képes, inkább udvariaskodás okán tűri a tolokodást. Ha ezt sem tudjuk megtenni, hogyan hitethetnénk el másokkal a magunk kitalált imázsát?

A határozat címmel meghirdetett önismereti félóra után levonható egy nagy tanulság: Jáksó remekül irányítja a róla kialakult képet Kelemen Annák és egyéb mentővek felhasználásával, mi önkereső egyetemisták viszont továbbra sem vagyunk hajlandók elismerni, mennyire függünk mások véleményétől, főleg ha úgy érezzük, nem felelünk meg annak.

Vass Viki, Szegedi Eszter
Fotók: Sipos Katalin

Diákhitel: fontos tudnivalók

– ha Diákhitelre vagy és most végzel, megszűnik a hallgatói jogviszonyod, akkor

1. kérdezd meg a TO-n, hogy meddig érvényes a hallgatói jogviszonyod, és jelentsd be a Diákhitel Központnak.
2. Ha változik a levelezési címed, akkor jelentsd be azt is! (Pl. hazaköltözöl az albérletből, vagy a koliból.)
3. Akkor is kell törlesztened, ha még nem dolgozol!
4. Ne várj felszólításra, a hallgatói jogviszonyod megszűnését követő negyedik hónap 1. napján el kell kezdened a törlesztést.
5. Idén havi 4130 Ft-ot kell törlesztened kizárólag banki átutalással a 10032000-01800126 számlaszámra.

(A törlesztésről szórólap készült, ha nem kaptad meg kérd a TO-n. A legrelevánsabb infó a www.diakhitel.hu oldalon olvasható!)

– ha még nincs Diákhitel, de szükséged lenne pénzre, akkor

6. még 2009. május 15-ig leadhatod igényléseidet (Igénylési helyek: www.diakhitel.hu),
7. ha minden OK, akkor június 15-én, visszamenőlegesen a teljes tanulmányi félévre járó pénzt megkapod.
8. Ez az összeg az igényléseidtől függően akár 200 ezer forint – költségtérítéses képzésben 250 ezer forint – is lehet.
9. Ha lekésed a határidőt, akkor már csak jövő tanévtől kaphatsz Diákhitelt.

Ne a szóbeszédnek, hanem a saját szemednek higgy, és olvas utána a www.diakhitel.hu oldalon!

Hagyd, hogy megtaláljanak az élmények!

Képzeld el egy olyan világot, melyben a legjobb barátaiddal láthatatlan háló köt össze. Észre sem veszed, és egyik buliból a másikba csöppensz, olyan élményekkel gazdagodva, melyektől mindenkinek tátva marad a szája. Barátok nélkül élni lehet, csak nem érdemes!

Az élmények akkor igazán emlékezetesek és maradandók, ha meg tudod osztani azokkal, akik a legközelebb állnak hozzád. A tavasz a megújulásról szól, amikor újra felfedezheted a világot, és minden egyes nap tartogathat számodra életre szóló élményeket. Ugye te sem szeretnél otthon ülni egyedül? Itt az idő, hogy felvedd a fonalat, végigpörög az egyre melegebb estéket, és megszervezd az év leghajmeresztőbb bulijait!

A djuice is megújult, hogy még izgalmasabb legyen a tavasz. A djuice folks kiegészítő csomaggal például most három djuice-os barátodat 3 forintos percdíjért hívhatod egész nap, mindössze 300 forintos havidíjért. Erre a barátaid sem fognak tudni nemet mondani, főleg ha azt is megtudják, hogy most 3 hónapig elengedjük a havidíjat! A szolgáltatást – és a három hónapos havidíjkedvezményt – természetesen akkor is igénybe veheted, ha már előfizető vagy. Elvégre nem szeretnétek szem elől téveszteni egymást a barátaiddal, nem igaz?

Legyetek elválaszthatatlanok, pletykáljatok, bulizzatok, élvezzétek az életet! A djuice-szal tiétek a világ!

www.djuice.hu

Úttörő egy hosszú távon jelenlévő probléma megoldásában

Az esélyegyenlőséggel és a társadalmi integrálódással kapcsolatban vannak olyan elméleti és gyakorlati ismeretek, melyek elengedhetetlenek a mai magyar társadalomban. E tudás bázisának egyik nagyon jó ismerője Laki Ildikó (MTA Szociológiai Kutatóintézet), aki a fogyatékosokkal élő fiatalok és fiatal felnőttek élethelyzetét és életminőségét vizsgálja. Többek között a kutatásról, tapasztalatairól és a hazai viszonyokról beszélgettem vele.

– Mivel foglalkozik a kutatás, kik a résztvevői és milyen célt szolgál pontosan?

– A kutatás címe: *A fogyatékosokkal élő fiatal felnőttek társadalmi integrálódásának esélyei és lehetőségei a mai Magyarországon*. A fogyatékos csoportot (a mi vizsgálódási területünkön) a diplomát szerző, illetve a diplomás fiatal felnőttek alkotják. A kutatás újszerűségét az adja, hogy ezekkel a csoportokkal ebből a megközelítésből nagyon kevesen foglalkoznak. A kutatás célja többérett: egyfelől megvizsgáljuk a gazdasági, az állami és a civil szervezetek fogyatékosokkal kapcsolatos programjait, hozzáállásukat, illetve jövőbeni elképzeléseiket, másfelől kíváncsiak vagyunk a többségi hallgatók fogyatékosokkal kapcsolatos értékeire, véleményére és a témához való hozzáállására. A kutatás fontos egységét jelenti továbbá az is, hogy útmutatókat, javaslatokat, illetve stratégiai anyagokat készítsünk az illetékes szervezetek, intézmények számára, akik adott esetben az eredményeket alkalmazhatják, vagy beépíthetik a szükséges dokumentumokba.

– Az európai uniós országokhoz képest mennyire vagyunk lemaradva?

– Hátul vagyunk. Amennyiben harmadoljuk az uniós országokat, úgy azt kell mondanom, hogy a harmadik egységbe tartozunk. A törvényeink az 1990-es évek végétől foglalkoznak ezzel a területtel. Hézagok, olykor nem szabályozzák az egyes területeket megfelelően. A köztudatba való belépése pedig – szintén – az elmúlt időszakra tehető. A fogyatékosokkal élők problémája mellett más, megoldásra váró társadalmi „gondok” is vannak, így sajnos ez

akármennyire fontos a mi számunkra, nem biztos, hogy mások számára is ugyanilyen lesz.

– A magyarok foglalkoznak a fogyatékosok kérdésével? Egyáltalán akarnak ezzel foglalkozni?

– Ez egy jó kérdés.

– Nemrégiben egy tanulmányi úton vett részt, egészen az Egyesült Államokig utazott, hogy felmérje az ottani helyzetet. A magyarok mennyire vannak lemaradva hozzájuk képest?

– Az értékek jelenlévőségében van nagy különbség. Jó, hogy egy olyan államban (Colorado) voltam, ahol az értékek más skálán mozognak, s mások a fogyatékosokkal élőekkel kapcsolatos problémák is. Ők már arra helyezik a hangsúlyt, hogy hogyan rehabilitáljanak, tehát azon már túl vannak, hogy rám-

pákat építsenek, vagy hogy a foglalkoztatáspolitikát átalakítsák (a fogyatékosokat bevonva), vagy éppen azon is túl vannak, hogy az együttélést erősítsék. Ez már természetes. A látogatás a kutatást mindenféleképpen segítheti, hiszen minden tapasztalat előbbre viheti a további munkákat – reméljük, a mi kutatásunk esetében is így lesz. Újra gondoltam és újra értékeltem bizonyos helyzeteket a saját döntéseim „megsegítésére”. Meglátjuk, hogy mennyiben segíti majd mindezt.

– Ezek szerint az út után valamelyest változott az értékrendje. Egyébként kutatóként hogy áll a fogyatékosokhoz?

– Azt hiszem, soha nem volt problémám a fogyatékosokkal, és éppen ezért fogtam bele egy ilyen munkába is. Egyébként is, ha nem lennék érzékeny a téma iránt, akkor nem „csinálnám”. Én ilyen típusú ember vagyok. Vagy elkötelezetten, vagy sehogy. Nekem is vannak negatív élményeim a fogyatékosokkal kapcsolatosan, de mindez az elmúlt időszakban átalakult. A tudás, az ismeret, a tapasztalat nagy segítség tud lenni mindebben. Egyébiránt a megváltozott szemlélet a még pozitívabb hozzáállást jelenti. Fontos az elfogadás, a hozzáállás, de legfőképpen a tisztá viszonyok kialakítása. Talán ez az, amiben még csiszolódtam. És abban, hogy mindig fontos tudni, mi van az ügyek mögött. Mi a valóság, mi a tartalom.

– Ön az *Esélyegyenlőség, fogyatékoság és a mai magyar társadalom* című kurzus vendégelőadója. Egyik előadásán elhangzott hogy a felmérések alapján az emberek 80%-a elmondja a véleményét a fogyatékkal élőkről, de sok esetben kiderül, hogy még nem is találkoztak ilyen emberekkel.

– Másfél évvel ezelőtt készítettünk egy ún. elővizsgálatot, amely arra irányult, hogy mit gondolnak a mai magyar fiatalok a fogyatékosokról. A válaszok különbözőek voltak. Volt, aki nem találkozott vagy nem érintkezett még fogyatékosokkal, mégis véleményt alkotott, és voltak olyanok is, akik inkább közömbösebbek, olykor negatívak voltak. Arra egyébként igen kevesen tudtak válaszolni, ki is a fogyatékos. Ez talán nem véletlen. És be kell vallani, nem feltétlen a hallgatókban van a hiba, így nem is szabad elítélni őket a válaszaikért.

– A kutatás eredménye után a megfelelő szakminisztérium fog lépéseket tenni?

– Ez szintén egy jó kérdés. Én nagyon bízom benne, hogy valamit tudunk tenni, amelyre a politikában majd odafigyelnek. Az elsődleges cél azonban az, hogy ezeket az embereket elfogadjuk, és egyenlő partnerként kezeljük őket. Ne kelljen róla beszélni, hanem mindez természetes legyen. Dolgozunk rajta!

Rácz Bea
Fotó: Hegedűs Sándor

Energia, frissesség, egészség

Mozdulj, mozdulj, mintha egészséges lennél ember... kicsit átírva a Heaven Street Seven dalának egy sora, de pont stimmel ide, hiszen az Ifjúsági Egészségnap elsősorban a mozgásról szólt. Április 7-én megint egy teljes napra kiléphettünk a hétköznapi szürke semmittevő egyetemista életből, és az átvarázolt Hattyas sorra kiérve energiával, frissességgel szívhattuk magunkat tele. Előnevezéssel csapatversenyekre lehetett jelentkezni, de aki nem jutott be valamelyik tornára, úgy a szabadon használható eszközöket próbálhatta ki. A hagyományos foci és kosárlabda meccsek mellett az egyre népszerűbb airsoft és paintball harcokra is lehetett regisztrálni. A dobogós csapatok tagjai éremmel és oklevéllel, ajándékosmaggal, az aranyérmesek pluszban kupával lettek gazdagabbak. A megszokott tevékenységek mellett sok újdonság várta az érdeklődőket, volt 3D karika, amiben két főt össze-vissza forgattak, biztos nagyon forgott körülötök a föld; rodeó bika, ahol néhány másodpercig azt hihetted magadról Te vagy a Dallas

elveszett szereplője; élő csocsó, ahol nem a bábuokat mozgattad, hanem saját lábaidat; és igen népszerű volt a Colosseum minden játéka (sumo, óriás darts, mászófal).

A mozgás mellett természetesen egészségi állapotunk feltérképezése sem maradhatott el. A kinti tevékenységek mellett a TÁK-ban is várták a hallgatókat, ahol vérnyomás- és vércukorszint-mérés, fogászati szűrés, tanácsadás,

ételkóstolás volt, mindezek után pedig érdemesnek tűnt a masszőr kezei alá feküdni, aki kigyúrta a görcsöket és felpezsdítette a vérkeringést. Rohanó napjainkban alig marad időnk saját egészségünkkel foglalkozni, nem nézzük meg milyen káros ételeket eszünk, mennyi cukrozott italt iszunk, hagyjuk magunkat sodródni az árral. Emiatt sem fogunk 100 évig élni, hanem csak töredékéig. Pedig kis odafigyeléssel és több akarat erővel kicsattannánk az egészségtől... Az Ifjúsági Egészségnapot különféle előadások zárták, ahol szakemberek az egészséges ifjúkori élet megtalálásához vezető úton terelgettek minket. Az estét a SZOTE Klubban egy könnyed Jamie Winchester koncert zárta. És ezzel nincs vége, tudniillik május 5-én újra Egészségnap lesz a Sportközpontban. A részletes program hamarosan a www.ifjusagiegzssegnap.hu weblapon olvasható.

R.B.
Fotó: PartyPony

Mesék 18 éven felülieknek

Avagy: Magára ismer, Tanár Úr?

Legújabb cikksorozatunkban arra próbálunk fényt deríteni, hogy esetenként milyen visszás helyzetek alakulnak ki oktatók és hallgatók között. Ezúttal egy oktató olyan cselekedetét vesszük górcső alá, amely nem nevezhető a pedagógia legmesteribb módszerének. Akinek nem inge, persze ne vegye magára, de aki mégis viselné ezt a bizonyos ruhadarabot, most általunk legyen ő a kisdíák, és okuljon az alábbi mesébe szőtt történetből.

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy tantárgy, ami – mint szokott – vizsgával zárult. Az ilyen jellegű megmérettetésekről pedig ugyebár tudni kell, hogy a Tanulmányi és Vizsgaszabályzat alapján hat, azaz heti egy darab van belőlük vizsgaidőszakonként. Mesénk főhőse, egy hallgató ehhez képest csak négy időpontra lelt az ETR sűrű rengetegében, kettőre karácsony előtt néhány nappal (dec. 17-én és 18-án), a másik kettőre pedig január 7-én, majd 21-én. Királyfink a bűvös 7-ei időpontot választotta, melynek eredményére majdnem annyit várt, mint Csipkerózsika arra a bizonyos csókra. Mit volt mit tenni, megkérte hű barátját, aki 21-én vizsgázott, hogy kérdezzen rá a bölcs tanártól, mi a helyzet a jegyével. A bölcs tanár ekképpen válaszolt:

– Nem mondhatom meg, keressen meg a fogadóórámban!
– Mikor van a tanár úr fogadóórája?

– Ezt sem árulhatom el, nézze meg az irodám ajtáján, ki van tűzve!

– Hol találom meg az irodáját?
– Ezt az információt sem oszthatom meg önnel, derítse ki!

A hű barát csalódottan vette tudomásul a helyzetet, s közölte a hírt a királyfival, aki elindult hőn szeretett tanszékre, hogy fényt derítsen az eltitkolt valóságra. Megtudta a fogadóóra helyét, merész 30 perces időtartamát, valamint azt, hogy a bölcs előzetes, drótpostán történő időpont-egyeztetést vár el hallgatóitól. A királyi sarj egyeztetett, össze-szedte bátorságát és látogatást tett a bölcs azon óráján, ami egyébként egybeesett a fogadóóra időpontjával... Az oktató, meglátva a feljé lecke-könyvvel somfordáló diákfit, így szól:

– Csak akkor jöhet, ha egyeztetett velem!
– Tanár úr, kérem, ez megtörtént, mára vagyok önhöz hivatalos.

– Nos, rendben, menjen át a másik épületbe, és álljon az irodám elé. Nemsokára megyek, ha még mindig ott lesz, hajlandó vagyok megmondani és beírni a jegyet.

A királyfi az ajtó elé járult, odafáradt a tanár úr is, és abban a kivételes kegyben részesítette tanítványát, hogy beírta az addig kallódó osztályzatot. Hősiünk kiállta tehát a kurzus hétrpróbáját.

A bemutatott eset szerencsére nem mindennapos, de meseszerűsége ellenére valóban megtörtént. Következő számainkban is találkozhatok hasonló igaz történetekkel oktatókról és diákokról, de aki ezt nem hiszi, majd olvasson utána!

Gyöngyvirág
Fotó: Török Rozsi

VAJON MENNYIT OLVASNAK AZ EGYETEMISTÁK?

Magányos olvasás helyett társasági élet

Manapság a csapból is az folyik, hogy az emberek – s főként a fiatalok – egyre kevesebbet olvasnak, vagy ha olvasnak is, nem értik meg egy szöveg mondanivalóját. Ez igen csak elgondolkodtató, hiszen ha valóban így van, nagy bajban vagyunk.

Nagy baj ugyanis az, ha már értelmezni sem tudunk. Ezért és egy személyes tapasztalatom miatt jártam utána annak, mit gondolnak erről a szegedi egyetemisták.

Tavaly tavasszal nagy tervvel álltunk elő az egyik barátommal: könyvklubot indítottunk a BTK épületében. Hetekbe tellett, mire összeállítottuk a könyvek listáját, termet szereztünk, időpontot egyeztettünk, plakátokat nyomtattunk, és szórtunk széjjel. Egy szóval: nagyon sokat vártunk ettől az ötlettől. Hogy mi lett belőle? Három alkalommal „gyűltünk össze”, ebből két alkalommal csak mi ketten voltunk, egyszer pedig két másik barátom is eljött. A harmadik kudarcba fulladt este után egyszerűen feladtuk. Nem értettem, hogy mi lehet a baj. Esti időpontot adtunk meg, mikor már nincsenek órák, de még oda lehet érni a bulikba is, a BTK épületében, tehát könnyen elérhető helyen, manapság népszerű, rövidebb regényeket hirdettünk meg, a hivalkodó színű plakátokat pedig jól látható helyekre tűztük ki. Mindezek ellenére egyetlen diáktársunk sem jött el, még érdeklődni sem. Akkor gondolkodtam el ezen a kérdésen, vajon már nem is olvasnak az egyetemisták?

Kérdőzködtem hát egy kicsit a bölcsész-karon, mit és mennyit olvasnak a hallgatók. Egyértelműen azt a választ kaptam, hogy a rengeteg kötelező olvasmány mellett nem jut sok idő az olvasásra, hiszen szinte minden

hétre újabb és újabb könyveket, tanulmányokat, esszéket kell olvasni, így az, hogy leüljünk egy „jó könyv” mellé, igencsak hátrébe szorul. Ha pedig nem kell az egyetemen és a kötelezőkkel törődni, nem az olvasás az első, ami eszünkbe jut, mint szabadidős tevékenység.

Szinte minden megkérdezett diák – és jómagam is – a társas tevékenységeket részesíti előnyben szabad óráiban: találkozni a barátokkal, a szerelmükkel, elmenni moziba vagy egy buliba, mind előrébb van, mint az olvasás. Hogy miért van ez? Legfőképpen azért, mert a sok kötelező munka után a fiatalok nyilván egymás társaságát, a társas kikapcsolódást keresik, és nem a magányos, visszavonult könyvbűjtést.

Hibáztathatjuk a médiát is, amely azt sugározza, hogy csak egy kattintás és mindent elérsz, ülj a televízió vagy az internet elé, és olvass ott, de ez azért nem fedti teljesen a valóságot. Elég értelmesnek tartom ugyanis a mai fiatalokat ahhoz, hogy minden média által sugárzott maszlagot bevegjen.

Marad tehát az, hogy társaságra vágyunk, ami nem baj, de akkor itt jön elő újra a tavalyi könyvklub-ötlet: megpróbáltuk az olvasást közösségi élménnyé tenni, mégsem volt rá senki vevő. Akkor talán a lustaság, a kreativitás hiánya vagy a kevés szabadidő teszi, de mindenesetre tény, hogy egyre kevesebbet olvasunk. Hogyan lehetne ezt visszafordítani? Talán elő kellene rukkolnunk egy új, jobb ötlettel, mint a mi könyvklubunk volt, ahol újra kedvet kapnak a hallgatók az olvasáshoz. Szurkolok, hogy sikerüljön!

Zsófi
Fotó: internet

Füstbe ment füstölgés

Dohányzási tilalom. E két szó elég ahhoz, hogy kettéugorjon a társadalom, mint Mózes nyomán a Vörös-tenger. Még jobban ketté fog ugrani, ha szigorítja a tilalmat az egészségügyi tárca. Szegeden június 1-től nem lehet majd dohányozni többek között a játszótérek, a fedett megállóknak, az oktatási, egészségügyi feladatokat ellátó épületek, valamint a vallási intézmények előtt. Aki megszegi a törvényt, 30 ezer Ft-ig terjedő helyszíni pénzbírsággal számolhat. Más kérdés, hogy a végrehajtó szervek, az ÁNTSZ és a közterület-felügyelet mennyire fogják magukat belevetni pl. az éjszakai életbe a töményektól nagyhangú fiatalok közé, hogy bírságokat osszanak.

Sok vitát szít a tilalomnak a pusztá terve is. A kemény dohányosok támadják: szabadságjogaikat látják sérülni a rendelet által – ott akarnak cigarettázni, ahol kedvük tartja. Szórakozóhelyeken már-már elengedhetetlennek tartja a bulizók nagy hányada, hogy az ital mellé rágyújtson. No, de ki veszi figyelembe azok szabadságjogait, akik kénytelen-kelletlen szívják más füstjét? Mert a tiszta levegőhöz (már amennyire tiszta) mindenkinek joga van, szabadságkorlátozásnak minősül tehát, ha máshova kényszerítik a nemdohányzót szórakozni, meg teszem azt a buszra várni. Nem mellesleg köztudottan szép számban ritkítja az emberéleteket e káros szenvedély – akár a passzív, akár az aktív dohányosokat nézzük, Magyarországon évente 28 ezer ember hal meg a dohányzás miatt.

A levegő szennyezése egy dolog, de a cigarettázók nagy hányada hanyag is. Léptenyomon látni, hogy emberünk elszívja a cigit, majd a földre pöccintve a csikket, halad tovább a dolgára. Úgy gondolom, nem megterhelő elszétálni a csikktartóig. Míg a nemdohányzó azt látja, hogy a cigis még szemetel is a füstölés mellett, addig édeskevécs csupán ordibálni a jogokról és érvekről.

Egymás iránti toleranciára lenne a legnagyobb szükség, de ahhoz meg szemléletváltás kell. Míg a buszmegállóban a dohányos, a kis-

mama és a babakösi mellett pöfékel, és észre sem veszi magát, addig nincs számára tolerancia. Játszóterén is érthető, hogy a gyerekek egészsége érdekében ne gyújtson rá az ember fia. De mi a helyzet a szórakozóhelyekkel? Ki fogja betartani, hogy ne gyújtson rá a buliban, vagy csak egy kijelölt helyen – ahol minden

valószínűség szerint a dohányosok ötöde sem fér el? Tudjuk a választ. Ugyanúgy füstöl, aki akar, max. ráfizet, ha lebukik. Aki meg majd megfullad, annak két lehetősége van – karnaválozni az utcán, vagy hazamenni aludni.

Szöveg és fotó: Török Rozália

Becsület, szorgalom és kitartás

Azaz a gyümölcsöző diákmunka

Meló-Diák, Öt Csillag, Rébusz, Fürge Diák, Dolgos Hangya, Meló Depó, Mind Diák... és még sorolhatnám. Ha kevés a pénz a kollégiumi díjra vagy az albérletre, akkor a diákmunka az egyik lehetőség a munkák közül, amire sok szövetkezet nyújt lehetőséget Szegeden is. Azonban mindig meg kell küzdeni egyfajta előítélettel, amivel vagy az adott iskolaszövetkezetnél vagy már a munkáltatónál szembesülünk. Ugyanis sok helyen nem szeretik a diákokat, nincs mindenhol, így tisztelet a kivételnek.

A köztudatban a diákmunka valami kis laza meló, pedig sokszor nem így van. Néhol a legnehezebb munka is kijár ugyanúgy a diáknak, mint az ottani dolgozónak, csak jóval kevesebb pénzért és jóval több előítélet mellett. Hiszen sok diák link, megbízhatatlan. Ha valaki komolyan gondolja a munkát, mindig be kell bizonyítania, hogy nem késik, megbízható, tiszteltben tartja az ottani szabályokat, nem lép le munka közben és tud alkalmazkodni. Aztán jön a következő munkahely és kezdődhet az egész előlről, mivel ez ideiglenes megbízás volt. Ez az egyik legnagyobb hátránya a diákmunkának: a bizonytalanság, viszont tény és való, hogy a leggyorsabb kereseti lehetőség a nappali tagozatos hallgatóknak.

Minden diákmunka-szövetkezetnél máshogy fogadják az embert. Van, ahol csak hónapok múlva szólnak, hogy van munka, máshol meg azonnal. Van, ahol kifejezetten azt szeretik, ha valaki sűrűn bejár megkérdezni, hogy van-e valamilyen lehetőség. Más helyen próbára teszik az ember türelmét és megbízhatóságát: az elején a legkellemetlenebb munkát adják, pl.: szórólapozás (kínos körülmények között). De általánosságban minden helyről elmondható, hogy ha kitartó az ember, becsülettel dolgozik, még azt is elvállalja, amit más nem, akkor az meghozza a maga gyümölcsét. Utána már könnyebb munkákat kap, később meg talán már több lehetőség közül is választhat, vagy talán az adott helyen annyira megkedvelik, hogy felveszik állandó dolgozónak, és akkor már nem a szövetkezetetől függ. Ha nincs más lehetőség munkára, nincs ismerős vagy rokon, aki segítene állandó munkát szerezni, megéri diákmunkát vállalni, de csak akkor, ha kitartó az ember. Ha egyszer végigcsinálja ezt a fajta „beavatást”, akkor még évek múlva is úgy térhet vissza oda, hogy azonnal kap munkát, és nem kell annyit várnia, mint a legelső alkalommal. Nem fizetnek annyira jól, az igaz, de még ez is több a semminél. Mérlegelni kell, mi a fontosabb. Ehhez pedig tapasztalat kell, türelem és sok kitartás.

Ez egyfajta befektetés hosszabb távon, csak jól kell szövetkezetet választani.

Gábor Zsuzsanna
Fotó: Wolcz Petra

A hulladék nem szemét! I.

Az egyetemi szelektív hulladékgyűjtés három és fél évéről

A Szegei Tudományegyetem és a Szegei Környezetgazdálkodási Kht. (ma Szegei Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft) még 2005 nyarán kötött megállapodása értelmében kiépítették a szelektív hulladékgyűjtés teljes rendszerét az Egyetemen. A szerződés aláírása után a szerződő felek bemutatták azokat a gyűjtőedényeket, melyek segítségével az együttműködés első lépéseként a TIK-ben valósult meg a szelektív gyűjtés, később pedig a többi egyetemi épületbe és a kollégiumokba is került a különböző címkékkel ellátott hulladékgyűjtőkből.

A szerződés megkötése óta eltelt három és fél év, amely alatt mindannyian megszokhattuk már ezeknek a gyűjtőedényeknek a látványát, használatát. Mielőtt ki akarnánk dobni pl. egy papírgalacsint, már nem csupán szemetet keresünk, hanem kifejezetten „Papír” felirattal ellátott gyűjtőedényt. És az egyetemi épületekben, kollégiumokban jó eséllyel találunk is.

Persze nem lelkesedik mindenki ezért a „többletmunkáért” (hogy a hulladék szelektív gyűjtésével bajlódjon), sokan hivatkoznak arra, hogy „a kukásautó a végén úgyis egyben viszi el az egészet, akkor minek gyűjtsem külön?”

Ezekről a legendákról, szóbeszédokről már valószínűleg mindenki hallott, de kevesen tudják, hogy így van-e, és ha igen, miért. De elmondható az is, hogy a helyes használatot és az egész akció menetét, jelentőségét illetően is elég nagy bizonytalanság uralkodik a hallgatók körében – legalábbis tapasztalataink szerint. Ezen kérdéseknek próbáltunk utánajárni a Szegei Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft-nél.

A telefonszámot a cég – amúgy rendkívül tartalmas, igényes – honlapjáról tudtuk meg, majd néhány gépi hang és ügyintézővel folytatott beszélgetés után, második próbálkozásra elértük Lovász Roland másodnyersanyag-ügyintézőt, aki bár igen elfoglalt volt, némi rábeszélés után készséggel válaszolt kérdéseinkre.

– Mik a tapasztalatok? Sikeres az egyetemi szelektív hulladékgyűjtés eddigi három és fél éve?

– Igen, mindenképpen sikeresnek tartjuk az együttműködést, és szeretnénk, ha az egyetemi szelektív hulladékgyűjtés tovább folytatódna. Általánosságban elmondható, hogy a hulladékok tisztaságával nem szokott gond lenni. Egyszer-egyszer előfordul ennek az ellenkezője, de ez nem számottevő.

– Évente kb. mennyi hulladék kerül így felhasználásra?

– A Szegei Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. évente több mint 5000 tonnányi begyűjtött másodnyersanyagot kezel a sándorfalvi úton

található Regionális Hulladéklerakó Válogatóüzemében, amely mennyiség évente dinamikusan növekszik. Természetesen az összegyűjtött mennyiségbe beletartozik a Szegei Tudományegyetem telephelyeiről begyűjtött szelektív hulladék is.

– Sokan látták már, hogy a hulladékok elszállításakor egybeöntik a különböző gyűjtőedények tartalmát. Ez tényleg így van, és ha igen, miért?

– Az üveget teljesen külön szállítják el a munkatársaink, az viszont való igaz, hogy a papírt, a fémeket és a műanyagot egybeöntik. Ennek gazdaságossági okai vannak, hiszen az magas költségekkel járna, ha a körjáratunk anyagfajtánként szállítaná el a szelektíven összegyűjtött hulladékokat. Ráadásul az így begyűjtött hulladékok mindenképpen válogatnunk kell, annak „tisztasága” miatt, ezért az egyben történő begyűjtés és újrávalogatás gazdaságosabbnak mutatkozik.

„És gondoljunk bele abba, hogy országos szinten milyen sok a kérdés az emberekben, ha már a tudásközpontban pallérozó egyetemisták is ennyire bizonytalanok, tájékozatlanok.”

– Mit és hol gyártanak ezekből az anyagokból?

– Cégünk számos partnerrel rendelkezik, akik átveszik tőlünk ezeket az ún. másodnyersanyagokat. Mi a válogatás után bálázzuk a hulladékokat, ezután továbbítjuk a hasznosítókhöz. A PET-palackokból készült granulátum zöme eddig Kínába került, ahol sportcipőt, pólót készítettek belőlük. A gazdasági válság óta sajnos csökkent a távol-keleti ország igénye. A papír zömét Dunaújvárosban, illetve az üveg és a fémek nagy részét is hazánkban hasznosítják, de Nyugat-Európába is szállítunk.

– Mit gondolt arról a felvetésről, hogy eredményesebb lehetne ez az akció, ha a használók jobban tisztában lennének azszal, mi a hulladék útja, hogyan kerül felhasználásra, és milyen termékeket állítottak elő abból, amit ők gondosan elhelyeztek a gyűjtőkben?

– Egyetértek, hiszen a lakosság tájékoztatása nagyon fontos. A különböző kiadványok, hirdetések sokat segíthetnek abban, hogy mindenki megismerhesse a szelektív hulladékgyűjtés jelentőségét, hogy hol vannak gyűjtőszigetek, mi készül a másodnyersanyagokból. Éppen ezért cégünk igyekszik minél jobb tájékoztatást nyújtani.

Tájékoztatásból márpedig sosem elég. Annál is inkább, mivel a szelektív hulladékgyűjtés még csupán pár éves múltra tekint vissza ha-

zánkban és itt, az SZTE-n is csak – ahogy fent leírtuk – bő három éve létezik. És gondoljunk bele abba, hogy országos szinten milyen sok a kérdés az emberekben, ha már a tudásközpontban pallérozó egyetemisták is ennyire bizonytalanok, tájékozatlanok. De lássuk, hogy működnek a dolgok egy szegei kollégiumban! A Herman Kollégium „B” épületében

Király Tiborné, Andi néni látja el a szelektív hulladék begyűjtésével kapcsolatos teendőket.

– Hogyan történik a különböző hulladékok elszállítása a kollégiumból?

– Az udvaron különböző tárolók találhatóak, ezekből különböző napokon

szállítják el a szemetet. Hétfőnként a műanyagot és a papírt, mivel azokból sok összegyűlik egy hét leforgása alatt. A fém és az üveg, valamint a kommunális hulladék elszállítása úgy történik, hogy ha megtelnek a konténerek, telefonon kérjük kiürítésüket. A különböző fajta hulladékokat tehát külön-külön szállítják el.

– Megfelelően használják a hallgatók a kihelyezett gyűjtőket?

– Igen, többnyire jó helyre dobják a különböző hulladékokat, viszont a szobákban levő szemeteshödrökben sok műanyagot, papírt stb. találunk, melyeket a folyosói edényekbe is tehettek volna. Fursának tűnhet egyébként, de meg kell állapítani, hogy a fiúk ilyen szempontból precízebbek, mint a lányok: jobban törődnek azszal, mi hova kerüljön.

Ez azért tényleg kicsit meglepő, mármint, ami a lányokat illeti. De természetesen ez csak egy kollégium, azon belül is a legkisebb Szegeden a karköziek közül, így hát ne tüntessük fel még ez alapján a hölgyeket negatív fényben.

Ezzel együtt az sem helyénvaló, hogy magára a szelektív hulladékgyűjtésre sötét árnyat vessünk a bizonytalanságból kifolyólag. Hiszen ennek a tevékenységnek van értelme, még akkor is, ha valóban egybeöntenek három fajta hulladékot. Hasznossága vitathatatlan, nemcsak a környezet megóvása által, hanem akképpen is, hogy sok-sok embernek ad munkát, nekünk viszont csak pár lépést jelent. Ennyivel kell többet megtennünk, hogy a megfelelő helyre dobjuk az üdítő flakont vagy a papírfecnit. A többi már nem rajtunk múlik.

A következő számban, a riport második részében azt mutatjuk be, hogyan kell helyesen gyűjteni a felhasznált anyagokat, és nyomon követjük lépésről lépésre a hulladék útját a kido-bástól a másodnyersanyagok újrahasznosításig.

Kovács Andor
Fotók: internet

A néphagyomány útján XII.

Húsvéti hímes tojás

A népi díszítőművészet jelentős ága a festett és díszített húsvéti tojás. Napjainkban a díszített húsvéti tojásokat az év minden szakában megvásárolhatjuk a népművészeti termékeket értékesítő boltokban. A kereskedelmi forgalomban árusított tojások többségükben fából esztergáltak, ajándékozáásra alkalmasabbak a törekeny tyúktojásoknál. Igényesebbek azonban a hagyományos technikával díszített, kifűjt és tartósított tyúk-, kacsá-, liba- és (újonnan) strucctojások.

A tojással kapcsolatos hagyományanyag igen gazdag, a világeremtés-mondákban is fellelhető a motívum. A finnek jeles eposza, a Kalevala szerint a világ részei kacsatojás darabjaiból lettek. Az ókori halottkultuszban fontos szerepe volt a díszített tojásnak. A parasztság a ház egyik sarkába még a XX. században is tojást ázott az épület alapjának megépítésekor, hogy a házat és lakóit a rontó szellemektől óvja.

A középkorban a hímes tojás a húsvétal mint egyházi ünneppel volt szoros kapcsolatban,

a tojás jelentette Krisztus feltámadását. A hímes tojás – éppen egyházi szimbolikája miatt – Magyarország katolikus és ortodox vallású vidékein vált ismertté. A tojásokat az anilinfestékek megjelenése előtt növényi eredetű festékekkel színezték. A piros színt a berzsenyfa forgácsának főzetéből nyerték, a vöröshagyma héjának főzete pedig barna színt eredményezett. Sárga színt adott a vadalma vagy cserfa kérgének főzete, zöld színt – amely a tojások díszítésénél csak elvétve fordul elő – a búrok vagy a zöld búza leve, fekete színt a gubacs főzete. Az aranszínűre festett tojás a főrangúak között a nemesfémből készülő tojásokra való utalás, és a paraszti környezetben a helyi nemességnek a felsőbbbségét fejezte ki.

A legrégebbi húsvéti tojások színe a magyarságnál egyszínű piros. A piros szín a vér és az étel színe, a keresztény vallás szerint a piros Krisztus kiontott vérének jelképe. Kedveltek még a vöröshagyma héjával barnára, márványosra színezett tojások. Egyes vidékeken készítették levélrítéses díszítést is: petrezselymet vagy más rajzos levelű

növényt kötöttek a tojásra, majd laza szövésű rongyba, harisnyába burkolták. A festés után szépen kirajzolódott a levél mintázata és ezete.

A tojás díszítésének egyik legrégebbi és leggyorsabb módja a megírás, amely megegyezik a batik technikával. A tojásdíszítő szerszáma a hegyes fáska, amelyet időnként olvasztott viaszba mártottak. A tojásírást más technikája, amely az egész ország területén elterjedt, a karcolás. Ennél a díszítésnél a tojást először egyszínűre, márványosra vagy színjátszóra festik, majd éles késsel, pengével a minta vonalait követve eltávolítják a festéket.

A fémrítéses, ún. vasalt tojások fő díszítő gombostűkkel szegecselt, ráerősített fémtárgy. A legkedveltebb díszítőmódozó a patkó, gyakran csatlakozik hozzá a tojás végén elhelyezett pengés sarkantyú. A fémrítéses tojásokat különleges ajándéknak szánták, elkészítésük nagy türelmet, ügyességet és gyakorlottságot feltételezett.

A hímes tojást gyakran kapták ajándékként a húsvét hétfői locsolkodásért. A legényszamba menő fiúk először keresztanyjukat locsolták meg, jutalmul 8-10 hímes tojást kaptak. A lánylocsoló legények a hímes tojást párosával kapták. A húsvéti hímes tojásoknak ma új funkciójuk van: az ügyes kezű háziasszonyok hímes tojással díszítik a húsvéti asztalt. Figyelemre méltó gyűjteménye van a zengővárkonyi (Baranya megye) Míves Tojás Múzeumnak, ahol nemcsak a Kárpát-medencéből, hanem a világ minden tájáról gyűjtik és bemutatják a különböző hímes tojásokat.

Kovács Katalin
Fotók: internet

Szerintem...

Persze, demokrácia

Török Rozália

Március 15. Az emberek szeretnék kicsit visszagondolni a forradalom nagyjaira, szeretnék tiszteletüket tenni a hivatalos megemlékezésen is, erre jönnek rendünk őrei, körülkondozzák a fővárost, az ünnepségre érkezőket tetőtől talpig, nagykabáttól a szakadt alsógatyáig átkutatják, és még az olyan ártatlannak tűnő dolgokat is, mint a cumisüveg, kívülről kell hagyni a kordonon, ugyanis veszélyforrásnak tekinthető – bizonyára halálos sérüléseket okozhat a műanyag kotlából kiprcceló langyos tejsügar. A sugárban hányás nem minősül fegyvernek, így a porontyok bevihetők. Az is csodaszám-ban meg, hogy nem tépik ki az ünneplők nyelvét bemenetelkor, hogy füttyögni se bírjanak, ha valami nem tetszik nekik.

A demokrácia lényege, hogy az embernek lehessen beleszólása az állam ügyeibe, ha más nem, hát akképp, hogy akit rühell, jól szédobálja tojásokkal (még ez is nagy áldozatokat kíván válság idején, no, de talán akad pár záptojás valahol). Az államtörvényeket szentül meg vannak győződve, hogy egy március 15-i ünnepség róluk szól, hogy többet hangzik el itt a Gyurcsány-Orbán páros neve, mint pl. Jókaié. Hát, ha így van – remélem nem –, az is csak önnön hibájukból fakad, amiért igazán felelősséget vállalhatnak – egy kis tojásáport a fejükre. De nem. Tilos minden kinyilatkozás. Nép, befogod a szád!

Páran megint kitalálták, hogy tüntetni kellene, ezzel tönkretéve a megemlékezni kívánók békés részvételét az ünnepen – hangoskodtak, a gyerekek megrémültek, és még a 80 éves néni is motozás alá került, aki állni alig bír, nemhogy gránátokat tudjon hajigálni a szónoklókra. Oké, kitalálják, legyen egy új március 15-e, de akkor miért nem úgy csinálják, hogy valamit el is érjenek? Petőfi se tökölt ennyit, ennyiszor. Ha nem mennek biztosra, és csak a rendbontás kell, akkor tessék más napot választani a zörgésre. Március 15-e ne a tüntetés napja legyen.

Természetesen érzem a disszonanciát. Aki békésen emlékezne meg, az nem tudja megtenni, mert folyton lesznek hangoskodók. A hangoskodóknak meg szíve joga hangoskodni. Na most akkor legyünk csendben vagy tüntessünk, mert nincsenek helyükön a dolgok? Egy megoldás jöhetne számításba: ha eltűnne az ünnepségről az állam mindennemű képviselete, és nem szítanak a kedélyeket. Ja, csak hogy ez nemzeti ünnep, és a nemzet része az államvezetés is (még ha sajnálattal is kell ezt tudomásul venni). Szóval nehezen lenne megvalósítható, hogy hazánk pártatlan nagyjai, színészei – akire méltán lehet büszke az ország – vezényeljenek le egy megemlékezést. Lehet, hogy nem lenne politikaszagú az egész, nem kellene előállítani a *Felelős kormányt* (még ha nem is miniszteriumot) *Buda-Pestent* feliratú transzparenst hordozó fiatalokat, csend lenne, de ez úgysem valósítható meg. Mégis: nem lenne elegánsabb szépen kivonulni a nemzeti ünnepekről a kedves állambácsiéknak, és meghagyni azt az embereknek és azoknak, akiknek az emléke százsorta méltóbb az ünneplésre, mint politikusaink véget nem érő beszédei, álmgöthetőségei? Kész cirksusz. Pedig ez nem gyereknap volt, csak egy nemzeti ünnep...

JÁTÉK!

Ezt rakd össze...

A válaszadók között értékes nyereményeket sorsolunk ki!

Hogy mi a feladatod? Ismerd fel a részleteket Szegedről, és írd meg, hol láthatók!

puzzle@hokkento.hu

Segítség: www.hokkento.hu

Barangolás történelmünkben

Kászontáltíz és a római katolikus templom

A Kászoni medence központi települése Kászontáltíz, Nagykászon közigazgatási központja, Csífközmaástól 20 kilométerre fekvő település, mely összenőtt szomszédaival, Impérrrel és Feltízzel. A kászoniak korai történelme még felderítetlen. A néphagyomány és a „Szekely nézetek Constituciói, Privilégiumai és törvényes ítélete” című, 1818-ban Budapesten megjelent munka szerint Opour Sándor, az ikfalvi rhabonbán védelem alá vette unokaöccsét, a gyilkosságért üldözött és menekülő „Gázon harkászt” házanépével együtt, és neki adományozta a Nyerges havas alján lévő völgykatlant. A történészek által leginkább elfogadott feltételezés azonban az, hogy a keleti határvidek őrzésével megbízott és betelepített székelyekkel egy időben, a XVII. században népesült be a kászoni medence is. A Halom és más nemzetségek népei a Kászonzive felső folyásvidékére húzódtak. Az eddigi nyelvészeti kutatások alapján megállapítható, hogy a betelepülő székelyeket a Kászon völgyében egy délszláv népcsoport előzte meg. Kászon Alttíz és Feltíz a XVII. század lustrái mindig együtt tárgyalják. Kászontáltíz neve csak a XVIII. században jelenik meg különváltan – ami arra utal, hogy ekkor vált önálló településsé.

A falu temploma az Egyházhágó nevű dombon, 719 méter tengerszint feletti magasságban épült 1466-ban, gótikus stílusban. A templom közös, Feltíz és Impérré is kiszolgálja. A római katolikus egyház fennállítására vonatkozó legrégebbi adatok 1332-ből datálódnak. Többszöri tatarozáson esett át, utoljára 1938 és 1942 között. 1943-ban szentelték újra Krisztus király tiszteletére. A XV. századi gótikus templomból csak a szentély és az ajtókeretek őrzik az eredeti építkezési stílusát. A szokatlan alakú keresztelőkút arra enged következtetni, hogy már a XV. század előtt léteznie kellett itt egy másik templomnak. Az egyház tulajdonában van egy 1630-ból származó kehely, feltűnően magas (2,52 m) tabernákulum (a katolikus oltáron lévő díszes szekrény) pedig szintén egyedül példány. Az épület nevezetességei közé tartozik András Mihály római katolikus pap múmiája, aki 1732-ben halt meg, és balzsamozatlan teste a szőszék alatti üregben 145 évig pihent, mígnem 1877-ben, a templom renoválása alkalmával főtisztelendő Ferenc Ignác fel nem fedezte.

Kovács Katalin
Fotó: internet

A kritika halála

Csak tíz sort akartam írni, de már az ötödiknél éreztem, hogy nehéz fába vágtam a fejszém. A céloom az volt, hogy a főszerkesztő terrorját elkerülendő, rövid idő alatt, minimális erőbedobással összehozzak egy cikket, valami kis poénosat. A recept egyszerű (ha nem lenne az, a TV műsorok fele megszűnne). Lopj valami készet, lehetőleg vicceset, tegyél hozzá valami gondolatoescskát – nem baj, ha erőltetted –, és add elő. Gondoltam, ennyi „különleges ember” között, amennyi a magyar közéletben van, nem lesz nehéz humorizálni. Jó ötletnek tűnt előkapni egy celebet, kicsit lovagolni a kisarkított mondataiból már amúgy is áradó hülyeségen. Tévedtem. Nem akartam én róluk megmondani a frankót, ezért van a nemzetnek Nagy Ferója meg Vacsoracsatája. Csak néhány sorocskát akartam idézni, aztán kifíkázni, valahogy így.

Tóth Gabi (Majdnem-Megasztár/ Megasztárhúga/ Az, Aki Orrhangon Énekel) egyik interjújából származó sorok következnek, egyébként földöntúli képességeiről volt szó (földön inneniek egyesek szerint nem nagyon vannak):

„Az énekesnő egy alkalommal saját életét is megmentette, megérzésének köszönhetően.
– Amikor volt egy műtétem, anyukám nagyon akarta, hogy vegyek be egy fájdalomcsillapítót. Nem tettem, és nagyon helyesen, ugyanis reggelre meghaltam volna, ha beveszem, mert volt egy tüdőembóliám.”

A szakszavakat is hanyagolva, csak valami érthetetlen szóáradat indult meg belőlem. Itt kezdett kiesüszni a kezemből az irányítás. Nem láttam a közelgő veszélyt, meg aztán az egészséges mazochizmus, ugyanaz, ami miatt reggelente megiszom a kávémat és elszívom a cigimet, továbbhajtott. Jött volna Barbee. Igazán olcsó húzás vele előhozakodni, tudom, de kilátástalan volt a helyzetem, alig haladtam a cikkel. Azt hiszem, arról akartam írni, hogy Barbee összejött Barceval. Vagy valami ilyesmi. Jött is az idézet, aztán csak ültetem... és az jutott eszembe, talán a legjobb kritika az lenne, ha beraknám az egész interjút, sőt, az egész oldalt, ahonnan kiollóztam. Kaptam is a telefónt, hogy szóljak a szerkesztőségbe: a legújabb, honi celebvilágról szóló cikkem 750 oldalas lett, legalább folytatásokban leadják-e? És nem! Én is azt hittem, hogy igen, de érzéketlen népség van a szerkesztőségben, én mondom.

A könnyed délutáni program ekkorra szabályos rémálomba csapott át. Ha minden ismerősöm küld egy „mosolygóbazmeg” jelet sms-ben, vagy ha Minimaxot nézek, már az sem menthetett volna meg a totális lelki összeomlástól.

Vérben forgó szemekkel jöttek az újabb mondatok Barbeeről, Gabiról, Annácskáról, erőltetett erőltetettebb poénokkal. Már a tizenhatodik honlapot olvastam, alapvető

ugyanis, hogy ha az ember kritikát ír, tudnia kell, mit kritizál. Megnéztem a *Barátok közt* 10 részét, átfutottam az utóbbi évek eseménynaptárát, megismerkedtem honi hírességeink életével, mindezt egyre nagyobb lelkesedéssel és érdeklődéssel. Rájöttem azonban, hogy ez nem elég, vissza kell menni minden pletyka alfájához, így félbehagyva a gépelést, kaptam a kabátom és rohantam az újságárushoz. Fél órával később egy ropogós, vadonatúj *Blikk* boldog tulajdonosaként ücsörögtem a mekiben, miközben a halálos dózishoz közeli zsírmennyiséget préseltem le éppen a torkomon. Érdeklődve nyitottam ki, hiszen már a szalagcím is megfogott. Tulajdonképpen nem is rossz újság ez. Ha nem veszem meg, soha nem ismerem meg Joshi Barat mélyfilozófiját, soha nem tudom meg, hogy Gizi, a nagymellű, egyébként intelligens tekintetű (szerintem nagyon is okos) lány mit gondol a macskák érzelmeiről... Az olvasók kedvéért a lapot telirakták reklámokkal is! Az egyik szép, színes reklám egy csodálatos TV-t ábrázolt... de könnybe lábadt a szemem. Hogy engedhetem én ezt meg magamnak? Fájó szívvel eljátszottam a gondolattal, hogy milyen jó lenne ezen nézni kedvenc sorozataimat. Az újság azonban nem hagyott cserben! Hihetetlen, véletlen, szerencse, sőt, Isteni segítség, hogy két oldallal arrébb egy pénzügyi hirdetés volt! Jelzőlog nélküli szabad felhasználású hitel, amit készpénzben adnak oda! Valami

THM is volt ott, volt benne vagy két nulla, de kit érdekel? Ma este már az új tévémenyü fogom nézni a *Vacsoracsatát*! De az újságról akartam még valamit mondani... Na, megvan! Szóval annyi érdekesség, annyi szín! Csak kinyitom, kikapcsolom az agyam és nézegetem a képeket. Ha meguntam, olvassgathatok, lassan, újjammal vezetem szememet, végigfuthatok a 5-10 soros cikkeken. Ugyan az összetett mondatok értelmezésével voltak gondjaim, de az egyik csajszíróról szóló cikk tök megfogott. Felnyitok a szemeim!! Tulajdonképpen tök jó dolog, hogy vannak a celebek, hiszen olyan okosak, olyan szépek és olyan jó, hogy... szóval jó!

SÍP

Fotók: internet

VÉLEMÉNY

Szolidaritás és tolerancia

Székely László
a szlovákokkal és a zsidókkal szemben fokozódik, nő a politikusokkal szembeni elégedetlenség.”

Annak ellenére, hogy az Európa Tanács egyik meghatározott prioritása az emberi méltóság és a társadalmi kohézió elősegítése, olyan világot teremtettünk, amely kevesek számára élőködő jólétet, a szélesedő alsóbb rétegek számára pedig nélkülözést nyújt. Ez az utcai rablások, az esztelen erőszak, a laza erkölcsök és a legelkeseredettebb szegénység világa. Darabjaira hulló kultúrában élünk.

Ezért talán nem is meglepő a tavalyi felmérés eredménye. Toleranciát elvárni egy kettészakított társadalomtól nem igazán lehet. A szolidaritás

közösségvállalás. Mármost egy kettészakított társadalomban elsősorban az élőködő elit az, amely nem vállal semmiféle közösséget az egyre mélyebbre süllyedő közép- és alsó rétegekkel. Az elit az, amely legkevésbé szolidáris. Nos, ez az elit milyen jogn várna el bármiféle szolidaritást a széles társadalomtól?

Intoleranciáról akkor beszélünk, ha az emberek türelme elfogyott. A hatalom pedig időről időre a társadalom orrára koppint, mert intoleráns. A széles néprétegek türelme valóban elfogyott, de ez szinte kizárólag az őrajta élőködő elitel szemben érzett „intolerancia”. Még akkor is, ha a hatalom mindent elkövet, például 6000 fős felmérést finanszíroz, hogy bebizonyítsa: a társadalom a vallási, etnikai kisebbségekkel szemben intoleráns. Holott erről szó nincs.

A szocializmusnak csúfolt rendszerben létezett egy olyan fogalom, hogy „bérfeszültség”. Igaz, hogy általában akkor használták, ha valakinek a béremelését kellett visszautasítani, de azért mégiscsak volt ilyen fogalom. Ma valóban „bérfeszültség” van. Egyesek kőgazdagra keresik magukat, miközben mások örülnek, ha a rezsit ki tudják fizetni. Cinizmus tehát ilyen feltételek között a szolidaritás hiányáról beszélni.

1956-os hőseink

„A rendszert az egész magyar nép söpörte el... A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel a népünk élén. A szabadságharc azért folyt, mert a nemzet szabadon akart dönteni arról, hogy miképpen éljen. Szabadon akar határozni sorsa, államának igazgatása, munkájának értékesítése felől.” (Mindszenty József 1956.)

Sorozatunkban az 1956-ban kivégzett mártíroknak állítunk emléket. Ők azok, akik életüket adták a magyar szabadságért.

Czédli István villanyszerelő, sorkatona Budapesten született 1935-ben. A forradalom kitörése után alakulatával október 29-ig a dunakeszi vagongyár őrsését látta el. Felvették a kapcsolatot a Nemzetőrséggel, részükre fegyvert, lőszert adtak át. Október 30-án parancsra, tüzelőállást foglaltak el a helyi temetőnél. Október 31-én tüzet nyitottak az arra haladó szovjet tehergépkocsira. A vád szerint leölt egy szovjet tisztet, és az ezt követő tüzesapásban több szovjet katona meghalt. Ezért szervezkedésben való részvétel és gyilkosság vádjával halálra ítélték. 1958. augusztus 9-én kivégezték. Élt 23 évet.

Czermann Lajos segéd-munkás született 1926-ban Budapesten. A forradalom napjaiban szabadult a börtönből, ahová az egyház megőrésére rendezett Grószper harmadrendű vándortjaként került 1950-ben. A fegyveres harcban nem kapcsolódott be. November 3-án néhány társával megalakították a *Keresztény Világnezetű Volt Politikai Foglyok Szövetségét*, melynek programját engedélyezésre benyújtották Tildy Zoltánnak. 1957. februárjában vállalta, hogy cikket ír az Ausztriában megjelenő *Nemzetőr* című újságba, és az ENSZ ötös bizottsága részére információkat gyűjt a forradalom utáni megtorlásokról. Szervezkedés vezetése és hűtlenség vádjával először életfogytiglanra, másodfokon halálra ítélték. 1959. március 28-án kivégezték. Élt 33 évet.

Czimmer Tibor ökölvívó edző, bányász Budapesten született 1923-ban. 1956. október 30-án csatlakozott a fegyveres felkészéshez, a pillizsentiváni bányászok Rusznyák vezette csoportjához, ahol parancsnokhelyettség választották. Tagja lett a *Bányász Brigádnak*, őrszolgálatot látott el, letartóztatásokban vett részt. November 4-én társaival Szombathelyre érkezett, hogy segítse az ottani forradalmi tanács munkáját. Amikor a szovjet csapatok elfoglalták a szombathelyi laktanyát, fogságba esett. Vádat emeltek ellene, szervezkedés vezetése miatt halálra ítélték. Nem kért kegyelmet. 1957. november 29-én kivégezték. Élt 34 évet.

Csizmadi Ferenc segéd-munkás Budapesten született 1932-ben. 1956. november 4-ét követően a XIII. kerületben vezetője lett egy fegyveres csoportnak, amely a szovjet csapatoknak nagy veszteséget okozva folytatta a harcot. Egy személyt, akiről úgy gondolták, hogy az ÁVH kémje, agyonlőtték. Mozgalom vezetése és gyilkosság vádjával halálra ítélték. 1958. november 12-én kivégezték. Élt 26 évet.

Békejel

Március 23-án este hét órakor elkezdődött az a meghitt összejövetel, amelynek célja a békéért, az esélyegyenlőségért való csendes tüntetés volt. Ország- és Európa-szerte is megismétlődik ez az esemény, évente egyszer. Különböző nemű, korú, felfogású és származású emberek fognak össze egyvalamiért. Amikor a békejelet alkotják a résztvevők, senki sem gondolkozik azon, hogy fehér vagy fekete, roma vagy nem roma, zsidó vagy nem zsidó, kínai vagy nem az, hajléktalan-e vagy nem, heteroszexuális vagy homoszexuális... Nincs előítélet, nincs megkülönböztetés, nincs hátrány. Mert egyek vagyunk. Itt éljük az életünket ebben a világban, ugyanolyan nehézségeink vannak, csak az élet különböző területein és a bolygó különböző pontjain. Mindenki más-más adottságokkal vagy problémákkal rendelkezik, amit az élet rótt ki rá, de emiatt ítélkezni felette a legostobább tett. Az, hogy mit mond a társadalom, az egy dolog, de nem ártana egyeseknek felfogni, hogy az az ember ugyanolyan ember, mint én – akár én is lehetnék, én is kerülhetek akármikor ugyanebbe a helyzetbe, akkor meg milyen joggon ítélek meg a másik felett? Nincsen jogom hozzá, hiszen van, amiről nem tehet.

A gyűlölködés sosem vitt előrébb, és ez a mai világban is így van, csak a „kasztok” és az értékredek változtak. Mégis mi a fontosabb? Miközben a fáklyát tartottam, azon tanakodtam, hogy bárcsak többen lennének, és nemcsak egyetlen estén gondolkoznánk így, hanem mondjuk egy egész életen át. És vajon érezheti úgy egy magamfajta átlagember, hogy ezzel tettem valamit a többiekért? Valami többet, mint eddig? Talán igen. Hiszen nem az a lényeg, hogy mit mutatok, hanem hogy hogyan gondolkodom és mit teszek, hogy ez ne csak egy estére, hanem másnap, harmadnap és tovább is így maradjon. Hogy ne csak egy jelkép legyen, hanem valódi meggyőződés, hogy így a helyes, mert így vagyunk egyenlőek igazán. Egyedül senki sem válthatja meg a világot, mindenki csak önmagáért felel, de ha összefogunk, akkor erősebbek vagyunk. Bízom benne, hogy a fáklyákkal alkotott békejel nemcsak a téren, hanem az emberek szívében is sokáig megmarad. Szükség lenne rá...

Gábor Zsuzsanna
Fotók: internet

Már tíz éve színezi az életünket a Magna Cum Laude

Március 30-án a JATE Klub régi ismerősként üdvözölte a Magna Cum Laude zenekart. A fergeteges koncert előtt Mező Misi énekes-sel és Kara Misa gitáros szövegíróval beszélgettünk a zenekar tíz éves fennállásáról, a magyar zenekarok helyzetéről és jövőjéről, kedvenc dalokról és természetesen csodás városunkról, Szegedről.

– *Köszönlek Benneteket itt Szegeden! A várost nem kell bemutatni nektek, hiszen számtalanszor koncerteztetek már itt, és ti írtátok a SZIN himnuszát is. Különleges kapcsolat fűz titeket ehhez a városhoz?*

Mező Misi: Én mindig azt szoktam mondani, hogy valahol mi ide hazajárunk, mert a zenekarnak ez egy második otthona. Nagyon sokat koncertezünk itt, és már három éve mi játszunk itt szilveszterkor is. Remélem, idén nem mi játszunk, és nem azért, mert nem szeretünk itt játszani, de nem akarjuk, hogy a szegedi közönség ránk unjon. És hát igen, a SZIN-re is mi írtuk a *szimnuszt*, ami iszonyú jó érzés volt. Illetve jóban vagyunk itteni szervezőkkel, és a közönség is fantasztikus; ez valószínűleg annak is köszönhető, hogy a két megye határos egymással, és a szegedi emberek egy kicsit magukénak is érzik ezt az együttest.

– *Zenekarotok 1999 táján alakult, de jó pár évet kellett várni az első nagylemezre. Ez több más magyar csapatnál is megfigyelhető. Hazai sajátosság lenne ez, vagy valóban ilyen nehéz a kezdet egy zenekar számára?*

Kara Misa: A kezdet mindig nehéz. Ha a saját dolgot szeretnéd csinálni, ha azokat a történéseket akarod megfogalmazni zeneileg, amelyek mozgatnak, akkor ma Magyarországon ez egy ilyen időszak, hogy ha nincs mögötted egy komoly management, és tényleg csak magadra számíthatsz, akkor végig kell járnod a ranglétrát. Sokkal jobb megélni a kudarcokat és a szenvedéseket, hogy aztán létjogosultsága legyen annak, amit csinálsz. Nagyon kevés olyan zenekar van Magyarországon, akik tulajdonképpen a rendszerváltás óta megvannak, felemelkedtek és azóta is fennállnak, ilyen például a Tankcsapda, vagy a Kispál, de ehhez oltári nagy tehetségnek kell lenni. Persze vannak olyan lehetőségek, mint például a Megasztár, ami kiragad egy-egy tehetséget, de másként nagyon nehéz. Ahogy mondtam, főleg ha nincs mögötted pénz és megfelelő management. Másfelől viszont a közönséget nem lehet becsapni, ezek mellett azért kellene a dalok, a szöveg és a személyiség is.

Mező Misi: Szerintem már az nagyon nehéz, ha más úton jársz, másféle zenét csinálsz, mint a többiek. A Magna Cum Laude zenekar is hátramezgyén mozog, hiszen aki popzenét hallgat, annak mi alternatívák vagyunk, aki viszont alternatívát, annak meg túl populárisak. Hogy ez szerencsés vagy sem, nem tudom, de az eredmény mindenesetre megvan: idén vagyunk tíz évesek, és szerintem tíz év múlva ugyanígy fogunk zenélni, mert hiszünk benne, mindig is hittünk benne.

– *Említetted a Megasztárt. A ti életetekben is nagyon fontos volt egy tehetségkutató verseny, és az ott elért első hely. Mit gondoltok, van-e ma is esélye egy ilyen verseny első helyezettjének, vagy a nézők már megcsömörlöttek az efféle műsoroktól?*

Kara Misa: A mi tehetségkutatónk azért más jellegű volt, mint például a Megasztár. Nekünk

annyiban volt szerencsénk amellest, hogy megnyertük, hogy mindig elhúzták előttünk a mézesmadzagot, így ha már kezdtük volna feladni, mindig volt egy újabb lehetőség, amibe belekapaszkodhattunk, ami miatt nem tudtuk abbahagyni. Hogy másoknak mit hoz? Ezzel kapcsolatban csak ismételnem tudom önmagam: hatalmas talentumnak kell lenni ahhoz, hogy megnyerd, befuss és magadat tudd adni ahhoz, hogy hosszútávon fent is maradj.

Mező Misi: Én úgy gondolom, hogy most, 2009-ben nem feltétlenül az a mérvadó, hogy ki mennyire tehetséges. Sajnálattal látom ugyanis, hogy olyanok kerülnek felszínre, akik nem biztos, hogy annyira nagyon tehetségesek; inkább valami hátszéllel jutnak el odáig ameddig. Most mondjam azt, hogy a zenében is az jellemző, hogy kinek milyen ismerőse van?! Ha mi is ilyen zenekar lettünk volna, akkor lehet, hogy két évbe telt volna befutni, de mi ragaszkodtunk a dalokhoz, a szövegekhez, makacsok voltunk, és így hét évbe telt.

– *Az Eurovíziós Dalfesztivál kapcsán is felmerült az együttes neve. Erről mi a véleményetek, szívesen képviseltétek volna hazánkat külföldön?*

Mező Misi: Ha megadták volna a lehetőséget, akkor persze, nagyon szívesen. Sokat gondolkodtunk azon, hogy ha mi képviselhetjük Magyarországot, akkor milyen praktikákat vehetünk be, mi az a plusz, amit adhatunk majd, de ez sajnos nem így történt; amit – így utólag bevallom férfiasan – nem is nagyon bánunk, ezt a Jóisten akarta így.

Kara Misa: Én azt látom, hogy ez igenis valami, itt világsztárok nevelkedtek. És utálok azt nézni, hogy Magyarországnak évről évre alig adnak pontot, nincs az az átütő siker.

– *A dalaitokkal kapcsolatban általában a szöveg erősségét emelik ki. Szövegírást pedig még díjat is kaptál. Mi inspirál, hogyan működik nálad az alkotás?*

Kara Misa: Alapvetően az életből merítke – nagyon kevés vízióm van, valószínűleg azért tudnak ilyen sokan azonosulni velem. A szövegek egyszerűek, letisztultak, és próbálok választékosan megfogalmazni a dolgokat. Nagyon nagy gyűjtő vagyok, van három jegyzetfüzetem, mondatokkal, szavakkal tele. Ha egy jó mondat elhangzik például egy kocsmában, azonnal oda tudok rá figyelni, de persze saját gondolataim is vannak. Nem tagadom, ha megtetszik egy szó, azt feljegyzem, és akkor azt jelölöm ki hegyecsúsnak, a vár tornyának, és e köré építem fel a szövegem. Mindig van benne egy szó, ami foglalkoztat, és megpróbálok a szöveget erre megírni, aztán lehet, hogy az a szó már nem is szerepel a kész szövegben, de mindig kell alapnak.

– *Említetted, hogy idén tíz éves a zenekarotok. Rengeteg dolog van a hátatok mögött: több nagylemez, számtalan koncert. Úgy érzitek, elérkeztek egy határhoz, ahol el kell gondolkozni a „hogyan továbbról”, vagy minden megy simán a régi kerékvágásban?*

Mező Misi: Igazából nem jellemző a zenekarra az előre tervezés, nagyon ösztönlények vagyunk. Tíz év alatt gyakorlatilag az ösztön vezérelt mindenkit, a zenénket. Én szeretném, ha a továbbiakban a tudatosság lenne ránk jellemző, és nem sodródnánk egyik faltól a másikig, hanem meglenne bennünk az a célkitűzés, hogy mi is húsz éves zenekar legyünk, mint annyi más zenekar még Magyarországon. Úgyhogy ezen dolgozunk, csak nehogy elgáncsoljuk magunkat.

Kara Misa: Mi tényleg nagyon szerencsések vagyunk, hiszen azt csinálhatjuk, amit szeretünk, ebből is élünk, és persze nagyon rossz lenne, ha ennek vége lenne, de mi mindent megtettünk ezért a sikerért. Elég az a pár mosoly, találkozás a rajongókkal, ezek a dolgok mindent bizonyítanak. Azt hiszem, mi mindent elértünk, amit egy zenekar elérhet ma Magyarországon, innen már nehéz feljebb és feljebb lépni.

Mező Misi: Szerintem azt a szintet nehéz megtartani, amit elérsz, és nem lejjebb csúszni, hanem tényleg megtartani. Feljebb lépni viszont valóban nem biztos, hogy van lehetőség, azért itt is vannak határok.

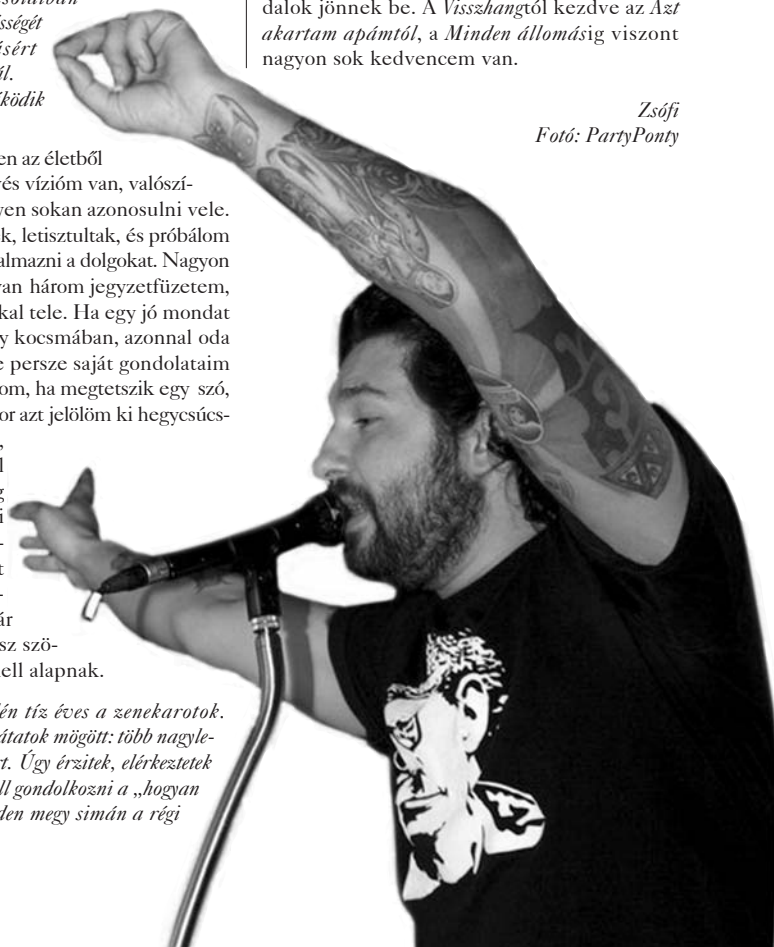
– *Nagyon sok csodás dalt adatok rajongóitoknak, most viszont arra lennék kíváncsi, mely dalok a ti személyes kedvenceitek, ha vannak ilyenek?*

Kara Misa: Nekem van. Az új lemezen lesz hallható – most fog megszületni a kislányom, neki írtam ezt a dalt, és én is fogom énekelni. Azt hiszem, nekem most egy ideig ez lesz a kedvencem.

Mező Misi: Persze, hát vannak ilyenek. Nekem például az egyik legnagyobb slágerünknek számító *Szinesd újra!* nem tartozik a kedvenceim közé, inkább az ilyen lassú, elgondolkodtató dalok jönnek be. A *Visszhangtól* kezdve az *Azt akartam apámtól*, a *Minden állomásig* viszont nagyon sok kedvencem van.

Zsófi

Fotó: PartyPonty

Zenében mondják el...

Riport az Universitas Szimfonikus Zenekar vezetőjével, Gyimóthi Zoltánnal és karmesterükkel, Somorjai Péterrel

Az 1992-ben alakult, Gyüdi Sándor vezette zenekart 2005-ben újjá kellett szervezni, hiszen a vezető időközben a Szegedi Nemzeti Színház karigazgatója és a Szegedi Szimfonikus Zenekar igazgató karnagya is lett, folyamatosan lemorzsolódtak a tagok, s egyre ritkábban voltak próbák. Az újjászervezés gondolata Ambrus Gergőben és Gyimóthi Zoltánban merült fel. 10-15 fővel alakult újra a zenekar, s toborzóhadjáratot indítottak. „Mondtuk, hogy mindenki hozzon magával még egy embert, és úgy lett” – mesélte Zoli, s a létszám valóban növekedésnek indult. A zenekart most 50-55 fő alkotja, bár vannak tagok, akik ritkábban járnak próbákra, így nincs állandó létszám. Az ideális természetesen a „minél több” lenne – jelenleg leginkább vonásokban van hiány, folyamatosan várják az érdeklődőket.

A zenekarba bárki (korra való tekintet nélkül) bekerülhet, akiben ott van a zene iránti szerelem. „A jelentkező beül zenélni hozzánk, s ha tetszik neki, marad. Általában maradni szoktak.” Van olyan tag, aki 30 éve vette utoljára kézbe a hangszert, s főképp azok jelentkeznek, akik bár tudnak, nem volt módjuk hosszú ideig zenélni, és azonnali kedvet kapnak a felhívások látva. Bár a heti próbák jó hangulatban telnek, hogy az összetartást még inkább erősítsék, szoktak szervezni csapatépítő tréningeket is. „Sose lehet eleget próbálni, mindig lehet jobb, de van egy határ, amikor már eljut egy olyan szintre a darab, amivel már ki lehet állni koncertezni – igyekszünk ezt a határt mindig elérni.” – mondta a vezető.

A pénz körül sok minden forog, de nem a szimfonikusok élete. Nem kapnak honoráriumot a szereplésért, mert nem profi zenészek

beszervezéséről van szó, hanem olyan érdeklődő emberek együttműködéséről, akiknek az életük a zene. „Van, aki orvos, biológus, és emellett zenél – ez a dolog szépsége. Ha már pénzért csinálja, akkor ne is jöjjön, mert akkor teljesen más dolgok lépnek be a képbe, ami nem kell.” – fogalmaz Péter.

A koncertek önálló szervezésben állnak, félévente egy koncertműsor áll össze, ezt adja elő a zenekar, akár többször is más városokban. Elismerés, hogy Szegeden mindig telt ház előtt játszanak a szimfonikusok. A jövőbeli tervek között koncertek sora szerepel: április 21-én az Ifjúsági Házban, rákövetkező hétvégén pedig Koncertmájusán játszik a zenekar. A további koncertekről az érdeklődők plakátokról és szórólapokról értesülhetnek.

Török Rozália

Fotó: Martinovits Eszter

Blues sztori – az alap, a gyökér

A blues kialakulása az 1780-as évekre tehető. A szó dalban elbeszélte kesergőt, panaszt jelent. Eredetileg fekete rabslolgák zenéje volt, mára viszont rengeteg almfajjal rendelkező, összetett stílussá nőtte ki magát. Az első stílusbeli darabok népdalok voltak – ezeket bendzsón, szájharmonikán vagy gitáron kísérték.

Jellemzői attól függően változnak, hol beszélünk bluesról: Amerikában, Európában vagy Afrikában; rövid időn belül a világ minden részén elterjedt. Számítalan másik műfaj gyökerének tekinthető. A mai változat legelterjedtebb hangszerei a gitár, a basszusgitár, a dob, a szaxofon és a szájharmonika. A zeneipar fejlődésnek indulását követően, 1920 körül már születtek blues felvételek – rendkívül népszerűek lettek a country dalokkal együtt.

Magyarországon az 1940-es években tűnt fel először a Magyar Rádióban, de ekkor még csak jazz-zenészek játszották. A '80-as évek klubélete alkalmas terep volt a blues zenekarok alakulására, illetve a műfaj terjedésére, bár nálunk nem igazán válik el egymástól a blues-rock és a hagyományos blues.

Az első magyar blues zenekar az 1978-ban összeállt Hobo Blues Band. Az egyik alapító tag, Földes László (Hobo) becenevéből alakult ki a név, amely mára szinte már legenda. Kez-

detben Jimi Hendrix, Rolling Stones és Doors számokat játszottak Hobo fordításában magyarul. Saját stílusuk a blues-rock, rock and roll, hard rock és tradicionális bluesból jött össze. A kezdő felállás a következő volt: Szakács László (dob), Gecse János (basszusgitár), Kőrös József (gitár), Földes László (ének). Az évek során a magyar zenei élet számos meghatározó figurája is megfordult a HBB-ben. Többek között például: Póka Egon, Deák Bill Gyula, Tátrai Tibor, Fehér Géza, Nagy Szabolcs, Hárs Viktor és Gyenge Lajos.

Vendégművészként Presser Gábor és Allen Ginsberg is szerepelt koncertjeiken.

Első nagylemezük *Középeurópai Hobo Blues* címen jelent meg; számos későbbi albumuk közül legmeghatározóbb az 1984-es *Vadászat*.

A zenekar tagjai főszerepet játszottak Szomjas György 1981-es, *Kopaszkyta* című filmjében.

Tíz éves jubileumukat a Városligeti nagyréten ünnepelték, a 15. születésnapjukon a Fradi-pályán léptek fel, s a huszadikat már

a Budapest Sportcsarnokban tartották. A 25 éves Hobo Blues Band-re a Margitsziget Szabadtéri Színpad telt meg zsúfolásig. A 30. születésnapot 2008 végén tartották a Papp László Budapest Sportcsarnokban, olyan vendégek társaságában, akik részt vettek a zenekar 30 évében.

Sinkó Szandra
Fotó: internet

Ki jön még?

Egyre több nagy kedvenc, olyan sztár jön kis hazánkba, akit eddig csak a tévében láthattunk, mert találkozásra esély nem volt, ha csak nem születettünk világutazónak. Nemrégiben Pink járt nálunk, aki *Funhouse* című turnéjával örvendeztette meg a magyar rajongókat. Minden híresztelés azt sugallja, hogy nagyon jó bulit csinált, de ezen senki nem csodálkozik, hiszen profi, nem adja alább a legjobbnál. Magyarország népszerű a dívák körében, hiszen egyre többen állnak színpadra fővárosunkban. Hamarosan Beyonce, majd Madonna is „leugrik” Pestre.

Izzik a város a hírességektől, most végre meg lehet őket közelíteni, tán még érinteni is! A jegyárak mondhatni megfizethetők, bár az utolsó sorokból a színpadon valószínűleg csak foltozások mozgása vehető ki, de a kivétítők által biztosított „kilátás” talán meghozza a kelendő extázi! Soha nem voltam még ilyen koncerten, szóval lehet nincsenek is kiv-

títók, s csak a távolról való szemlélődés marad a rajongóknak. Na, én ezért nem adnék egy forintot se, inkább néhány száz forintért kikölcsonőznék egy koncertvideókazettát, és igaz a tévét bámulva, de mindent látva élnék át egy nagy fellépést. Meg néha a TV-csatornák is kedveskednek egy-egy koncertfelvétellel, az is ingyen van (az előfizetés díja minimális egy-egy műsorra leosztva). Azért aki tud és akar, áprilisban menjen Beyoncé koncertre, augusztusban pedig Madonnára! A popdívák biztosan fergeteges koncerttel készülnek!

- B -

Horváth Attila: Életmű

Na, ezt hívják fordulatnak. Aki ismerős ezen a hasábkon, az ismeri a zenei stílusomat is. Hellyel-közzel a magyar popzenéhez való hozzáállásomat is. Erre a hónapra mégis az eddigi CD-ktől teljesen eltérőt kínálok nektek. Nem, nem ejtettek a fejemre, az agyamat sem mosták ki. Jól vagyok, köszönöm. Hazánk felfuttatott dj (Nemecsek után szabadon) másolatainak elvakult hívei továbbra is szurkálhatják belém tekintetük pengéit. Ám soha nem mondtam azt, hogy nálunk nincs minőségi zene. Amikor megláttam ezt az albumot, önkéntelenül is elmosolyodtam. Szerencsére még éppen ahhoz a korosztályhoz tartozok, amelyeknek jelentenek is valamit ezek a régebbi, klasszikus magyar dalok. Én még tudok hozzájuk emlékeket, arccokat, sztorikat kötni.

Horváth Attila neve talán nem sokat mond, de ha átnézzük a zenék listáját (a teljesség igénye nélkül: *Az légy, aki vagy; Ha volna két életem; Bort, bluest; békességet; Csak a jók mennek el váratlanul;*

Vagy az ördög van velem), akkor gyorsan képbe kerülünk. És hogy hogyan lehet ezekkel Horváth Attilát összekötni? Nos, ezen zenék előadóinak

e sorokat ő adta a szájába. Mind-mind örökzöld sláger lett, a maga idejében nagy sikert aratott, és máig emlékeket ébreszt, és kereskedelmi rádiók kínálatából mégis legtöbbször hiányzik. Ezek a lassú, elrिंगató dalok (amelyek néhány általam hallott vélemény szerint „lehangolóak”) az élet szépségét mutatják, elgondolkodtatnak, közösséget kovácsolnak össze. Nem bandát, nem csírhét. Közösséget. A fiatalok között pedig erre nagy szükség lenne.

Az ötórányi (!) válogatás kisebb szépséghibája, hogy lemaradtak a borítóról a dalszövegek. Erre mondjuk igazán figyelhetett volna a kiadó, de hát ami azt illeti, ez manapság saját tudományból is gyorsan orvosolható. És nagyjából ez minden negatívum, amit elmondhatok róla. Most különben is mennem kell, felhívom a régi csibészeket, hogy nosztalgiázzunk egy kicsit.

Nagy Szabolcs

Tudomány, kultúra, szellemiség

„Magam is írtam verseket, persze elég siralmasakat. Arrafelé mindenki ír verseket, nemzeti szokás, mint az angoloknál a foci.” – mondja Emil Tode úttörő regényének Nyugat-Európában időző főhőse. Az „arrafelé” nem pusztán Észtországot, de az egész kelet-európai régiót jelöli... Kelet és Nyugat, Észtország és Európa: megannyi elentét és meg nem értés.

Március elején mutatkozott be Szegeden a több éves munka eredményeként megszületett, negyedévente megjelenő művészeti folyóirat, melynek első, két szám egybevonásával kiadott darabja, a több mint 400 oldalas *Kortárs észt* már a könyvesboltok kirakataiból is ismerősnek tűnhet. A szegedi kiadású művet Lőrinc Gergely főszerkesztése alatt, többek között a SZTE EHÖK támogatásával jelentették meg. A főszerkesztő szavaival jellemezve a kiadványt: „A *Pluralica* nem fogalom, és nem is lap, hanem világnézet (szellemiség).”

Nem egy könnyed, délutáni szórakozás elé néz, aki nekilát a kiadvány olvasásának – a szerkesztés ötletessége és tökéletes ritmikája ellenére sem. Hogy mivel találko-

hatunk, ha kinyitjuk a könyvet? Legfőképp képekbe, fotókba, grafikákba és természetesen őszintén nyers szavakba, versekbe, novellákba öntött képzetekkel, látványokkal, hangulatokkal. 100%-ig észtlérészekkel. A lap nyitottságot sugall azon kultúrák felé, amik nem döngetik folyton a vaskapukat, mint a kereskedelmi csatornák, ha bekapcsoljuk a tévét. Nyitottságot a csendben magukba forduló, földrajzilag, végtelennek ható tengerek által elszeparált kultúrák felé. Az észtlérés kortárs irodalom egyedi, keserves, lemondó és rendkívül ironikus hangneme az illusztrációk, grafikák és fotók díszkíséretével bizonyára nem hagy senkit mentesen az érzelmeiktől. „Hat milliárd ember, aki nem törődik veled egyáltalán, csak nem tévedhet.” – Alis Kask összefoglalja helyettem a bennem gyúlt érzéseket, míg lapozgattam a könyvet. Ez az életérzés alaphangjául szolgál a művek nagy többségének, s többet mond, mint bármely kritikus szó.

Török Rozália

Fotók: internet

Kiscsillag táncra hangolva

A hobbizzenekarnak indult, mostani és egykori Kispál és a borz tagokból álló Kiscsillag roppant kellemes meglepetés pár éve a honi könnyűzenei piacon. A képzett zenészek könnyed és sokrétű dalai nemesak hamar megnyerték a közönség bizalmát, de a szakma is elismeréssel konstataálta az örömmzenélésük nem várt sikerét. A néha egy pillanattal sem komolyan vehető számaik mögötti zenei rutin könnyedsége simán eladja majd a legújabb albumukat is. A banda a nyersebb, durvább és direkten táncra hívó *Örökre szívembe zárlak* lemezbemutató koncertkörútja elején bevette a Jate Klub nagytermét. Az eddig csak a rádióból ismert *Fishing On Orfű* idiótán diszkós bekezdésével mindenkit elkaptott a zenekar laza hangulata. Ezúttal, sajnos (?), Rátgéber László nélkül, de nagyon jól eltalálták a ritmust. A tömört sorok egyre hevesebb táncolása és eldurvuló szaunai légköre közepette, az eddig sajnos többször megtapasztalt apró technikai malőrökkel együtt is dübörgött a buli.

Az új album *A pénz miattjának* ironikus felütése a már ismert, enyhén neurotikus *Kockacukorral* remek egyveleget alkotott. Hiába is tagadnánk, Lovasi szellemes, kissé önirónikus szövegeit nem lehet megenni. A Pál utcai fiúk Lecsóájával való gitárpárbajuk is nagyon a helyén volt. Meglepetésemre a csak számomra új dalokat mindenki remekül fogadta. Az önfelelt party hevében a ska, a beat és az alter-rock keveréke zeneileg is különös csemegének bizonyult. Az *Az a világ nincs* és a kissé punkos *Jó napot!* tényleg nagyot ütött, bár nem lehet tagadni, hogy a mostanában leginkább felkapott, csajos *Van-e szándék?* vitte a prímet. Természetesen a hormonbiológia jegyében ismét végigélvezhettük az élet nagy dolgait boncolgató *Állnak a férfiak* klasszikust. Tagadhatatlan, hogy friss, lendületes örömmzenélésbe csöppent minden jegyvásárló. Seholy fáradt tekintet, (nem direkt) megbicsakló dallam, az új dalok táncra hangoló üteme ellen nem volt menekvés. Meglepő,

mennyire beleillik az egyébként erősen libikó-kaszerű stílusvilágú új dalfüzérük a „régiek” hangulatába. Innen üzenem a fiúknak, hogy ha az kell ehhez a minőséghez, hogy ne vegyék komolyan magukat, akkor soha ne cseréljék le befutott bandáikat! Kívánom, hogy maradjon meg kellemes, de igényes zenei mókának a Kiscsillag, annak működik is. Lovasi reneszánszát pedig gondolom, a hiányzók majd csak pótolják a nyáron, ha máshol nem is, hát valamelyik fesztiválsátorban.

Vass Attila

Fotók: PartyPonty, internet

ZENE

„Csak a reggae szól”

A Ladánybena 27 koncertek mindig egy sajátos világba visznek minket. Persze nem árultak soha zsákbamacsát. Mindenkinek rémlik még (remélem) a 2007 végi *Babylon cirkusz* című lemezük, amivel a több mint húsz éves zenekar új szintre emelte kedvelt műfaját. A reggae és Jamaika első magyar meghonosítója nemrégiben ráadásul még mindenki (Gangsta) Zolecejával is összecsapott egy zenei vetélkedőn, ahol az ellenfél stílusában előadott nóták versenyéből végül győztesen hagyta el a színpadot. Az örök ifjú banda a március végi Jugyus buliban is megmutatta,

hogy a raszta szívet soha nem lehet leírni a zenei palettáról. A hangulatra a kezdetben bő fél házzal megtelt Jate Klub hamar ráértett. Igazi világbéke hangulatú zenei masszázst vette kezdetét, amit nem lehetett tétlenül nézni. A legutóbbi albumbeli *Jugde day* a *Babylon III*-vel karöltve megadta a kezdőlökést.

Az *Arci dal* bekonferálta, a *Doktor kérék* pedig már végleg sínre tette a partyt. A banda felszabadultságát a remek számok olyan kiegyensúlyozottságra terelték, hogy az nem csak ránk, szerencsés hallgatókra ragadt át, hanem a zenekart is folyamatosan inspirálta. Feltűnő volt, ahogy többször elhangzott az együttes aktuálpolitikai zűrzavarról való atyai jótanácsa: nyugodjunk meg, legyünk keményebbek, csak a reggae. Ehhez szerintük nem kell más, csak többek közt elfogadni, hogy „Az élet más. Nem az, amit mindenki elmagyaráz.” A koncerthangulatba nem kis zenei bravúrok is befigyeltek, a Gangstától előadott *Hoki daltól* kezdve (amit a nemrég elhunyt hokis Ocskay Gábor emlékére adtak elő) egyenesen a kissé rockos felütésekig.

A *Hogyan tovább?* már-már klasszikus dallama után, a hangulat tetőpontján majd felrobbant a terem a *Kell egy ház* hallatán. A kellemesen elringató aktuálslágerük, a *Fürdik a lelkem* pedig már csak hab volt a tortán. A sok, enyhén pulihajú reggae barát között lassan őrlött nagy bulit sikerült összehoznunk, amit a zenekar nagyszerű színpadi fényjátékokkal honorált. A remek lazulás sehogyan sem akart alábbhagyni, mire ráadásul megtudhattuk, mi a titka a Ladánybenének, elvégre feljűk – a záró számukkal élve – mindig „zöld az élet”. Rég nem látott igazi életöröm, kiváló zenei betétek, kifogástalan hangszereles jellemezte az év, könnyen lehet, legjobb szegedi reggae partyját. Egy volt a jelszó: „Idebent a nyugalom... Csak a nyugalom”. Nincs mese, el kell ismerni, Bob Marley itthoni zászlóvivő teljesen megújultak, és mindenkinek szereztek egy felhőtlen estét. Gratula srácok, találkozunk legközelebb!

Vass Attila

Fotók: PartyPonty

Egy mikro médiabirodalom éllovasa

A XVIII. Országos Közművelődési Konferencia fővédnökében egy olyan embert tisztelhetünk, aki évek óta azért küzd, hogy ha kis hazánkban kiejtjük azt a szót: kultúra, akkor ne szégyenkezniünk kelljen, hanem büszkeséget sugárzó arccal bólinthassunk: ez igen! Novák Pétert nyugodt szívvel nevezhetjük zenésztől kezdve, műsorvezetőn át, kultúr munkásnak is; ő egy valódi polihisztor, aki most a szegedi egyetemistáknak mutatja meg, mit is kellene tenni mindannyiunknak egy szebb jövő érdekében.

– A XVIII. Közművelődési Konferencia fővédnöként üdvözölhetünk itt Szegeden. Miért tartottad fontosnak elvállalni ezt a szerepet?

– Egyrészt azért, mert megkértek rá, és nagyon megtisztelő volt a felkérés, másrészt pedig úgy gondolom, hogy ha egy felsőoktatási intézmény már tizenhét évesen vesz a fáradságot, hogy diákjai kreativitását felhasználva megszervezzon egy ilyen konferenciát, akkor a magunk fajta értelmiségieknek kutya kötelességük a kezdeményezés mellé állni – ingyen és bérmentve, időt és energiát nem sajnálva, mert az ilyenfajta találkozók letéteményesei egy szebb jövőképpnek. Ilyenfórmán az itt tartandó előadásom is erről szól: egy fenntartható jövő üzenetét hordozza magában. Szóval elég hülyén vette volna ki magát, ha én, aki ezzel foglalkozom a civil életben, nem vállaltam volna el ezt a felkérést.

– Ebből is látszik, hogy fontosnak tartod az ifjabb generációk támogatását. Milyen törekvéseid vannak még ezzel kapcsolatban a jövőre nézve?

– Ez egy elég nyitott kérdés, hiszen művészeti tehetség gondozással is foglalkozhatom akár, ha így nevezzük, mert nagyon sok fiatal előadó, kortárs művész keres meg azzal, hogy beszéljünk az ő munkáikról, és arról, amit én gondolok befogadóként. De megmondom őszintén, már egy jó baráti beszélgetés is nagy örömet tud okozni, hiszen nem kell mindenkinek művésznak lennie, viszont a művészettel, mint alapvető értékkel mindenkinek foglalkoznia kell. A barátaimat nem a tehetségük alapján választom ki, ennek köszönhetően sok olyan, nálam fiatalabb sráccal beszélgettem már, akik fantasztikus dolgokat gondolnak a világról; ez tehát nem egy szelekció, nincsenek kimondott terveim. A kulturpart.hu-n készítettünk a múlt évben egy dalversenyt, amire három hét alatt hatszázötven dalt töltöttek fel, és több mint háromezrezen hallgatták meg, ami azt mutatja, hogy ezzel foglalkozni kell. Úgyhogy ebben az évben várható még egy képzőművészeknek és mozgóképeselemeknek meghirdetett akció is.

– Rengeteget teszel azért, hogy Magyarországon felnyisd az emberek szemét a kultúrával kapcsolatban – s most nem csak a fiatalokra gondolsz. Találsz magad mellé társakat?

– Hát persze, hogyne! Hála Istennek nagyon sokan dolgoznak ezen. Egyrészt névvel és név nélkül ezen munkálkodik minden színész, aki bemegy este hétre a színházba, és gyakorlatilag a létminimumhoz közeli fizetésért tolja a szekeret Budapesttől-Békéscsabáig. És dol-

gozik rajta az a rengeteg képzőművész, akik a belőlük kikívánkozó gondolatokat fogalmazzzák meg a vásznon segítségével. Engem elkényeztetett a sors, hogy a munkáim kapnak akkora nyilvánosságot, hogy azt lehessen gondolni, emberek szemét nyitogatom fel. Egyrészt én ezt tanultam a mestereimtől, másrészt meg, ha reggelente belenézek a tükörbe, akkor nemcsak a saját arcomat látom, hanem az a több száz arc köszön vissza, akikkel az élet összehozott, és akik nem teszik fel magukban a kérdést, hogy megéri-e, mert a kérdés adekvát: mindenképpen megéri.

– Megalapítottátok a Kultúrpartot, amely egy teljesen politikamentes akció a kultúráért. Milyen keretek között lehetséges ennek a működése?

– A Kultúrpart mindenféleképp egy médiahekk volt. Egy idő után elegendő lett abból, hogy a médiában vagy politikával, vagy valami szél-sőséges magánéleti dologgal lehet szerepelni, és amikor már nagyon sokszor találkoztam ezzel az érzéssel, akkor gondoltam úgy nagyon, feltettem a kulturpart-ra egy ékezetet, onnantól kezdve ez párt. És ha ez kell ahhoz, hogy a kereskedelmi csatornák, rádiós műsorok és a nyomtatott sajtó felkapja a fejét, hogy mi valami nagyon klassz és fontos dolgot csinálunk, akkor legyen! És láss csodát, minden egyes sajtóorgánum megnyílt, reggeli műsorok felkapott vendége voltam több napon keresztül. Ilyen hülye a vi-

„Akárhogy is nézzük, ez az emberi létezésnek a legtermészetesebb iránya, tehát hosszútávon mindig az önzetlenség, a közösség, a terhek megosztása és cipelése, az egyenrangúság, a testvériség és a szabadság.”

lág, de mindig azt szoktam mondani, hogy fel kell használni azokat a kommunikációs eszközöket, amelyek a rendelkezésünkre állnak, és ez most egy ilyen bulvárhuszár ország, akkor ez belefér. Na, persze hiteltelen lett volna, ha én csak ennyit látok az ügy mögött, úgyhogy megteremtettük ennek a jogi alapjait, illetve a Kultúrpart Egyesületet, aminek ma már 6000 tagja van, s ami szerintem nagyon nagy dolog. Azt tervezem, hogy kilépve az online virtuális világból, a valós térben is össze tudjunk hozni valamit, aminek a végterméke egy országos hálózat tudna lenni.

– Többször is említettél a kulturpart.hu-t, mint online felületet, s a tévésés mintha emellett egy kicsit a háttérbe szorult volna. Gondolod, hogy egy pár éven belül az internet felváltja a televíziózást?

– A televíziózást én a mai napig egy klassz és hasznos felületnek tartom, az más kérdés, hogy nem arra használják, amire való. Tehát, ha az intézményesített hülyeség terjesztése folyik benne, akkor én abban nem tudok részt venni. Sokszor megkeresnek, hogy magamat, a családomat, és bármi mást váltsak aprópénzre, de ez sosem volt egy személyes ambícióim – a legkevésbé az izgat a televízióban, hogy magamat láthatom benne. És az internet ilyen értelemben tényleg kényszerpálya, de a netes felületekkel foglalkozó barátaim felhívták a figyelmemet arra, hogy létezik egy olyan felület, ahol korlátozások nélkül lehet megvalósítani ötleteket.

Ilyen értelemben a kulturpart.hu egy mikro médiabirodalom, és én boldogan ülök ennek a szemétdombnak a tetején, és jobban érzem magam, mintha ki lennék szolgáltatva az elemeknek, a gengsztereknek, a pénznek vagy a saját hiúságomnak, mert ez is beletartozik.

– Egyszer azt nyilatkoztad, hogy a segítségnyújtás szinte a mániád. Hogyan jött ez, illetve mi inspirál Téged még mindig?

– Nem mániának nevezném, hanem inkább valami ösztönös dolog ez az életemben. Abban az „iskolában”, amiben én nevelkedtem ez természetesen dolog volt és nem a különlegesség definíciója. A szívemnek, a lelkemnek persze jól esik, hogy megdicsérnek, de közben azt gondolom, a fene egye meg, a többiekkel mi van? Akárhogy is nézzük, ez az emberi létezésnek a legtermészetesebb iránya, tehát hosszútávon mindig az önzetlenség, a közösség, a terhek megosztása és cipelése, az egyenrangúság, a testvériség és a szabadság, ezek határozzák meg az életünket. És ha ezek nincsenek jelen, én rövidtávon is rosszul érzem magam. Persze vannak velem született dogok, hiszen ilyen közegben nőttem fel, a szüleim néprajzzal foglalkoznak a tánc mellett, aminek elsősorban az a mondanivalója, hogy egy másik ember ismerete csak gazdagabbá és nemesebbé tesz, tehát ez nekem valahogy nagyon zsigerileg működik és megy.

– Nagyon sok dologgal foglalkozol egyszerre. Ha egyet ki kellene emelni mind közül, amit a legszívesebben csinálsz, melyik lenne az?

– Ez nagyon időszakos dolog. Valóban sok mindennel foglalkozom, viszont ez nem jelenti azt, hogy több lennék, mint bárki más. Szerintem nagyon viszonylagos, hogy egy ember hová helyezi magát egy skálán vagy egy struktúrában. Most egyértelműen a kulturpart.hu az a vezérmotívum, illetve irányvonal, ami a legnagyobb energiabefektetést igényli, de egyben a legnagyobb intellektuális kielégülést is okozza. Ez nem azt jelenti, hogy más munkáknak nem örülök, hiszen nyáron forgatok, csinálunk lemezt a zenekarommal, a Kimnowákkal, próbálom úgy összerakni az életem, hogy amivel éppen foglalkozom, azzal nagyon foglalkozzam, és ne legyen más ezemi dolog mellette, mert az nem megy. Illetve megy, mert azt is kipróbáltam már, de nem érzem jól magam benne.

Zsófi
Fotó: Sipos Katalin

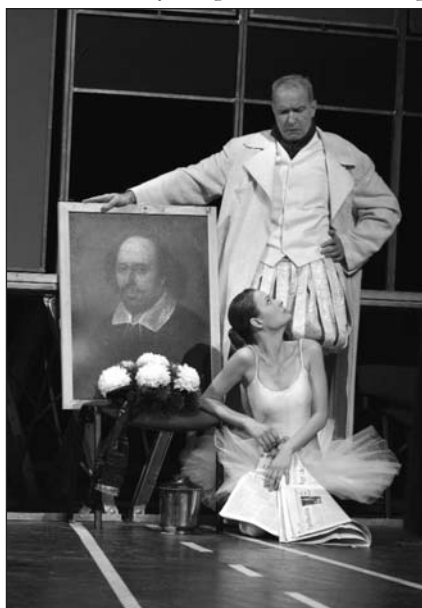

William Shakespeare: A tévedések komédiája

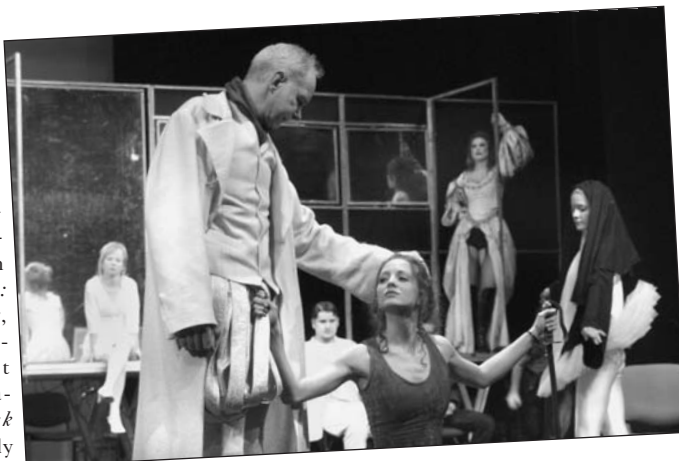
Szerepcserék és alaktévesztések

A 21. század „színházkorszakát” két ellentétes tábor uralja. Míg az egyik a komoly, hagyományosságra törekvő közönség a klasszikus műveket és azok szó szerinti szövegét, az alkotók által megírt élethelyzeteket, visszasságokat, tanulságokat kívánja színpadon látni, addig a másik posztmodern módon a történet jelenbe, mai világba történő áthelyezését tartja szem előtt – a rendezéssel már-már egy új mű alkotását kívánja meg. Művészi szabadság

teljes fokon, határok nélkül...

Ízléseknek megfelelően találunk ebből-abból is, bár az utóbbiból egyre többet. Ennek példájára szolgáljon most a március 13-tól a Kisszínházban folyamatosan játszódó *Shakespeare: A tévedések komédiája*, Bodolay Géza rendezésében. A darabot már bemutatták hazánkban *Tévedések vígjátéka* címen, amely Shakespeare 1591 körüli, a reneszánsz fénykorában bemutatott drámájának eredeti címe. Shakespeare most is egy korábbi művet vett alapul, még hozzá Plautus Menaechmi *Az ikrek* című vígjátékát. A szerepcserék, alaktévesztések fergeteges komédiája e mű. A történet főszereplői Ephesusban a Syracusából átsodródott és a helybeli Antipholus iker-alakmása. Mindkettő fiatal kereskedő, de míg az egyik házas és módos, addig a másik nőtlen és vagyontalan. Mindezt a dramaturgiát erősíti a két szolga is, akik szintén ikrek. A véletlenek kombinációját trükkökkel színezi ki a rendező. Olyan az egész, mint „egy szabályos kombinatorikai feladvány: hogy a felszerelhető párok hányszor, hányféle módozatban fordulhatnak meg a színen – anélkül, hogy

a hasonmások összefutnának – a végző rendeződés előtt”. Mindezt hangsúlyozza a szinte már félelmetesen összeállított színpadkép (tükrök, háromlábú rendőr), amely teljes modernséget visz a történetbe. Továbbá nem maradhat említés nélkül, hogy a darabba magát Shakespearet is bevonják, hiszen a közel két órás komédia az orra előtt zajlik...

Bár a történet színhelye Ephesus, a darab modernsége elfelelteti a konzervatívabb igényű közönséggel azt a kort, azokat az embereket, és nem adja vissza azokat a visszasságokat, amire Plautus és később Shakespeare valójában gondolt...

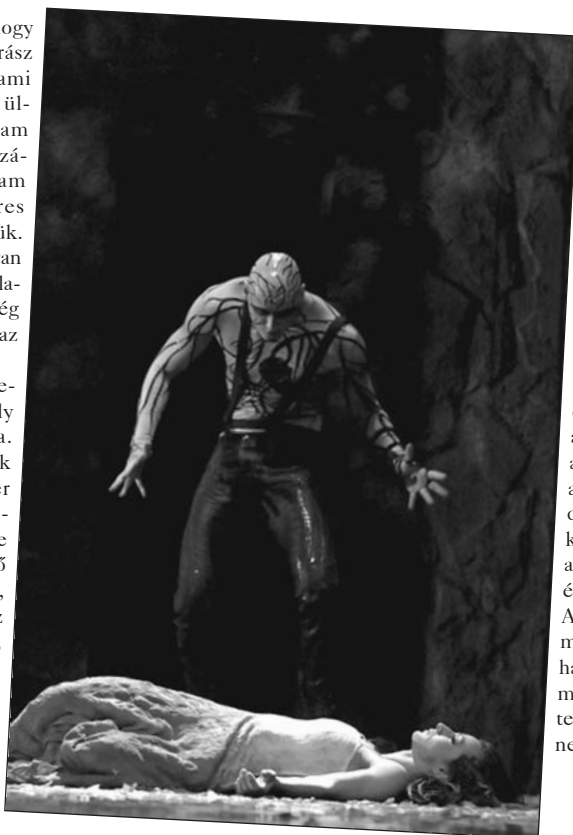
Császi Zsüliet
Fotók: Veréb Simon

Csipkerózsika

Egy történet – sok sors

Bevallom, kicsit bennem volt a félsz, hogy a „mese” tele lesz széxszel, amitől a frász kerülget, ha színházról beszélünk, s ami feszélyez vadidegen emberek között üldögélve, még ha nem is tartom magam prűdnek. Egy igen füledt darabra számítottam tehát, mégis kíváncsi voltam a Szegedi Kortárs Balett méltán híres táncművészeire. Nem csalódtam bennük. Juronics Tamás koreográfus-rendező olyan finoman burkolta az erotikát a mozdulatokba, hogy nem volt tolakodó a nemiség – annak ellenére sem, hogy erről szólt az egész előadás.

Társadalomkritika ez gyönyörű be-
rekbe foglalva. Az egyén története, mely ráhúzható korunk egész fiatalságára. Csipkerózsika serdülő lányként jelenik meg a színen a balett elején – hófehér ruhában, ártatlanul bohóckodva, nyűgösen sóhajtozva a közönségbe. A mese elkezdődik: főhősünk találkozik az erdő fekete borszerkóba bújtatott vadaival, akik megrészegetik vad világukkal az addig tiszta lányt. Élvezi a játékot velük, aztán megriad; kétségek között vergődik – mi zajlik le benne? A választ keresve, bolyongás közepette éri a nővé érés pillanata... Csipkerózsika fényárban áll, hófehér ruhája deréktól lefelé vörös, s eszményi szél sodorja kínlódó testéhez a nőiséget szimbolizáló apró,

vörös rózsaszirmok ezreit. Hogy nővé vált a kislány, azonnal megérzi a fekete lelkű, génhibás korcsként vonagló monstros, korunk élvezethajhász férfitársadalmának mintapéldánya, a „király”, és lecsap. Folyamatosan színen van persze a szőke királyfi is, bár feltűnően rövid ideig. Ez is csak a jó erkölcs ritkaságát érzékelteti világunkban...

Óriási ellentétek feszülnek végig a darabban (csakúgy, mint a serdülők lelkében). Fény és sötétség, meleg és hideg színek; tiszta, csajkovszkiji melódiák és vadul dübörgő techno; a csodásan egyszerű díszletben a fém és műanyag ridegsége, valamint a füves terület, mint őstermészet, az ember örök menedéke. Döbbenetes az ellentét a vékony, szép királyfi daliás mozdulatai és a grandiózus feketelelék féregszerű rángásai; az önkívületben vonagló diszkós lányok („vadász”) és az ártatlan főhősnő finom taglejtései között. Csipkerózsika – álma után – ellenáll a királyfinak és a jó tündér intő szavának is, és inkább egyesül a lelketlen bujassággal. A tisztaság menthetetlenül beleveszik a vad mocsokba – korunkat már nem jellemzi happy end. Ez a mai fiatalság lélektükre: korán megélt szexualitás, rossz élmények, s végzetes buroknövesztés maguk körül. És ez sajnos nem csak mese.

Török Rozália
Fotó: Dusha Béla

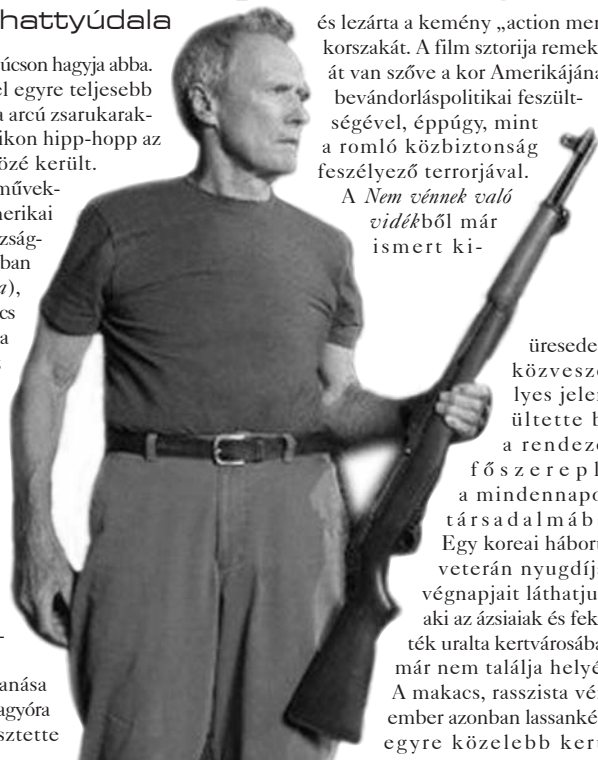
Gran Torino

Letészem a pisztolyt. Nyugodjék.

Piszkos Harry hatyúdala

Clint Eastwood már biztos a csúcson hagyja abba. Munkái, akár a jó bor, idővel egyre teljesebb élményt adnak, és a marcona arcú zsarukaraktert ezerszer eljátszó filmes ikon hipp-hopp az igényes művészfilmek közé került. Szerencsére a Piszkos Harry művekből ismert, elnyúlhatatlan amerikai „self made men” önjelölt igazságosztói vénát még idősebb korában is meghagyta (*Véres munka*), miközben egyúttal egy zen bölcs élettapasztalataival mutatja meg hetvenen túl is, hogy az évek alatt nemcsak kiállásból, hanem tehetségéből is igazi példaképpé vált. *A Titokzatos folyóval* az egyéni dráma, a *Millió dolláros bétá* az emberközpontú sportfilm, a *Levelek Iwo Jimából* c. filmmel a háborús film műfaját rehabilitálta. Furcsa mód azóta is jókedvűen rázza ki a kisujjából a díjhalmozó alkotásokat.

Utolsó színészi felbukkanása a *Gran Torino*-ban ismét rendhagyóra sikerült. Egyszerre újraélesztette

és lezárta a kemény „action men” korszakát. A film sztorija remekül át van szöve a kor Amerikájának bevándorláspolitikai feszültségével, éppúgy, mint a romló közbiztonság feszélyező terrorjával.

A *Nem venniék való vidékből* már ismert ki-

üresedett, közveszélyes jelent ültette be a rendező fő szereplő a mindennapok társadalmába. Egy koreai háborús veterán nyugdíjas végnapjait láthatjuk, aki az ázsiaiak és feketék uralta kertvárosában már nem találja helyét. A makacs, rasszista vénember azonban lassanként egyre közelebb kerül

emigráns szomszédjaihoz. Egymásra utaltságuk kellemetlen modora ellenére összehozza őket, ez alól még a csípős elszólásokkal sem spóroló ex-katona sem tud kibújni.

Hősünk közben akaratlanul is felveszi a kesztyűt, és a régi korok erkölcsének utolsó keresztes lovagjaként próbálja tartani a hely morálját, és egyúttal életbölcességét átadni a környékbeli, helyüket kereső fiataloknak. Fura módon a nem túl bonyolult sztori ellenére a film igazi telitalálat lett. Az egészen kiváló castwoodi blues számokkal, a minimalista kamera-vezetéssel és színészi játékkal együtt minden nagyon működik benne. Szerencsére az *Ütközések*-hez hasonlóan a *Gran Torino*-nak is sikerült egy kicsit kivinnie az amerikai mozit a kulturális tolerancia védelmében a jelen Amerikájának utcáira. A hatalmas közönségsiker ezúttal sem maradt el. Miután Eastwood színészi élet szerepét játssza, nem lehet eléggé dicsérni. Egyszerű, érzékeny és emberközelit mozit hozott össze, ahol a főhős körül olyan lelki-erkölcsi tartás teremődik a vásznon, amely közelében bármelyik mai fiatal azonnal kihúzná magát. A mester mintha tekintélyt parancsolóan együtt lélegezne a kamerával. Kívánjuk, hogy még sokszor vegyen ilyen mély levegőt.

Vass Attila
Fotó: internet

Watchmen — Az őrzők

Az őrzők köztünk élnek

Milyen dicsőretet ne lehetne leírni minden idők valószínűleg legjobb képregényének, a *Watchmen*-nek a filmes adaptációjáról, ami ne lenne igaz? Nyilván az itthoni maroknyi és a hatalmas tengerentúli rajongótábor kicsit fanyalog, mert szükségképpen hiányos a film. Az egyszerű néző Zack Snydernek, a 300 egykori rendezőjének munkái kapcsán a képiségről ezután is csak leesett állal tud majd ódákat zengeni. Látszólag tehát a *Watchmen – Az őrzők* beváltotta a várakozásokat. Az őrlítően kidolgozott látványorgia közepette Snyder aprólékosan, kockáról-kockára vászonra áldotta az eredetit, igazi klasszikus lett. A komplexusos Éji Bagoly, az anyja ármýkában élő Selyem Kísértet, a szuperokos Ozymandias és a szinte bármire képes Dr. Manhattan történetfűzérébe valahol ott cseppenünk be, amikor a Komédiás névre hallgató, enyhén szociopata ex-hőst valaki megöli. A nyomozást igazából senki sem erőlteti, csak a bűnüldözésbe lelkiileg megzakkant, maszkos Rorschach (Jackie Earle Haley) nem nyugszik bele az ügybe.

Az ő jelenléte, brutalitása és velőtrázó narrátori hangja egyébként – a hibátlan trükkök ellenére is – szinte egymaga elvinné a hátán a filmet. A kiváló főcím s Bob Dylan száma alatt röviden áttekinthetjük, hogyan is alakult ki az első generációs és a későbbi Nixon éra igazságosztóinak élete. A történetszálak később kezdenek összekuszálódni, megismerjük mindenki háttérstoriáját, az államnak tett legalizált gaztetteikkel együtt. A rajongói lelkesedéssel és alázattal vászonra vitt mozi épp ezért nem csak hitelesre, hanem roppant stílusosra is si-

keredett. A felmerülő súlyos morális kérdéseket a sajátos elhelyezett zenei betétek (lásd *99 Luftballons* és egyéb klasszikusok) sem tudják tompítani. Csak sajnos az unos-untalan belásított képektől a kitalált, alternatív '80-as évek hidegháborújának végnapjaiban vergődő szuper-

hős csapat sztorija még nem lesz magától tökéletes. A filmi-ábrázolásmódi keret felállt bizonyos alapvető kritériumokat, amelyek kapcsán az év legjobban várt mozija nem ritkán direktben leverte azt a bizonyos képzeletbeli lécezt.

Érthetetlen, hogy a vágószobában miért nem tűnt fel senkinek sem, hogy a szolgálalelkű megfilmesítés indokával takarózva a *Watchmen* minimum fél órával hosszabb lett a kelletténél.

Az értelmetlen öniméltések és a töredezett ritmus miatt néha percekig egyértelmű érdektelenségbe fullad a film. Sőt, az embernek a székében olyan érzése támad, hogy valójában több paralel filmet néz egyszerre, amelyekből az alkotók bővebben nagy kegyesen csak pár részletet fejtenek ki. Ez már csak azért is nagy gond, mert

egy remekül megírt, rétegzett jelenetű alapanyagról volt szó, amit így a vászonról igazából csak megsejteni tudunk. A kosztümös hősök kalandjai elnyújtottak és felesleges jelenetekben fuldokolnak, miközben virít az egészről, hogy az évtized klasszikusa lehetett volna. A szépen megírt végkifejlet mellett a gyakori aktuálpolitikai utalásokért és a remeklő második vonalbeli színészgárda bevállalásáért persze jár a dicséret. Azonban az esendő, nem túlidealizált hősök Ozymandiasszal az élen, a zseniális Rorschach és a pazar Komédiás alakítása ellenére is, a vonatott vezérvonal miatt kissé lógnak a semmiben. A *Watchmen* így leragad a gyönyörű csomagolású erős középszerű besorolásban. A *Sin City* fanok a nagyon durva, vérbő jelenetekért, a képregényt szeretők minden kockájáért, mi pedig

magáért a beavatásért lehettünk hálásak, hiszen inntól már mi is potenciális olvasókká váltunk. Egy igényes mozi részesei voltunk, amit dvd-n még többször fogunk majd örömmel elővenni, de a komoly érdeklődés ellenére a várt „csoda” sajnos elmaradt.

Vass Attila
Fotó: internet

Frost/Nixon

Frost kontra Nixon

A hetekben kerül a szegedi mozikba Ron Howard (*A Da Vinci-kód*, *Elcsérült életek*) új filmje, a *Frost/Nixon*, ami azt az 1977-ben készült riportot dolgozza fel, melyben Nixon elnök egy valódi boxpárbajhoz hasonló harcban szállt szembe az akkor még csak brit showmanként ismert David Frosttal. A tét nem kisebb volt, mint Amerika első bukott elnökének megítélése.

Kis történelmi ismétlés azoknak, akik esetleg már nem emlékeznek rá: Richard Nixon Amerika 37. elnöki címének tulajdonosa volt, ugyanakkor egyben az első és utolsó elnök, akinek le kellett mondania erről a posztjáról. Szintén neki köszönhető az amerikai csapatok kivonása Vietnámból, a gazdaság stabilizálása, a Kínával és Szovjetunióval ápolt barátságos kapcsolatok, és persze nem maradhat ki a sorból a Watergate-ügy, ami az elnök bukásába torkollott. A Watergate-épület a demokrata párt főhadiszállása volt ekkor, ahol egy betörés kapcsán leleplezés történt, és a szálak Nixon elnökhöz vezettek. Ekkor az elnök arra az elhatározásra szánta el magát, amire

azóta sem merte senki a demokrácia hazájában: önként távozott hivatalából.

Az egyik ellenfelet tehát már megismertük. Viszont David Frost nevét eddig valószínűleg nem gyakran hallhattuk. Igazi '70-es évekbeli brit showman volt – megjegyzem, még ma is él, és a média világában dolgozik –, aki ausztráliai és brit műsoraival szórakoztatta a közönséget. Már a showman megjelölés elég lehet ahhoz, hogy magunk elé képzeljünk egy rózsaszín öltönybe bújt, jólétsült televíziós műsorvezetőt, aki egy nap elhatározza, hogy ő lesz az, aki valóra váltja az amerikai nép álmát. Aki véghezviszi azt a folyamatot, amit a Nixon posztján követő Gerald Ford kegyelmével megszakított: vállaltára fogja az elnököt, és egy riport keretein belül elérni mindenki célját, mégpedig azt a beismerést, hogy valóban hibázott és „eltusolta ezt az ügyet”.

A vállalkozás könnyebbnek látszik, mint amilyen egy riport valójában. Erre David Frost is csak akkor jön rá, mikor a vállalkozást nyélbe ütve, az izzadó elnökkel szemközt épp a következő kérdés feltevése miatt szorong. És nem csak ezért. A riorthoz szükséges 600 ezer dollárból még csak 30 ezer van meg. Sem Amerika, sem a média, de még csak a mögötte álló háromfős csapat sem támogatja, miközben az idő egyre csak perog, Nixon elnök pedig teljes nyugalommal családi anekdotákat mesél. Vajon elég lesz-e három felvétel ahhoz, hogy a riport

végével elérjék a kívánt célt? Van olyan pont, amikor egy ennyire tapasztalt, dözsölt elnök megtörik? Képes-e Frost véghezvinni élete vállalkozását, mikor ellenfele már győzelmet ünnepel? Ki nyeri meg ezt a boxharcot, ami pillanatok alatt csúcspontjára hág, és akkor majd egyetlen egy arckifejezés fogja elárulni a végső győzelmet?

Az eredmény már szintén ismeretes. Mégis nem ezért érdemes megnézni. A két személy számára sorsdöntő riport háttére az, ami az esemény és a párharc egészen új szemszögből való bemutatását teszi lehetővé. Mi történik, mikor kiálszanak a kamerák? Miről érdeklődik egy elnök a beszélgetés előtt? Mit takar egy állam mögött álló vezető határozottsága, és mit egy nő cipőket hordó, az éjszakai életben fürdő műsorvezető mosolya? Mindenképpen egy olyan filmet, amiért érdemes beülnünk a moziba.

kliszek Zsuzsa
Fotó: internet

Apokalipszis most

Pszichedelikus kirándulás

Nyilvánvalóan esztelen küldetés a vietnámi háború szomszédságában egy komplett bennszülött hadsereggel felszerelt, örült ezredes likvidálása. A leginkább a fenti háború kapcsán felsejülő film többet jelent annál, minthogy ismét arcunkba kapunk pár művértpatront és néhány puffogatást. A majd két évig forgatott film legendái és számadatai 1979-ben is ámulatba ejtették a közönséget, a legtöbbben életük filmjeként tartják számon. Másoknak Jókai tájleírásai jutnak eszébe az elnyújtott képkockákról. Technikai értelemben már átléptük a film határait, de a részletek és a hangulat, amelyet a rendezői változat pluszként ad a mozióknak, jó néhány pontot megér a képzeletbeli toplistán. Coppola filmjének origójául szolgáló Joseph Conrad kisregénye bontja ki Kurt ezredes alakját, aki a mai napig az egyik legsikerültebb figurája a filmkrónikának. Kurt „*elméje tiszta, de a lelke örült... Haldoklik*” – árulja el Willardnak a Kurtért rajongó, őslakóvá fogadott amerikai fotóriporter. Kurt figurája ugyan nem kap több értelmet a rendezői változatban sem, hiába vehetjük szemügyre, amint a Time-ből olvas fel Willardnak. Nem tudjuk meg, mit miért tett, vagy hogyan vált félistenné lényegült, elcsigázott remetévé. Willard százados (Martin Sheen, aki már a 22-es espadájában megkezdte a háborús témát) a szerencsés, aki leveez a folyón

a kambodzai dzsungelig, és felszámolja az ezredes uralmát. Elcseszett, reménytelen vesztesként láthat neki a feladatnak. Kettejük játszmája sem lesz sokkal beszédesebb, minden csak önmagában az, ami továbbra sem öklendezik fel a Conrad-féle könyv minden sorát. Az abszurditás és a szellemek csak önmagukban vannak

jelen. Mindenki úgy mélyül el, ahogy akar. Közben azért a kortárs kultúrát se hanyagoljuk: Satisfaction, playboy-nyuszik, ópium. A háború patikájában a harci sebeket holisztikus gyógy-módokkal kúrálják.

A rendező bátran hozzácsapott még az eredeti verzióhoz 49-50 percet, amely leginkább a tudati mélybúvárkodást hivatott elősegíteni.

Egy francia telepes famíliánál tett vacsorálótogatás például a vártnál is hosszabbra sikeredett, habár a lappangó feszültség az étel gőzével nehezebb a levegőre. Nagyon üdvöztető az is, hogy a film végén nem légitámadások puffogó robaja, hanem a *The End* szól a Doorstól (amit gondolom, mindenki szeret).

A film közönségverziója jóval fogyaszthatóbb, mint a rajongói változat, de nem hinném, hogy nagyobb lelki problémát jelentene elmélyedni ebben a filmben. Mert van itt: spontán párhuzam az amerikai agresszív, gyarmatosító szellemű katonáktól a szexuálisan elgott, minden nőre rámozduló társakig, a zavarodott, drogos hullámlövostól a komolyzenére bombázásig minden. Ahogy T. S. Elliot gondolta: *Mi vagyunk az üresek / A kitömött emberek / Jaj, összehajlunk / Összehajlik szalmabélű kobakunk...*

Ebből a filmből émelvítő összegzését kapjuk annak, hogy a háborúban a legbiztosabb, ha mindenkit lelövünk, és ha van nálunk egy spangli. A Nung folyón lecsorgunk az emberi elme alsó szintjeire, ahol már nincs más, csak az alapvető matematikai műveletek szintjén rekedt tudat.

Balázs Marietta
Fotó: internet

Kommentár

Kovács Andor

Ki lesz a következő?

Ocskay Gábor halálával újabb nagyszerű magyar sportolót veszített el a sporttársadalom határokon innen és túl, hiszen egy ilyen kiváló sportoló tragédiájának megrázó a hatása külföldön is. Vezető hírként számoltak be a sporttal és jégkoronggal foglalkozó portálok a 34 éves sportoló váratlan haláláról, és leírták, hogy diagnosztizált szívizombetegsége volt, a pontos okot azonban a vizsgálatok fogják kideríteni.

Ocskay legutóbb januárban volt ellenőrzésen. 2004-ben, betegsége felismerésének évében csak szigorú kontroll mellett engedték játszani, sőt, voltak olyan sportorvosok, akik nem engedték volna játszani. Végül a híres szívsebész, Papp Lajos javasolta neki, hogy ne hagyjon fel a játékkal. „A felelősségem egyértelmű. Választanom kellett, hogy a lelkét ölöm meg, vagy veszélyeztetem az egészségét, életét.” Ocskaynak ugyanis a hoki volt a mindene. Papp ettől nem akarta megfosztani a sokszoros válogatott játékosát. Hogy ez a javaslat – mellyel utána egyetértett a játékgengedélyt megadó sportorvosi bizottság is – mennyire volt helyénvaló – különösen a történet ismeretében –, nehéz erkölcsileg megítélni, és meg is oszlanak erről az álláspontok. Szakmai és laikus körökben egyaránt. Viszont elismerendő a korrektség, hogy valaki legalább vállalta a felelősséget, és nem keresett kibúvót, nem mutogatott másra. Ettől persze Ocskay már nem jön vissza, de az őszinteség és a becsületesség mindenképpen fontos.

„Túlhajsolt sportélet ide, orvosi hibaszázalék oda, nem normális, hogy immár rendszeresen meghal egy-egy élsportolónk.”

Gyenesei István sportért felelős önkormányzati miniszter nyilvános és nyílt konferencia összehívását kezdeményezte, mert aggályosnak tartja, hogy ifj. Ocskay Gábor halála után felerősödtek a sport és a sportorvoslás körüli negatív hangok. Ez valóban igaz, hiszen ilyenkor megindul a szóbeszéd a túlhajsolt életmódról, a túl sok edzésről, mérközésről, esetleg doppingszerek használatáról és így tovább. Ez persze az élsportra sem vet jó fényt. És valóban elgondolkodtató, hogy megérnek-e a sikerek ekkora áldozatot. Hogy mindenhol ennyire halnak-e a sportolók vagy csak nálunk lett tendencia a gyakori halálozás? Gondolok Fehér Miklósról, Zavadszky Gáborra, Kolonics Györgyre és még lehetne sorolni. Rendben van-e minden a sportorvoslással, ha a rendszeres kontroll ellenére is ennyi tragédia történik? Befelé-e mindez a természetes hibaszázalékba? Egy biztos: túlhajsolt sportélet ide, orvosi hibaszázalék oda, nem normális, hogy immár rendszeresen meghal egy-egy élsportolónk. Ez ellen valamit tenni kell. Mert ki tudja, ki következik Ocskay után...

Áprilisban kezdődik az „A” csoportos világbajnokság Svájcban. Az a sportesemény, ahova a magyar hoki válogatott csodával határos módon jutott ki Sapporóban, tavaly tavasszal. Minden játékosunk nagy álma vált ezzel valóra, így „Csicsóé” is. De ez számára immár örök álom marad. És nem játszik többet a féltelmetes Palkovics-Ocskay kettős.

Hiánypótló alkotás a szegedi egyetemi sport történetéről

Interjú Varró Oszkár sporttörténésszel

Nemrégiben jelent meg Varró Oszkár *Asportoló egyetem* című műve, melyet Pintér M. Lajos újságíró, a könyv szerkesztője és lektora hiánypótló alkotásnak nevez. Nem véletlenül, hiszen eddig nem készült hasonló munka, mely ilyen szinten összefoglalta volna a Szegedi Tudományegyetem sporttörténetét, sportéletét. A szerzővel a TIK-ben beszélgettünk.

– *Mondana pár szót eddigi életútjáról?*

– Hódmezővásárhelyen születtem. Indítatásként szolgált, hogy a Városi Sportstadion mellett nőtem fel, így a tanuláson kívül minden percemet a sportpályán töltöttem. Megismerkedtem különböző sportágakkal, a tenisztől a labdarúgáson át a kosár- vagy a kézilabdáig. De az egyéni sportágak is nagyon érdekelték, így az úszás és az atlétika. Tízennyolc évesen bekerültem a Testnevelési Főiskolára, melynek elvégzése után a szakmában kezdtem el dolgozni tanárként. Különböző testnevelés-tagozatos iskolákban fordultam meg Vásárhelyen illetve Szegeden. Ez mind a fejlődésemet segítette. A huszadik század eleji sportemberek életvitelét tartom követendő példának. A sokoldalúság, a mindenfajta sporthoz való affinitás, kötődés.

– *A vívással hogyan került kapcsolatba?*

– Testnevelési iskolába jártam, ahol felnéztem a testnevelő tanáromra, Kormány Lajosra, aki délutánoként, estéknként egy szabadidős vívóegyletnek volt az edzője. Nem is annyira a vívás volt fontos a számunkra, hanem hogy ömellelte lehessünk. Legjobb eredményem ebben a sportban: a TF csapatával országos főiskolás bajnokságot nyertem.

– *Ez a történet is mutatja, hogy milyen sokat számítnak a példaképek. A könyve is erre helyezi a hangsúlyt.*

– Ezt szerettem volna a könyvben is reprezentálni, hogy 1921-től 2008-ig bezárólag milyen híres élsportolók jártak ide az egyetemre. Nem volt könnyű feladat, mivel sok adatra nehéz rátalálni.

– *Az elkészítés menete hogy történt?*

– A Magyar Egyetemi Főiskolai Sportszövetség írt ki egy szellemi pályázatot oktatói kategóriában. A könyvnek az alapja ez a szakdolgozat volt, melyben fel van dolgozva a *Magyar Egyetemi Főiskolai Sportszövetség* múltja is. Ezt a kategóriát megnyertem. Ez után felkért Szabó Gábor rektor úr, hogy készítssek egy könyvet a szegedi egyetemi sportról. Ez 2007-ben volt. Két éves gyűjtőmunka után készült el a könyv, melyre az összes szabadidőmet rááldoztam.

– *Kitől kapott segítséget?*

– A könyvben szereplő összes sportolóval személyes kontaktust alakítottam ki, illetve e-mailben, telefonon érintkeztünk, mely nagy segítséget jelentett nekem.

– *A könyvet Pintér M. Lajos újságíró, történész szerkesztette és lektorálta, valamint Dorka Péter*

főiskolai adjunktus volt a szakmai lektor. Ez a gyakorlatban milyen munkát jelentett?

– Elég komoly munkát. Kétszer-háromszor is átdolgoztuk ezt az anyagot, mert először bővebb volt: 240 oldalról csökkentettük le kb. 180-ra, a szegedi vonatkozású részeket kiemeltük, így csak az egyetemi sporttörténet maradt benne. Ezúton is köszönöm segítőkész munkájukat.

– *Hol kapható a könyv és mennyiért?*

– A József Attila Tanulmányi és Információs Központ jegyzetboltjában, 1500 Ft-os áron. A megjelent 1000 példányból jó 70%-ot adtak el eddig, tehát még kb. 300 példány kapható.

– *Témák szerint felosztva ezt az írást, milyen tartalommal találkozók az olvasók?*

– Előként az Egyetem történetéről olvashatunk, melyet kronológiai sorrendbe állítottam. Kiderül belőle, hogy mekkorát fejlődött az 1920-as évek óta az egyetemi sportélet. A könyv másik fontos mondanivalója az, hogy a tanulás és a sport az egyetemen összeegyeztethető. Ebben segítenek az egyetemi vezetők is, hogy a sportolók ne kerüljenek hátrányba a tanulásban versenyek miatt.

– *Az élsport mellett tehát folytathatók egyetemi tanulmányok, illetve fordítva. És mi a helyzet a szabadidősporttal?*

– Könyvben szót ejtek a szabadidősportról is. Itt Szegeden szerencsére nagyon nagy választékkal találkozók az ide bekerülő diákok. Számos testnevelés-kurzusra jelentkezhet, ingyenes az uszodalátogatás, és vannak egyéb pályahasználati lehetőségeik is.

– *Milyen visszajelzések érkeztek Önhöz?*

– Nagyon sok pozitív visszajelzést kaptam személyesen, levélben, e-mailben egyaránt. Nagy elismerésként szolgált számomra, hogy felkért az egyetem vezetése: oktassak sporttörténetet a JGYPK elsőéves hallgatóinak. Badó Attila rektorhelyettes úr pedig – aki rendkívül sokat segített abban, hogy a könyvem kiadásra kerüljön – a *Jó tanuló, jó sportoló* díj átadási ünnepségén méltatta a művet. Úgy érzem, volt értelme kitaró munkámnak.

Kovács Andor
Fotó: K. A.

Névjegy

Név: Varró Oszkár

Születési hely, idő: Hódmezővásárhely, 1954. 08.11.

Tanulmányok: JGYTF – testnevelés szakos általános iskolai tanár (1990), Semmelweis Egyetem, Testnevelési és Sporttudományi Kar, gyógytestnevelés szakos középiskolai tanár (2002)

Foglalkozás: gyógytestnevelő, sporttörténész
Eddigi munkái: kb. 40-45 megjelent publikáció
Díjak: a Magyar Egyetemi – Főiskolai Sportszövetség tudományos pályázatának győztese (2007), „Csongrád Megye Sportjáért” emlékérem (2004), a Nemzetközi Egyetemi Sportszövetség emlékérmé (2006)

Futball-huliganizmus IV.

Oroszország – tisztességes küzdelem!

Mindannyian hallottunk róla, mivel jár Magyarországon egy Újpest-Fradí mérkőzés. Kiemelt rendőri készültség, trágár szurkolói rigmusok, összetűzés a pályán és az utcán egyaránt. A futball-huliganizmus azonban nem magyar

„találmány”, s nem is nálunk jegyzik a legelvakultabb szurkolói csoportokat. Sorozatunkban néhány ország futball-huligánjait mutatjuk be. Ebben a részben Oroszországot vizsgáljuk.

A föld legnagyobb országában sem maradhatnak el a futball-szurkolók gyűlölködési és összetűzései. A futball-huliganizmus kifejezés azonban meglehetősen friss az országban, mivel az idegenbeli meccsre járást a Szovjetunióban tiltották, így csak 1991 után indult meg a szurkolók vándorlása. Ez azonban nem akadályozta meg a két legnagyobb moszkvai egyesület a CSZKA és a Szpartak szimpatizánsait az egymással való szövívásban, de a rendszer hírhedt megtorló intézkedései miatt, tovább nem mertek elmenni.

A SZU felbomlása után azonban annál erősebben léptek fel a rendbontók, de érdekes módon nem a megszokott módon ész nélkül, hanem igen csak szervezett formában. Nem

úgy intézik a nézeteltéréseiket, ahogyan sok más országban – vagyis azt ütik, akit látnak –, hanem egyfajta szurkolói becsületkódex alapján döntenek el, hogy melyik csoport a keményebb.

Ez természetesen sehol nincs leírva, de minden huligán tartja magát hozzá, olyannyira, hogy ha valaki megszegi, azt saját szurkolói dobják ki maguk közül. Ez alapján fair-play küzdelemben, kijelölt

időben – általában a meccs után –, helyen, s ami a legfontosabb, azonos létszámú csapatnak össze a felek. Magukat nem tartják bünyözőnek, azt mondják,

ők csak olyan emberekkel verekszenek, akik maguk is verekedni akarnak. Ez a hagyományos küzdelem az orosz Maslinica nevű ünneppel van rokonságban – talán abból alakult ki –, ahol a fiatalok csak puszta kézzel csapatok össze

az utcán. A meccseket ünnepeknek, a huliganizmust sportnak tekintik a szurkolók.

Ezek alapján a rendőrök sokszor engedik, hogy a szurkolók rendezzék le egymás között a nézeteltéréseket. Így alakulhatott ki a Szpartak Gladiators nevű szurkolói csoportja és a CSZKA magukat Gallant Steads-nek nevező szervezet között 2006-ban a két klub legnagyobb feljegyzett összetűzése – CSZKA győzelemmel, mind a pályán, mind a pályán kívül.

A Szpartak ezért máshol próbálja az erejét érvényesíteni. Erre utal az 1999-es Szaturn elleni összecsapás, illetve a szentpétervári Zenit elleni 2005-ös párharc. Ez utóbbi az orosz futball-huliganizmus legnagyobb csatájaként vonult be a futball-történelemben, mivel a megbeszéltek szerint mindkét oldalon 200 fanatikus ugrott egymásnak.

Végzőként álljon itt a Zenit Music Hall szurkolói csoport egyik vezetőjének magyarázata, amiből tudjuk, hogy azért ez sem játék: „mindenkinek vannak ellenségei... muszáj harcolnom az ellenségeimmel, s le kell győzöm.”

(Folytatás: Balkán)

Pinczés Zoltán
Fotó: internet

Nem sikerült elhozni a kupát

Idén 37. alkalommal rendezték meg a négy orvosi egyetem (Budapest, Debrecen, Pécs, Szeged) közötti sportversenyeket. A helyszín forgószínpadszerűen minden évben más, tavaly Szeged adott otthont a rendezvénynek, idén Pécs, jövőre pedig Budapest várja a sportolókat és a lelkes szurkolókat.

A sportolók a négy SZOTE kar (ÁOK, FOK, GYTK, ETSZK) tanulói, akik külön férfi és női csapatokkal indultak a sportversenyeken kosárlabda, kézilabda és röplabda sportágakban, emellett a fiúk még fociban is megmérkőztek. A szurkolói csapathoz bárki csatlakozhatott, a lelkes sereg 3 buszt töltött meg, ami közel 150 főt jelent.

Az első nap az utazással telt. A sportolók mind egy helyen voltak elszállásolva a házigazdák szervezésében, míg a szurkolók a város különböző pontjain voltak elhelyezve a saját HÖK-ök által szerzett szálláshelyeken. Míután mindenki elfoglalta a szobáját, este a Sörház nevű szórakozó helyen gyűltek össze a résztvevők, hogy megismerjék egymást, illetve egy vetélkedőn összemérik a kreativitásukat és ügyességüket.

Kosarasok

Medikus Kupa, 2009. március 27-29., Pécs

Második nap reggel 8 órától már elkezdődtek a mérkőzések 4 helyszínen. Sajnos, nagyon sok mérkőzés fedte egymást, ezért képtelenség volt minden szegedi mérkőzést megnézni. Szombaton a kosaras fiúk a debreceni, majd a pécsi csapattal játszottak, míg a lányok a Debrecen és Budapest ellen léptek a pályára. A kézilabda mérkőzések során a lányok ugyancsak a Debrecen és a Budapest ellen játszottak, míg a fiúk a budapesti és a pécsi csapattal mérkőztek meg. A röplabdások pedig mind a fiúk, mind a lányok esetén Debrecen ellen kezdtek, majd Pécs csapata ellen játszottak.

Röplabdások

A focista fiúk pedig abban a szerencsés helyzetben voltak, hogy csak ebéd után léptek pályára, így a délután folyamán Pécs, illetve Budapest ellen játszottak. A mérkőzések este 6-7 óra között értek véget, majd egy kis pihenő után az egyik kollégiumban rendezték meg a záró bulit, ahol mindenki gratulálhatott a győzteseknek, vigasztalhatta a kevésbé eredményes játékosokat és a másnapi meccsre is lehetett új szurkolókat átszábítani az ellenfelek táborából.

Focisták

Utolsó nap már csak délelőtt voltak meccsek, ismét reggeli 8 órás kezdéssel (ami az óráátállítás miatt különösen kellemetlen volt a kezdő csapatok számára). A végső küzdelem a kosaras lányok esetében Pécs ellen, a kosaras fiúk esetében pedig Budapest ellen zajlottak. A kézilabdás lányok a pécsi csapat ellen, a fiúk pedig a debreceni csapat ellen játszottak. A röplabdás fiúk és lányok a budapestiek elleni meccsekkel zárták a Kupát. Végül a focista fiúk Budapest ellen játszottak utolsóként.

Vasárnap délben volt a záróünnepség, ahol az eredmények kihirdetése előtt a közönség a szegedi, budapesti és debreceni pom-pom csapatok fellépéseiben gyönyörködhetett.

Ezúton szeretném gratulálni a sportolóinknak, és szeretném megköszönni minden kedves szurkolónak, akik lelkesedésükkel és jelenlétükkel biztatták és győzelemre segítették a csapatainkat. Jövőre Budapesten, Veletek! Az eredmények a www.hokkento.hu oldalon találhatóak.

Kiss Kriszti

Miért foglalkoznak a lányok a divattal?

A kérdés nemcsak a pasik fejében fogant már meg, gyakran felmerül a csajokban is, hogy miért is kell/ fontos minden reggel egy jól megkomponált ruházatot magunkra öltetni, beállítani a hajunkat, sminkelni, cipőt, táskát választani, és csak mindezek után utcára lépni? A divat voltaképpen egy örökös megújulás. Van, aki követi, van, aki nem. Ami lényegesebb, és talán a kérdést is pontosítanám ezzel, miért foglalkoznak a lányok annyit a külsejükkel.

A ruhánk kommunikál, sőt, már a bőrünk is (tisztá, feszes, egészséges színű). Tükrözi az ápoltságot (lyukas póló, foltos nadrág) az egyén higiénáját, és hatásosan vannak környezetünkre. Bizonyos színeknek jelentéstartalma van, egy általános példa: a fekete a gyász színe, komor, és zárkózottságra utal – első pillantásra elárulunk valamit magunkról. (A vörös vágyfokozó, élénkítő hatású. A zöld a természetesség és a nyugalom színe, ezért zöld minden kórház fala.)

Mindenki szeretne előnyös képet kialakítani magáról, és ez összefügg a kapcsolatteremtéssel is. A megjelenés befolyásolja a mások által rólunk alkotott véleményét.

A ruházatnak már az őskortól kezdve nagy szerepe van. Kezdetben csupán a környezet

elleni védekező funkciót és a nemi genitáliák takarását látta el. Később – én legalábbis így képzelem el – néhány nő ráébredt, kapósabb lesz (látva az állatvilágot) a hímek körében, ha színe-sebb és egyedibb, sőt, izgatóbb, mondjuk jobban feszül, amolyan éppen takar valamit bőrt teker magára. Mert hát miről is másról szólna az öltözködés, mint a párválasztásról, a tetszeni akarásról. (Még egy elcsépelet példa: a pávák színes tolla.) Ez érvényes a férfi nemre és a nőire is. Nemcsak a külsőnek van óriási szerepe, hanem az úgynevezett láthatatlan ékszernek, a parfümnek is. Kutatások bebizonyították, hogy a szimatunk sosem csal, és igen kifinomult, amikor partnert keresünk. Sok illat azonban nem felélénkíti az egyedi testszagot, hanem elnyomja azt. Ezért kell minden parfümöt magunkra fújva kipróbálni, mert miután érintkezett a bőrfelülettel, megváltozik az aromája. A ruha és a parfüm mellett meg kell említeni a kiegészítőket, amik szintén a figyelem felkeltésére szolgálnak. Egy csillogó fülbevaló vagy egy feltűzőtt haj, igenis erotikus tud lenni, hiszen hangsúlyt kap a szabadon hagyott nyak.

Még nagyon sok példát lehetne kiemelni, de, hogy a férfiak se maradjanak ki a vizsgálatból, egy kényelmesen feszülő farmernadrág a szép fenéken, igen csábító a női szemnek. Minél kevesebb valaki testén az egy centiméterre

jutó szövetanyag mennyisége, annál szexisebb, ezért is várja mindenki a jó időt!

De ami a legfontosabb, hogy csak azért, hogy egy valakinek tetszünk, ne adjuk fel fízlésünket. Figyeljünk arra, hogy amit hordunk, abban érezzük kellemesen magunkat. Bármennyire is nőies a magassarkú cipő, van, aki számára kényelmetlen viselget.

És akkor a feltett kérdésre a válasz: az elfogadásra való törekvés, a figyelem felkeltése és a tetszeni akarás.

Rua

Fotók: internet

Biztos Te is jártál már úgy, hogy ha nagyon féltél valamitől, az megtörtént. Például vizsgán, ha kifejezetten tartottál egy tételtől, tuti, hogy azt húztad ki. Félelmeink gyakran nagyobb korlátot jelentenek számunkra, mint hinnénk. Minden ember más és más, különböző tapasztalatokkal. Van, aki inkább arra koncentrálna, hogy mit szeretne, van, aki meg többet rágódik azon, amitől tart.

Sok könyv jelenik meg a pozitív gondolkodásról és az eredményeiről. És valóban, működhet! De csak akkor, ha hiszel benne! Ha nem a félelmeiddel foglalkozol, hanem az álmaiddal. Ez nem könnyű először, idő és gyakorlás kell hozzá. És önbizalom. Előfordult már, hogy te megbuktál, de az orrod előtt meg olyan ment át a vizsgán, aki hülyébb, mégis sikerült neki? Pedig te rengeteget tanultál. Mégis a másik volt a sikeresebb, mert sugárzott róla az önbizalom, és valóban hitt benne, hogy sikerülhet neki. Világosan látszik a külvilág számára, hogy mit gondolsz magadról. Az ilyenek, hogy:

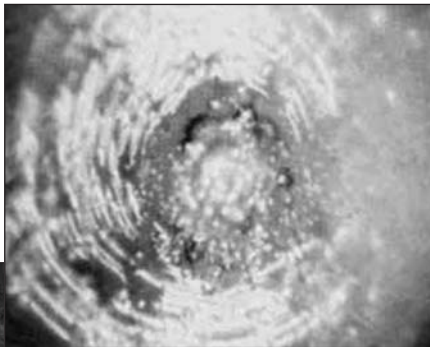
„vesztes vagyok”, „úgysem fog sikerülni”, „hülye vagyok hozzá”, „biztos megbukok”, elég sokat rombolnak az ember önbecsülésében, nemcsak vizsgánál, hanem az élet számos területén. És

A gondolat ereje...

nemcsak akkor, ha magadnak mondogatod, hanem akkor is, ha másoktól sokszor hallod (pl.: gyerekkorodban). Az ember addig-addig mondogatja magának, vagy addig hallja másoktól, amíg elkezdi bennük hinni. Egyszerűen elhiszed, hogy ez így van, hogy ez igaz. Még ha nem is ismered fel tudatosan, attól még elraktározod a tudatalattidban. Nyomot hagy benned.

A világban minden energiából épül fel. Az anyag átalakul energiává és vissza. Ha hiszed, ha nem, a gondolat energia. Amire gondolsz, oda koncentrálsz azt az energiát. Teremtesz vele.

Az energia manifesztálódik. Ha a félelmedre gondolsz rengeteget, növeled ezt az energiát és a valószínűségét, hogy megtörténik veled. Ellenben, ha arra a pozitívumra gondolsz, amit el szeretnél érni, akkor azt teremtheted meg. Masaru Emoto japán

kutató bebizonyította, hogy a gondolataink hatással vannak a környezetünkre. A vízkristályokat fényképezte le. Az első képnél a víz közelében egy szerzetes imát mondott el és a szeretetről beszélt. A többi képen negatív energiákat küldtek a víznek (haragot, becsmérlést). Ez csupán a gondolat ereje. Látsz a különbséget? Ez csak a vízre hatott. Mindenre hat, mivel energia. Így saját magadra is. Amúgy a szervezetünk kb. 70%-a víz. Szóval, Te döntesz! Mi határozza meg inkább az életedet? Az álmaid vagy a félelmeid? A pozitív vagy a negatív gondolkodás?

Gábor Zsuzsanna

Fotók: internet

Két nő – egy férfi

Krúdy Gyula, a magyar irodalom legromantikusabb alakja a szerelemben sem elégedett meg a szokványossal. Sorsa már gyermekkorában megpecsételődött, hiszen az apja cselédlányukat vette feleségül, miután az megszülette tizedik közös gyermeküket. Gyula ekkor tizenhárom éves volt. Júlia, a fent említett cselédlány egyébiránt tizenhat évesen szülte meg első gyermekét az idősebb Krúdy-nak, aki ügyvéd volt. Az apa később gyakran mentette meg fiát az uzsorásoktól.

Tizenhat évesen abbahagyta tanulmányait és újságíróként kezdett dolgozni. Később mégis megszerezte az érettségit, és 18 évesen belevetette magát Budapest pezsgő irodalmi életébe. Minden kocsmában és kaszinóban ismerték, igazi lovagként emlegették a nők, kegyeit sokan elnyerték, és még többen harcoltak érte. Egy alkalommal párbajra hívták, természetesen egy nő miatt. Ellenfele a kardjával hadonászott, ám ő egy könnyed mozdulattal kivette azt a kezéből, a férfi övébe tűzte, majd távozott az ominózus hölgygel.

1899-ben vette feleségül a nála hét évvel idősebb Spiegler Bellát, aki Satanella és Bogdán Bella néven publikálta műveit. A tanítónő három gyermeket szült neki: 1900-ban Gylulát, 1902-ben Ilonát és 1904-ben Máriát. Kapcsolatuk nem volt felhőtlen – Krúdy nem tudta levetközni kicsapongó természetét, és örökös konfliktusforrás volt a hatalmas adósság is, amit a férfi éjszakai kártyapartijain halmozott fel. Gyakran kimaradt, nőkkel és kártyázással múlatta az időt. Szüksége volt a nők rajongására, a mulatozásra, pedig a megélhetés is nehézséget okozott számára – egyre többször. Bármit képes volt hanyagolni

Krúdy és Zsuzsa lánya

hazudtolta meg önmagát: koporsóját hitelezői és egykori szeretői állták csak körbe. Tipikus krúdyos mozzanat ez: egész élete egy nagy regény volt, hiszen a Szindbád hősszerelmét, akinek nők száza fordultak meg karjaiban, és a Vörös Postakocsi Rezeda Kázmérját is az álmodozó Gyula, a nők imádója ihlette. Mind-

Egy különös postakocsi utasai...
Avagy Krúdy Gyula ábrándos szerelmei

ezekért, még egészségét is – nemsokára szívbetegséget diagnosztizáltak nála.

1914-ben hazaköltözött Nyíregyházára, hogy pénzt gyűjtsön és gondjait rendezze. Sikertelenül. Próbált előfizetőket szerezni művei gyűjteményes kiadványához, végül 1918-ban kiköltözött a Margitszigetre. A Royal szállodában lakott, ahol viszonyt folytatott a szállodaigazgató feleségével. Kapcsolatukba közbeszólt az igazgatóasszony első házasságából született lánya, Zsuzsa, aki beleszeretett édesanyja szeretőjébe. A fiatal lánynak sikerült elcsábítania Krúdyt az anyjától. Nézd meg az anyját, vedd el a lányát – gondolhatta magában... Az író 1919-ben elvált Bellától, feleségül vette Rózsa Zsuzsát, s megszületett kislányuk, Krúdy Zsuzsa (írónő).

Különös, hogy a házasság után rövid idővel mindkét asszony gyermeket szült neki... Zsuzsa kitarított mellette egészen az 1933-as haláláig. Szívbetegsége vitte el, amit kicsapongásai tovább súlyosbítottak. Az özvegy Bellát is értesítette a férfi haláláról. A két asszony között nem volt harag, pedig minden okuk meglelt volna rá. Mindezek ellenére is tudták, mit vállalnak, amikor feleségül mentek Krúdyhoz. Zsuzsát a férfi ugyanúgy megcsalta, mint elődjét, gyakori vendég maradt az örömlányoknál.

Krúdy halálában sem

két karakter nők tucatjai körül fordult meg, imádták, istenítették őket, vagy épp reménytelen szerelmükkel üldözték a kiszemelt hölgyeket. Ezek a kapcsolatok adtak neki ihletet, 7 kisregénye jelent meg, 500 elbeszélése, és még így sincs teljesen feltérképezve a Krúdy-életmű. Számos alkotása kallódi vidéki lapok hasábjain, hiszen életmódja fenntartásához bármilyen munkát el kellett vállalnia – főleg, ha ki akarták lakoltatni őt vagy családját. Persze voltak idők, amikor anyagi helyzete egészen biztató volt, ekkor bőkezűen gondoskodott mindkét családjáról és barátairól. Menségére szóljon, hogy kicsapongó, hűtlen természetére ellenére is gondoskodott szeretteiről, ahogyan csak lehetett – négy gyermeke mindig számíthatott az apjára, akkor is, amikor utolsó éveiben még a villanyt és a gázt is kikapsolták házában.

Szegedi Eszter
Fotók: internet

Tarot- meditáció

XIII. Mértékletesség

Eső után mindig kisüt a nap...

Amikor eltelsz a csokival, szexszel, kalanddal, keserűséggel, akkor mindig van egy kis semmi. Egy kis pauza. Ez a színuszgörbe azon szakasza, ami a lentől felfelé, vagy a fentről lefelé között van. Viszonylagos nyugalom. Rövid idő. Ne nyújdss hosszúra! Nem rétes! Itt

jönnek meg a világ-megváltó gondolatok. Itt jöhetsz rá a mibenlét polaritásának viszonyításaira. Igen! Megérezheted agyad igazságát és szívved logikus dobbanását. Kerub. Gerincenergetizálás.

Győri-Farkas Zsuzsanna

Ha öt lány útnak indul...

Nemrégiben néhány kedves ismerősömmel látogatást tettünk a messzi Budapesten és egy vele szinte szomszédos városkában. A messzi jelző talán túlzásnak tűnik, de ha azt nézzük, mennyi minden történt velünk mialatt oda- és két nap múlva visszaértünk, belátható, milyen hosszú utat jártunk be ezen a kiránduláson.

Kalandjaink a zuglói vasútállomáson kezdődtek, ahonnan el szerettünk volna jutni a Keleti pályaudvarra, következő vonatunk indulásának helyszínére. Tapasztalatlan fővárosjáróként nem tudtuk, honnan szerezzünk buszjegyet, ennek ellenére merészen felszálltunk a buszra, akarom mondani, nekifutásból fölugrottunk, mert csak néhány másodperc áll rendelkezésre az ajtó becsapódásáig. Igen ám, de a csapat másik fele a nagy lohlás ellenére lemaradt a gyorsjáratról, és a következőre kellett felhuppannia. Ekkor már kezdtük érezni, hogy még nem vettük át a nagyvárosi lüktetést, de a megbizonyosodásra csak akkor került sor, amikor láttuk, hogy a bennünket megelőző busz ajtaján egy hátizsák kandikál egymagában, gazdája nélkül, a jármű oldalához tapadva. Az első meglepetés után rá kellett jönnünk, hogy a táskák egyik társunké, aki éppen az ajtó másik oldalán áll vigyázban, „háztizsákbecsípve” arra várva, hogy a megállónál újra kicsapódjon az ajtó, ami egyébként később az illető lábát is beszorította.

Kiszabadulva a rabságból nyugtáztuk, hogy ez jól kezdődik, és már csak arra vártunk, milyen meglepetést tartogat még számunkra az utazás.

Nem kellett csalódnunk. A városkába érve nyugodtan ballagtunk szállásunk felé. Én pont irigykedni kezdtem egyik társamra, hogy hozzám képest ő milyen jól tud pakolni, megúsza egy kisebb válltáskával, míg én itt állok megint teljesen felmálházva. Ahogyan ez átfutott az agyamon, ő hátrafordult és kétségbeesetten tudatta velünk, hogy bizony a vonaton felejtette a csomagját. Ezután áll-

tunk egy félórát a bakter háza előtt imába foglalva a táskát, aminek eltűnése igen rossz hatással lett volna az egész kirándulásra. A történet végül jól végződött, néhány óra múlva, néhány sör ellenében visszaszállították a pakot boldog tulajdonosának.

A programok, amiket két napra beterveztünk magunknak, sikeresen lezajlottak, élveztük a kikapcsolódást, de ismét eljött az utazás, amiről mi előre tudtuk, nem az erősségünk. A csapat sietősebb fele levált a vonatozóktól, és elfogadta egy segítőkész ismerős társaság felajánlását, mely egy gyors fuvar volt a Nyugati pályaudvarra, ahonnan Szegedre már egyenesen vezet az út. Magam is e sietős tábor erősítettem, így boldog résztvevője lehettem egy igazi nagy fővárosi dugónak, és egy több ezres helyszíni bírságnak, amit azért kapott szegény sofőrünk, mert a nagy kapkodásban rossz helyre hajtott be.

A pályaudvart végül szerencsésen elértük, nagyjából pont abban az időpontban, mint egy órával később induló barátaink... Felszálltunk, és nagy volt az öröm, hogy legalább együtt utazhatunk, és nem is kell sokat várniunk, mert három perc múlva indul a szerelvény. Az idillt az én felismerésem szakította meg azzal kapcsolatban, hogy sokadik pakkom, azaz a kabátom sajnos kedves autós jétevéink csomagtartójában maradt. Ehhez a többiek már nem is tudtak hozzászólni, inkább tárcsázták az egyik srác számát, aki ezután versenyt futva az idővel, és majdnem a vonattal is, nagy nehezen megtalálta az ablakból integető kezeinket, és az utolsó pillanatban átnyújtotta a dzsekit...

A hazautat már mindenki alvással töltötte. Talán jobban is tettük. A tanulság, hogy táskákkal, buszokkal, vonatokkal óvatosan kell bánni, főleg ha az ember lánya vidékről jött, és nincs hozzászokva a nagyvárosokban bevett szokásokhoz, például a sprinteléshez és a távolugráshoz.

Vass Viki
Fotó: internet

Y O M P Y O M P Y O M P Y O M P Y O M P

Holdhoroszkóp

„A Hold a lélek tükré”
(Kathie Kai-Thian)

Szekerész
Norbert

A holdhoroszkóp MINDENKINEK szól! Nem csak az aktuális kiemelt jegyeknek, mivel a Hold mindenkire hatással van, a hangulatunkra, a közérzetünkre, a dolgokhoz és az emberekhez való hozzáállásunkra, ezáltal minden tevékenységben kifejti a hatását.

Mivel elég kevesen tudtak rajta eligazodni, ezért a csillagjegyek és holdfázisok feltüntetése mostantól kimarad, és *csak azt írom le, hogy mire alkalmas egy-egy nap, és mire kevésbé, valamint azt, hogy mire érdemes odafigyelni.*

Április

18., 19., 20.

Alkalmas: Kapcsolatok ápolására, akár még házasságkötésre is, kulturális feladatokra, művészi tevékenységekre. **Nem alkalmas:** A régóta halogatott ügyek megoldására.

21., 22.

Alkalmas: Egészségügyi vizsgálatokra, kutatásra, belső átalakulásra (meditációs), pihenésre. **Nem alkalmas:** Bankügyletre, utazásokra, viták tisztázására.

23., 24., 25.

Alkalmas: Új dolgok elindítására, akár költözésre is. Külföldi utak megkezdésére, sporttevékenységekre. **Nem alkalmas:** Jövőbeli tervezésre, hosszan tartó ügyek intézésére.

26., 27.

Alkalmas: Jelentős tanulmányi és szellemi feladatok elvégzésére, egzisztenciális hatással. **Nem alkalmas:** Kapcsolatok ápolására. Lelki problémák megtárgyalására. Pénzügyi műveletekre.

28., 29., 30.

Alkalmas: Utazásra, számítástechnikai foglaltságokra, színház látogatásra, új barátságok kötésére, ill. megszilárdítására. **Nem alkalmas:** Hétköznapi feladatok elvégzésére.

Május

1., 2.

Alkalmas: Lelki problémák megbeszélésére, szociális tevékenységekre, háztartási feladatok elvégzésére. **Nem alkalmas:** Új dolgok kezdeményezésére, pénzügyi tranzakciókra.

3., 4.

Alkalmas: Gyors ügyek intézésére, (amit halogatunk), könnyed sporttevékenységekre. **Nem alkalmas:** Vitás esetek megbeszélésére, pénzügyek intézésére, szerződéskötésre. (semmit ne írj alá!)

5., 6.

Alkalmas: Kerti munkálatokra, háztartási ügyek intézésére, vásárlásokra, szórakozásra, kapcsolatok ápolására, kirándulásra, pénzügyi tranzakciók végzésére. **Nem alkalmas:** Komolyabb vizsgára, alaposítást igénylő tevékenységekre.

7., 8.

Alkalmas: Bármiféle ügyintézésre, tárgyalásokra, tanulásra, utazásra, kapcsolatépítésre. **Nem alkalmas:** Fizikai munkavégzésre, megterhelő szellemi munkavégzésre.

Y O M P Y O M P Y O M P Y O M P Y O M P

Recept bátoritanoknak és kezdőknek

Sajtos-mindenes tészta a la amatőr

Tapasztalataim szerint nem vagyok egyedül azzal az óriási és lényegi problémával, hogy nincs sok közöm a főzéshez. Sok éhező egyetemistát sújtó esapás ez, de most alkalom nyílik rá, hogy – velem együtt – betekintést nyerjünk a konyha rejtelmeibe. Még ha felszínesen, kissé összeesapottan is. Felettébb tragikomikus eredményeket produkálhatunk a konyhában, amikor egy profi séf próbál különféle főzőműsorokból és könyvekből tudást önteni a fejünkbe, de most fordul a kocka. Amatőr ad tanácsot amatőröknek. Lehet kedvet kapni.

A főzést ugyebár a boltban kell elkezdni, ez okozza általában a legnagyobb fejfájást. Ha már megvannak az alapanyagok, szakítsunk egy kis időt arra, hogy rendes ételt csináljunk, ne csak szendvicseket. Ha van otthon tészta, kis fűszer, sajtkrém, tejföl, valamiféle zöldség, netalántán egy anyu által főzött, otthonról ellopott, finom sonka, akkor már tudunk is egyszerűen finomat és rendkívül laktatót készíteni.

Tegyünk fel egy fazék vizet, adjunk hozzá kis étolajat és sót, majd forrás után öntsünk bele annyi tésztát, ami elég lesz (lusta révén)

1-2 napra, s amiből még a kutyánknak is marad, ha elfelejtettünk neki tápot venni. Míg rotyog a tészta, kényelmesen nekiláthatunk szósz gyártani. (Szósz? Nem tudom, nem vagyok szakbarbár.) A sajtkrémot nyomjuk ki egy tányérba. Adjuk hozzá a kis kockákra szelt sonkát, s tegyünk hozzá annyi tejfölt, hogy kellőképp lágyítsa mind a sajtkrém, mind a hús sós ízét. Ha lágy, krémes ízt érzünk szánkban a tesztelés (és nem bekebelezés) során, nem tudunk már rosszat csinálni. Személy szerint én kaliforniai paprikát szoktam még beledarabolni – érett, édes, lédús, s tökéletesen ellenpontosza a sonka kalóriabombáit és vehemens ízét. Végül, ha kedvünk tartja, ízlés szerint megszórhatjuk a szósz majorránával, de e nélkül is jó úton haladunk a siker felé, csak néha keverjük bele a tésztába. Míg jól meg nem fő, megnézhetjük a tévében, Laci bácsi hogy kontráz minket, de ne keseredjünk el, mert ő azért több egy mesterszakácsi címmel. A műsor végére remélhetőleg nem ragadt le a tésztánk, önforrázás-mentesen szűrjük le, és bőségesen tegyük rá az áldást, amivel addig munkálkodtunk. Egy kis sajtot – bármilyet – reszelhetünk még az elkészült ételre, mintegy maximalizmus gyanánt. Aki pedig rühelli a sajtot, az várja meg a májusi számot, hátha abban nem sajtos recept lesz...

Szöveg és fotó: EMAROSA

REJTVÉNY

E havi rejtvényünk egy Sudoku.

Beküldési határidő:

2009. május 5.

A helyes megfejtők között a tegyükfelhogy zenekar CD-jét és Hökkentő pótlót sorsolunk ki.

tegyükfelhogy CD-t nyert:
Nagy Rozália

Hökkentő pótlót nyert:
Kiss Balázs

Gratulálunk!

(Az ajándékok átvehetők szerkesztőségünkben munkanapokon 10-14-ig)

2		1	8		6	7			
						8			3
		8			1	5	9		
3									6
	1		6		5		7		
	7	5	1	6		2	3		
		4	5		9	1		7	
	2	9			3				
		2			1	4	8		
4	8								7
		5		6				1	
		7		8	6				
	1				7		2	6	
	5	9	1	2		8			
		6			3	1			
5		8							
	9		8	4	5		6		

A HÖKKENTŐ a Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület tagja

Magyar Egyetemi és Főiskolai Sajtó Egyesület

Kezdeményezésünk támogatói

A lap az Európai Unió támogatásában részesül

Hökkentő – A szegedi hallgatók lapja • Főszerkesztő Rácz Bea • Főmunkatársak F. Szél Ildikó és Bíró Csaba • Munkatársak Balázs Marietta (film, színház), Hegedűs Sándor (fotó), Kovács Andor (sport), Pál Imre, Székely László (nézőpont), Török Rozália (mappa), Vass Viktória (@egyetemista) • Korrektúra Berczeli Anett • Hirdetés Alattyányi István 30/40-37-963 • Felelős kiadó Forró Lajos • Szerkesztőség és Kiadóhivatal 6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6., telefon/fax: 62/544-759 • Drótposta hokkento@freemail.hu • Kiadja a Fialatok a Dél-alföldi Média Alapítvány • Tördelés és nyomdai előkészítés Veres Ildikó • Címlapfotó Ament Balázs • Borítótérny Márk Attila • Megjelenik 6000 példányban • Lapengedély száma 163/149/3/2008 • Nyomda Bába és Társai Kft. 62/464-015 • A megjelenő hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! • Lapunk előjegyezhető a szerkesztőség címén: 205 Ft/szám. • A lap megjelenését az Európai Unió és a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat, a JGYPK Hallgatói Önkormányzat és a SZEPA Alapítvány támogatta • ISSN 1585-1605

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

Observer
OBSERVER BUDAPEST MÉDIAFIGYELŐ KFT.
1066 Budapest, 11. ker. 303-4738, Fax: 303-4744, marketing@observer.hu

Gyógy-szertár

SAKÉRTŐNK:
DR. SZEMERÉDI ISTVÁN

Láz! Lázcsillapítás?

A központi idegrendszerben, az agyban a hypothalamus az, amely a hőfelvételt, – leadást szabályozza, így nevezhetjük szervezetünk „hőközpontjának” is. A kórokozókvaló harc közben a fehérvérsejtekből ún. pirogén anyagok szabadulnak fel, melyek a hypothalamust ingerlik, s az erre adott testhőmérséklet emelkedést nevezzük láznak. A 37-37,7 Celsius fok közötti testhőmérsékletet hőemelkedésnek, a 38 feletti láznak nevezzük.

A láz az evolúció során kialakult védekező mechanizmus. Az egyes immunválaszok a magas hőmérsékleten erősödnek, a fehérvérsejtek gyorsabban szaporodnak, a patogén kórokozók pedig rosszul tűrik a lázat.

Ennek fényében érdekesen alakul a lázcsillapítás folyamata. Csökkentsük, ne csökkentsük?! Kétségtelen, hogy extrém magas láz tartós fennállásakor a szervezet kimerülhet (szapora szív működés, szövetkárosodás, tudatzavar, görcs).

A lázat (39 fokig) nem szükségszerű csillapítani. Felnőtt korban – a gyermekgyógyászat más kérdés – a lázcsillapítás közérzetjavító, s ahogy említettük magas értékeknél a szervezet védelmét szolgálja. Az egyik legfontosabb a folyadékpótlás, mert azt veszíti a beteg, pl. nátriumot, így hosszan tartó hyperpyrexia esetén az ionpótlás nagyon fontos – ezt már intézetben végzik.

Megjegyezzük, hogy nem minden láz fertőzéses eredetű!

Lázcsillapítás: lokális hűtés priznic, hűtőfürdő, a víz fokozatos hűtésével, folyadékfogyasztással,

valamint lázcsillapító gyógyszerek alkalmazása célszerű. Közismert a paracetamol, aspirin, Algopyrin, ibuprofen – nagy részük recept nélkül kapható, de érdemes a gyógyszerész tanácsát ebben az esetben is kikérni. Mint minden gyógyszer, lehetnek mellékhatások, komplikációk.

Összefoglalva: Magas láz esetén annak csillapítása javasolt, amennyiben nem sikerül, vagy rövid csökkenés után ismét magasra szökik, orvosi segítség indokolt. Legtöbbször este-éjszaka okoz gondot, ezért fontos a városi/központi ügyelet elérhetőségének ismerete (Szeged, Kossuth L. sgt. 15-17, telefon: 474-374).

Várom kérdéseiket és javaslataikat
a drszemeredi@online.hu -n.

Dr. Szemerédi Orvosi Kft.

6725 Szeged, Korda u. 18.

Telefon: 06 (62) 444-493

Kérjük előzetes bejelentkezésüket!
A JGYPK és a BTK nappali tagozatos hallgatói részére járóbeteg ellátást nyújtunk.

Ellátások: háziorvosi, bőrgyógyászati, urológiai, nőgyógyászati, fül-orr-gégészeti, sebészeti, pszichiátriai, neurológia, valamint EKG, vizeletvizsgálati ellátások. Gyorslabor. Holter monitor.

Horoszkóp

2009. április 15 – 2009. május 15.

Készítette:
Győri-Farkas Zsuzsanna,
kineziológus, természetgyógyász

Nyilas ♏ – Végre vége a hűsvéti, nagy családi fogszuvasodást elősegítő, csoki nyuszi és tojás, sonka, kolbászévesnek. Rájössz, hogy fogorvosod fel kell keresni. Van még elhanyagolt terület rajtad. „Meg-egészségesedésedre” szánj időt, természetesen a szerelem után!

Bak ♐ – Politika, társadalombírálat. Kemény dolgok. Nem is igazán érdekelték idáig. Miért ítélik életfogytig tartó munkára a Ratkó gyerekeket? Ez, ma már minden korosztály számára várható. A ma, téged érintő problémák is foglalkoztatnak. Ez egy ilyen hónap lesz. Vagy, ki tudja? Boldogság bogycákat beszédni!

Vízöntő ♋ – Álmodozol. Nem a földön jársz. Egy igen komoly, és nagy erőfeszítéssel járó munkád sikerét leartad. Elbűvöl karrierlehetőségeid alkalmazásának szabályosan lüktető közeledése, megmérettetésed, kibontakozásod alkalmainak száma, és kézzel fogható szinte magától történő beteljesedése. Isten veled van! Érzed, tudod.

Halak ♓ – Gyermekláncfű koszorú. Életed virágos réjtjének minden virága kinyílik. Engedsz a súlytalan szellőszármán lebegő hiperúrtéri gravitációmentes semminek. Igen, a semmi birodalmát megtapasztalni, lényegét megfogni filozófiai ébredés. Ja, hogy rezsi, kötelességbeli feladatok? Kit érdekel!

Kos ♈ – A napsütés, a tavasz, a legkeményebb téli lelkiületű rendszerurakát is megindítja. A csöpögős mártírkodó idő lejárt. Világos jövőképek van, fényes napsütés és szikrázó gyémántok. A Föld mélye és a Nap közös gyermeke a gyémánt. Te! Szép ékkök, de nem is akárhogyan, karcol (s)!
Bika ♉ – A feladat egyszerű, de munka és időigényes. Valamiért mégis kedvedre való. Végre egy kis kiteljesedés. Végre egy kis egy kis! Szóval minden erő, idő, valaki és valami körül forog. Sok a titok, de inkább a külső szemlélő nem veszi észre a lényegét. Jól van ez így.

Ikkrek ♊ – Kicsit rezeg a lé, de nem esik le. Felkarol valaki vagy valami nagyhatalom, aki visszaadja önértékelésed kipipált, jól működő egoizmusát. Nem vagy részeg, de Krisztus kötényébe esel. Oxi-pixi!
Rák ♋ – Test, lélek, szellem egyensúlyára törekszel. Mozgás kellene, ami erősítő nemi hovatartozásod jellegét, és feltölt szexi energiákkal. A valódi igazságot ott leled meg. Önmagadban, önmagad által, örömdötre, társadban, társaddal. Minimum két résztvevős játszma! Szerintem?

Oroszlán ♌ – Hajnövesztő és dúsító. Életteli energiák és tavasi virágok illata a levegőben. Bevonzod. Megtálad. Tied. Felvillanyozott éjszakák takaró nélkül! Előtte tavasi nagytakarót! Kívül-belül. Felfokozott érzések. Szerelem ezerrel!

Szűz ♍ – Elkezdődik egy új korszaka az életednek. Felfigyelnek rád. Kimagasló teljesítményed mindenkit elismerésre készítet. Ez itt és most a te idő. Neked szól a sapkadobálás, neked szól a kürt. Ébredő, élesztő, új és nagy lehetőség. Ki kell használni! El sem tudod rontani!

Mérleg ♎ – Erőfeszítések, elismerések, véget nem érő tánc. Jó lenne már egy kis nyugalom. Most nem lehet. Ki kell használni mindent és mindenkit. Az erő veled van. Él vele! Lézerkard nélkül is menni fog!

Skorpió ♏ – Minden program, amit készítettél hibamentesen fut. Nincsenek kisikló ágak. Bejárható pályák vannak nyereséggel. No, itten már megjelennek az irigyek, de ne törődj velük, néha csöpögtes nekik. Konyak, sör, bor, pálinka – kinek mi árt. Koesma kép, keretek között pub-ba csomagolva! Politikus diszkréció!

Győri-Farkas Zsuzsanna
fazsu8@gmail.com

Ascendens számítás!

Szeretnél többet tudni magadról?
Érdekel a horoszkóp?

A Hökkentőben most elkészítik neked az Ascendens leírásodat. Az Ascendens meghatározza viselkedésünket, külső megjelenésünket, egyes tulajdonságainkat. Nem kell mást tenned, mint elküldened a születési adataidat (születés helye, év, hónap, nap, lehetőleg pontos óra és perc), és egy becenevet, amiről magadra ismersz.
A cím: hokkento-jell@freemail.hu

Jelige (Becenév): Peti

Napjegy (általános jellegű): Vízöntő

Ascendens (a viselkedésünk meghatározója): Rák

Holdjegy (az érzelmi élet meghatározója): Nyilas

Jellemzés:

Zárkózottabb típus, ezért a környezeti ingerekre lassan és észlelően reagál. Főleg az

érzései és hangulatai irányítják mind a tetteit, mind a reakcióit. Rendkívül érzékeny, sokszor túlérzelmes. Igen jó intuitív készség és magasfokú empátia jellemzi.

Család- és otthoncentrikus, de elvárja azt is, hogy vele is foglalkozzanak.

Konfliktusterülő, mert fél a kudarcotól. Sok kérdésben bizonytalan; másokban azonban igen határozott, ha egy előre kitűzött célt vagy ideát követ. Ha biztosra megy, akkor a csillagokat is képes lehozni az égből. Hajlamos visszamászni azokba a kellemetlen szituációkba, amelyekből előtte már kikerült.

A következő számban kalambo jellegű okvasónk tekintheti meg a személyes jellemzését.

Abróxo

Voltál a Beatrice koncerten a SZOTE Klubban? Nézd meg! www.hokkento.hu

ERÉNYI OPTIKA

**Megérkeztek a 2009 évi
márkás napszemüvegkeretek!**

*Ray-Ben, Polaroid, GIVENCHY,
POLICE, LEONARDO,
GIANFRANCO FERRE, D&G*

**Prémium kategóriás VARILUX
lencsék engedménnyel!**

Próbálja ki most, jöjjön el megéri:

Erényi!

Kárász u. 15., Telefon: (62) 424-608

Nyitva: hétköznap 9.15-18, Szo.: 9.15-13 óráig

Széchenyi tér 5., Telefon: (62) 424-268

Nyitva: hétköznap 9.15-18 óráig

erenyi@erenyioptika.hu

Az akció részleteiről érdeklődjön üzleteinkben!

 KÖVET
Egyesület a Fenntartható Gazdálkodásért

JÖVŐKÉPZÉS

nyári egyetem **2009**

**Fenntarthatóság, vállalatok
társadalmi felelőssége (CSR)**

Helyszín: Keszthely, Balaton-part

Időpont: 2009. július 13-18.

Szervező: KÖVET Egyesület

Részletek: www.kovet.hu/jovokepzes

Infó: Tóth-Baltási Péter, KÖVET Egyesület
1/473-2290, toth-baltasi@kovet.hu

Jelentkezési határidő: 2009. május 15.

PROTON-TECH LAPTOPSZERVIZ

- ◆ Laptopok szervizelése, bővítése
- ◆ Új és használt laptopok értékesítése, készpénzes vétele
- ◆ Diákoknak 20% kedvezmény a szervízdíjból

Elérhetőségeink:

Cím: 6724 Szeged,
Bálint Sándor u. 18/a

Web: www.proton-tech.hu

Tel.: +36 62 552-017

Fax: +36 62 552-018

E-mail: info@proton-tech.hu

AHÁNY HAVER, ANNYI ÚJ LEHETŐSÉG
RENDELD MEG A DJUICE FOLKS-OT MOST A 1741-ES SZÁMON, ÉS...

HÍVD **3** djuice-os barátodat
Ft/percért
hónapig 300 forintos havidíj nélkül

djuice.hu

A djuice folks szolgáltatásra régi és új djuice előfizetők is regisztrálhatnak. A djuice folks 3 hónapos havidíjmentes használata 2009. április 7. és május 31. között történő regisztráció esetén él. A 3 hónap letelte után a csomag havidíja automatikusan 300 Ft lesz.

A djuice folks szolgáltatás a vásárló által megadott 3 djuice-os mobiltelefonszám bármikori, Pannon hálózatáról történő hívását tartalmazza 3 Ft-os percdíjon. Regisztrálni a 1741-es számon, a Pannon üzletekben és a djuice.hu oldalon lehet. További részletek és feltételek a Pannon üzletekben, a 1220-as számon és a djuice.hu-n.